

Informatienota voor: vergadering algemeen bestuur

Datum: 10 september 2026

Onderwerp: Ingekomen stukken en mededelingen

Agendapunt: 4

Kenmerk: AB/2628

Bijlagen :

1. Onderzoek dekkingsplannen brandweezorg
2. BDuR junibrief 2026 en Loon- en Prijsbijstelling 2026
3. Rapport Inspectie J&V Risicocommunicatie
4. Nieuwe Convenant MKON

Mededelingen

1. Samenstelling bestuurscommissies herzien

VNOG werkt met een drietal bestuurlijke commissies, bedoeld om op onderwerpen verdieping aan te brengen en de betrokkenheid van AB-leden bij deze onderwerpen te vergroten. Het gaat om de commissies Middelen-Informatievoorziening-Meldkamer (MIM), Multidisciplinaire veiligheid en zorg (MVZ) en Brandweezorg. Er wordt getracht om de deelname aan de commissies zoveel mogelijk naar persoonlijke interesse van de AB-leden in te delen, met ook oog op een evenredige regionale spreiding van de deelnemers. De huidige indeling, bijgevoegd, is alweer enige tijd geleden tot stand gekomen. Sindsdien zijn er een aantal nieuwe AB-leden toegetreden en is door personele wisselingen de regionale spreiding niet meer optimaal. Daarom krijgen alle AB-leden gelegenheid om hun voorkeuren (opnieuw) aan te geven.

Ingekomen stukken¹

1. Plan van aanpak Inspectie Justitie en Veiligheid 'Onderzoek Dekkingsplannen brandweezorg'

Bericht van 24 juni 2026 van de Inspectie JenV aan VNOG

De Inspectie JenV start in juni 2026 een onderzoek naar de regionale dekkingsplannen van alle 25 veiligheidsregio's. Doel is inzicht te krijgen in de uniformiteit, transparantie en navolgbaarheid van de implementatie van gebiedsgerichte opkomsttijden en de gevolgen daarvan voor de operationele slagkracht van de brandweer. Hiervoor analyseert de inspectie onder meer dekkingsplannen, meldkamer- en geografische data, risicoprofielen, meerjareninvesteringsplannen en bestuurlijke rapportages vanaf 2022. Mogelijk worden aanvullende interviews gehouden over de totstandkoming en implementatie van de plannen. De bevindingen worden voor wederhoor gedeeld; het eindrapport wordt verwacht in het najaar van 2026.

¹ AI is gebruikt als hulpmiddel voor tekstredactie/samenvatten. AI heeft geen zelfstandig besluit genomen of beleidskeuzes gemaakt

Advies: ter kennisname. VNOG is ook zelf voornemens het Materieelspreidingsplan organisatie-breed te evalueren. Hierom was eind juni gevraagd door de burgemeesters van district Veluwe en dit heeft het DB per brief ook aan hen terug gemeld (procesmatig antwoord). Een passage hierover is inmiddels ook opgenomen in de Halfjaarrapportage (zie separate agendapunt) en het onderwerp staat ook ter brede bespreking op de agenda (zie separate agendapunt).

2. BDuR juni-brief 2026 en Loon- en Prijsbijstelling 2026

Brief van 26 juni 2026 van het Ministerie van JenV aan VNOG

Met deze brief informeert het Ministerie van JenV de VNOG over de toekenning van de Loon- en Prijsbijstelling over 2026, en de BDuR-bijdrage over 2027, met daarbij de verdeling over de 25 veiligheidsregio's. BDuR staat voor Brede Doeluitkering Rampenbestrijding. De meerjarenprognose tot 2031 is opgenomen, inclusief de meerjarige doorwerking van de loon- en prijsbijstelling 2026. Het meerjarig kader is een prognose, onder voorbehoud van de door de Tweede Kamer vastgestelde ontwerp-begroting en bijbehorende budgettaire kaders van het Ministerie van J&V. De daadwerkelijke toekenning gebeurt in de Decemberbrief voorafgaand aan het jaar waarop de bijdrage van toepassing is.

Advies: VNOG ontvangt € 400.000 aan loon- en prijscompensatie 2026. Bij de halfjaarrapportage wordt teruggekomen op de bestemming van deze middelen.

3. Rapport JenV 'Risicocommunicatie door veiligheidsregio's, NCTV en gemeenten

Brief van 14 juli 2026 van Inspectie JenV aan VNOG

In de afgelopen periode heeft de Inspectie JenV onderzoek verricht naar Risicocommunicatie door veiligheidsregio's, NCTV en gemeenten. Hierbij zijn ook bezoeken gebracht aan negen veiligheidsregio's. Het Veiligheidsberaad is in de wederhoorfase van het rapport in de gelegenheid geweest eventuele feitelijke onjuistheden kenbaar te maken. De Inspectie JenV is voornemens het rapport in de week van 24 augustus 2026 openbaar te maken door dit te publiceren op haar website. De voornaamste uitkomsten:

- Centrale regie op risicocommunicatie en heldere rolverdeling en samenwerkingsafspraken tussen Rijk, veiligheidsregio's en gemeenten ontbreken.
- Op verschillende niveaus vindt overleg plaats over risicocommunicatie. Echter ontstaat binnen en tussen gremia niet altijd een overkoepelend beeld van activiteiten en wederzijdse verwachtingen. Hierdoor sluiten regionaal en lokaal ontwikkelde handelingsperspectieven en communicatie niet altijd op elkaar aan.
- De uitvoering op regionaal en lokaal niveau wordt sterk bepaald door de beschikbare capaciteit en middelen. Dit leidt tot verschillen tussen regio's en gemeenten.

De voornaamste aanbevelingen:

- De Inspectie vraagt alle betrokken partijen actief bij te dragen aan consistente, samenhangende en tijdige risicocommunicatie.
- Stel een landelijk afwegingskader vast waarin is bepaald op welk schaalniveau (lokaal/regionaal/landelijk) met wie en wanneer welke typen risico's worden geadresseerd, welke doelgroepen prioriteit hebben en welke kernboodschappen worden gehanteerd.
- Zorg voor duidelijke richtlijnen voor wat vastligt en waar ruimte is voor lokale inkleuring. Laat ruimte voor lokale inkleuring in uitvoering.
- Borg als veiligheidsregio structureel en meerjarig geoormerkte middelen en leg capaciteit voor risicocommunicatie vast die past bij de wettelijke opgave.
- Maak heldere afspraken over de betrokkenheid van gemeenten. Zorg dat hierbij de randvoorwaarden voor de uitvoering op orde zijn. Zorg dat de benodigde deskundigheid beschikbaar is, waaronder gedragskennis en effectmeting, om de gestelde doelen te realiseren.

Advies: ter kennisname. VNOG heeft het inspectierapport positief ontvangen en herkent zich voor het merendeel in de bevindingen en adviezen. Veel van de genoemde aandachtspunten zijn binnen de organisatie al geborgd, zoals de structuur en de samenhang van risicocommunicatie en de toepassing van gedragsinzichten in risicocommunicatie en campagnes. Vanuit de excel-leerdoelstelling op gedragsverandering in ons regionaal beleidsplan en de prioriteit die aan risicocommunicatie wordt gegeven, zet VNOG stevig in op de weerbaarheid van inwoners met regionale campagnes en risicocommunicatie. Daarbij wordt nadrukkelijk aangesloten bij landelijke campagnes en communicatieboodschappen. De effecten van de communicatie worden gemonitord en geëvalueerd (en bijgestuurd waar nodig). Hieruit blijkt dat de campagnes bijdragen aan de weerbaarheid van inwoners. VNOG onderschrijft daarnaast de conclusie uit het inspectierapport dat gemeenten een belangrijke rol vervullen in de uitvoering en herkenbaarheid van risicocommunicatie richting inwoners. Tegelijkertijd constateren wij dat de door VNOG beschikbaar gestelde communicatiemiddelen en campagnetoolkits door gemeenten in de praktijk te beperkt worden ingezet. Hierdoor wordt het bereik en de effectiviteit van de campagnes niet optimaal benut. Actieve inzet van deze middelen door gemeenten vergroot de impact van de campagnes en draagt bij aan de weerbaarheid van inwoners. Uw bestuur heeft eerder al het belang hiervan onderstreept. Met dit rapport ligt er opnieuw een duidelijke oproep: wacht niet af, maar communiceer actief met inwoners over dit onderwerp.

4. Nieuwe Convenant MKON

Mail van 23 juli 2026 van LMS aan VNOG

Op 1 juli 2026 is het nieuwe Convenant Meldkamer Oost-Nederland (MKON) in werking getreden, omdat alle 12 deelnemende partijen het convenant hebben ondertekend. Het AB VNOG heeft het nieuwe convenant behandeld op 19 maart 2026 en toen akkoord bevonden.

De MKON is een multidisciplinaire samenwerking van 12 partijen (Politie, vijf Ambulancediensten, vijf veiligheidsregio's voor Brandweer/Multi en de LMS (Landelijke Meldkamer Samenwerking, die gebouw en ICT regelt) op de meldkamerlocatie in Apeldoorn. De MKON werkt in een landelijk netwerk van 10 meldkamers voor de veiligheid van burgers en hulpverleners in Oost-Nederland. Het verzorgingsgebied van de MKON beslaat de provincies Overijssel en Gelderland. Onze MKON is de grootste meldkamer van Nederland.

Doel van het Convenant MKON is het waarborgen van de continuïteit, kwaliteit en samenwerking in Oost-Nederland tussen de meldkamervoorzieningen en de meldkamerfuncties van de veiligheidsregio's, politie, ambulancezorg. Ze voorziet in duidelijke en werkbare onderlinge afspraken over de uitvoering van de multidisciplinaire samenwerking in de MKON binnen het landelijke meldkamerdomein. Dit convenant vervangt de Samenwerkingsovereenkomst MKON die was vastgesteld bij de operationele start van de meldkamerlocatie MKON (Apeldoorn) op 21 maart 2023.

Naast dit nieuwe Convenant MKON, hebben wij als vijf veiligheidsregio's ook nog ons eigen Convenant MKON-MKBM. Dit convenant regelt de afspraken tussen de vijf veiligheidsregio's voor de Meldkamer Brandweer/Multi (onderdeel van de MKON), waar de vijf veiligheidsregio's gezamenlijk voor verantwoordelijk zijn. Dit bestaande Convenant MKON-MKBM blijft gewoon van kracht.

Advies: ter kennisname.

Portefeuilles bestuur VNOG

Portefeuilles dagelijks bestuur:

Dagelijks Bestuur VNOG			
Portefeuille	Portefeuillehouder	Vervangingsschema	Advisering
Bestuurlijke coördinatie, Voorzitter VNOG	Ton Heerts	De vervanging van de voorzitter is gebaseerd op anciënniteit ¹ : 1. Mark Boumans 2. Jeroen Joon 3. Wimar Jaeger 4. Joost van Oostrum 5. Céline Blom	Directeur / Regionaal Commandant
Brandweer	Mark Boumans	Wimar Jaeger	Hoofd Brandweezorg
Informatievoorziening, - beveiliging & Meldkamer Natuurbrand	Céline Blom	Mark Boumans	• Directeur / Regionaal Commandant • Hoofd Bedrijfsvoering • Hoofd Risico- en Crisisbeheersing
Crisisbeheersing en bevolkingszorg Weerbaarheid	Joost van Oostrum	Jeroen Joon	• Hoofd Risico- en Crisisbeheersing
Middelen	Jeroen Joon	Céline Blom	• Directeur / Regionaal Commandant • Hoofd Bedrijfsvoering
GHOR Tevens bestuurslid GGD Noord- en Oost-Gelderland	Wimar Jaeger	Joost van Oostrum	Directeur Publieke Gezondheid / hoofd GHOR

¹ De periode dat een burgemeester lid is van het DB VNOG en verbonden is aan de VNOG.

Portefeuilles algemeen bestuur:

Portefeuilles Algemeen Bestuur VNOG		
Portefeuille	Portefeuillehouder AB	Link met portefeuille DB
Grensoverschrijdende samenwerking	Joost van Oostrum	Crisisbeheersing en bevolkingszorg; Brandweertzorg
Lidmaatschappen bestuur/raad van toezicht	AB lid	Link met portefeuille DB
Raad van Toezicht Veluws Bosbrandweer Comité (VBC)	Céline Blom	Natuurbrandbeheersing
Gelderse Commissie Veiligheid Grote Rivieren	Marleen Sanderse	Risico- en Crisisbeheersing
Samenwerkingsregeling ongevallenbestrijding IJsselmeergebied (SAMIJ)	Jeroen Joon	Risico- en Crisisbeheersing
Vervoer over spoor	Frans Backhuijs	Risico- en Crisisbeheersing

Samenstelling commissies:

Commissie Middelen, Informatievoorziening & Meldkamer	Bestuursleden	VNOG ambtelijk
Bedrijfsvoering - o Planning & Control en overige beheersmatige processen - o Financiën - o Inkoop - o Informatie gestuurd werken in de 'koude' organisatie en Business Intelligence - o Arbo - o HRM - o Communicatie ('koude' situatie)	• Jeroen Joon (pfh DB) • C. Blom (pfh DB) • T. Horn • F. Backhuijs • H. Lambooi • T. Haseloo • P. Jorritsma	• Directeur (integraliteit en ambtelijke link DB) • Hoofd Bedrijfsvoering • Beleidsmedewerker • Aanspreekpunt meldkamer (bij agendapunten meldkamer)
Informatievoorziening - o Netcentrisch werken - o Informatie gestuurd werken in de 'warme' organisatie - o De ondersteunende systemen voor de operationele informatievoorziening - o De verantwoordelijkheid voor de meldkamerprocessen en systemen - o Business Intelligence		
Meldkamer		

Commissie Multidisciplinaire Veiligheid & Zorg	Bestuursleden	VNOG ambtelijk
- o Rampenbestrijding en crisisbeheersing - o Bevolkingszorg - o Crisiscommunicatie - o Risicobeheersing	• J. van Oostrum (pfh DB) • W. Jaeger (pfh DB) • A. Stapelkamp • H. van Daalen • M. Sanderse • P. van Domburg • G. Hofstede • H.J. van Schaik	• Hoofd Risico- en Crisisbeheersing • Directeur Publieke Gezondheid of Hoofd GHOR • Beleidsmedewerker • Bestuursadviseur (integraliteit en ambtelijke link naar DB)
GHOR - o Acute gezondheidszorg - o Publieke gezondheidszorg		
Grensoverschrijdende samenwerking		
Omgevingswet		
Zelfredzaamheid en inwonerparticipatie		

Commissie Brandweezorg	Bestuursleden	VNOG ambtelijk
○ Incidentbestrijding ○ Brandweer ondersteunende processen	• M. Boumans (pfh DB) • C. Blom (pfh DB) • B. Dijkstra • A. Fellingier • L. Werger • O. Prinsen • J.N. Rozendaal	• Hoofd Brandweezorg • Hoofd Risico- en Crisisbeheersing (bij Natuurbrand op agenda) • Beleidsmedewerker • Bestuursadviseur (integraliteit en ambtelijke link naar DB)
Natuurbrand		
Voldoende (vrijwillig) personeel		
Toekomstbestendig model voor spreiding en paraatheid (incl. aantal en verdeling van posten)		

Ingekomen stukken

Van: Inspectie JenV

Verzonden: woensdag 24 juni 2026 16:04

Aan: Gerard Bouwmeester

CC: Carla Kats

Onderwerp: VR Noord- en Oost-Gelderland - Plan van aanpak Inspectie Justitie en Veiligheid 'Dekkingsplannen brandweezorg'

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij bied ik u het plan van aanpak van het 'Onderzoek naar dekkingplannen binnen de landelijke brandweezorg' aan.

Let op: Het plan van aanpak staat onder embargo tot donderdag 25 juni om 11:00 uur wanneer het gepubliceerd wordt op de website van de Inspectie Justitie en Veiligheid.

Aanleiding

De Inspectie Justitie en Veiligheid start een onderzoek naar de regionale dekkingplannen op basis van de gebiedsgerichte opkomsttijden. Met dit onderzoek wil de inspectie meer inzicht krijgen in hoeverre de dekkingplannen voor de brandweezorg van de 25 veiligheidsregio's uniform, transparant en navolgbaar geïmplementeerd zijn en wat dit betekent voor de operationele slagkracht van de brandweer. Voor meer uitgebreide uitleg over het onderzoek verwijs ik u naar het bijgevoegde plan van aanpak.

Uitvoering

De uitvoering van het onderzoek start in juni 2026. Voor het onderzoek analyseert de inspectie de dekkingplannen van alle 25 veiligheidsregio's in Nederland vanaf 2022. Hiervoor is diverse data nodig zoals meldkamerdata, geo-data, gis-data bij de regio's die is toegepast, rekendata voor afstanden en data voor werkelijke rijafstanden op de voertuigen. De inspectie zal deze data opvragen bij de regio's. Daarnaast betreft zij in haar analyse de risicoprofielen per regio, de meerjareninvesteringsplannen, en de jaarlijkse rapportages met bestuurlijke keuzes op basis van het dekkingplan. De meerjareninvesteringsplannen geven inzicht in de toekomstige capaciteit, materieel, personeel en strategische keuzes. De bovengenoemde documenten zullen eveneens bij alle 25 veiligheidsregio's worden opgevraagd.

Afhankelijk van de bevindingen kan de inspectie een aantal functionarissen interviewen, met als doel te achterhalen hoe de vertaling van het risicoprofiel naar het dekkingplan tot stand komt en wat dit betekent voor de personele en materiële slagkracht. Daarnaast komt mogelijk in een aantal interviews de governance rond de implementatie van het nieuwe dekkingplan aan de orde met als doel te bepalen in hoeverre de RCDV en vakraden de implementatie tot nu hebben begeleid en hebben samengewerkt aan het vergroten van de uniformiteit.

Voor een volledig overzicht van de opzet van het onderzoek verwijs ik u naar het bijgevoegde plan van aanpak, dat tevens op de website van de Inspectie JenV wordt gepubliceerd.

Rapportage

De bevindingen van de inspecteurs worden voor wederhoor aan u teruggelegd. Het eindrapport verschijnt naar verwachting in het najaar van 2026.

Contact

In verband met de uitvoering van het onderzoek, verzoek ik u de naam van een contactpersoon aan j.g.j.lippens@inspectie-jenv.nl en s.a.mueller@inspectie-jenv.nl door te geven. De Inspectie JenV zal bij deze contactpersoon de benodigde documentatie en informatie opvragen en zal met deze contactpersoon het precieze programma afstemmen.

Hoogachtend,

Hoofdinspecteur-directeur E. van Amelsfort

Onderzoek naar regionale dekkingsplannen binnen de brandweertzorg

Plan van aanpak

Inhoudsopgave

1. Inleiding	2
2. Onderzoeksaanpak	4
2.1 Doelstelling	4
2.2 Onderzoeksvragen	4
2.3 Afbakening	5
2.4 Operationalisering en onderzoeksmethode	5
2.4.1 Operationalisering per deelvraag	5
2.4.2 Verdiepende interviews.....	6
3. Rapportage en communicatie	8
3.1 Aankondiging	8
3.2 Wederhoor en rapportage	8

1. Inleiding

In november 2025 concludeerde de Inspectie Justitie en Veiligheid (de Inspectie JenV) in het onderzoeksrapport *Grenzen bereikt*¹ dat de Nederlandse brandweer onvoldoende voorbereid is om grote, gelijktijdige of langdurige incidenten bovenregionaal of landelijk te bestrijden. Uit dit rapport blijkt dat als er een of meerdere grote incidenten zijn buiten de eigen regio, waarbij de brandweerkorpsen uit verschillende veiligheidsregio's elkaar gaan helpen, dit direct ten koste gaat van de reguliere dekking. Met andere woorden: voor een realistische inschatting wat het land als geheel kan bieden is het noodzakelijk dat de basis in de regio's op orde en inzichtelijk is. De Inspectie JenV gaat daarom onderzoeken hoe op regionaal niveau het brand- of incidentrisico is afgedekt en hoe de brandweer dit vaststelt en over de resultaten verantwoording aflegt.

Elke vier jaar stelt het algemeen bestuur van elke veiligheidsregio een dekkingsplan voor de brandweezorg vast. In een dekkingsplan beschrijft de brandweer op welke manier zij haar repressieve organisatie², bijvoorbeeld het aantal brandweervoertuigen in een bepaald gebied, inricht en welke dekking zij op basis daarvan verwacht te leveren. Dat wil zeggen: met welke snelheid, capaciteit, paraatheid en werkdruk de brandweer kan opkomen bij branden, rampen en crises.

Tot circa het jaar 2021 waren de dekkingsplannen objectgericht: de opkomsttijden werden per gebouw of object vastgesteld, bijvoorbeeld voor woningen boven winkels, een ziekenhuis of een school. Inmiddels is een herziene handreiking (versie 3.0) *Landelijke Uniforme Systematiek voor Dekkingsplannen*³ ontwikkeld met als doel dat de dekkingsplannen gebieds- en risicogericht zijn. De opkomsttijden zijn hierin gekoppeld aan het type gebied en de daarin aanwezige risico's, zoals industrie of woonwijken. In een gebied met meer (en grotere) risico's is doorgaans een snellere opkomsttijd vereist dan in een gebied met kleinere risico's'.

Na een pilotperiode met 6 veiligheidsregio's met deze handreiking voor een gebiedsgebonden dekkingsplan is deze in 2023 overgenomen door alle 25 veiligheidsregio's in Nederland. Daarnaast hebben de veiligheidsregio's de minister van JenV verzocht om deze systematiek op te nemen in het nieuw vast te stellen Besluit Veiligheidsregio's. Vooruitlopend op aanpassing van de regelgeving heeft de minister de handreiking aangemerkt als een nadere invulling van het bepaalde in artikel 3.2.1 Besluit Veiligheidsregio's ten aanzien van de opkomsttijden van de brandweer⁴.

Een dekkingsplan voor de brandweer op basis van gebiedsgebonden opkomsttijden (GGO) beschrijft per gebied hoe snel de brandweer er moet zijn. De opkomsttijd is de tijd tussen de aanname van de meldkamer en het moment dat de eerste brandweerwagen aankomt. De veiligheidsregio gebruikt het dekkingsplan om te bepalen waar kazernes staan of moeten komen, hoeveel mensen en voertuigen paraat zouden moeten zijn en hoe de alarmering, uitruk en routes gaan om de afgesproken tijden te halen. Het proces bestaat uit 7 stappen waarmee de brandweer cyclisch de inrichtingsfase en de uitvoeringsfase van het dekkingsplanproces doorloopt.

De handreiking biedt veiligheidsregio's een methodiek om de operationele prestaties van de brandweer gestandaardiseerd en uniform in kaart te brengen. De handreiking richt zich vooral op

¹ [Rapport Grenzen bereikt | Inspectie Justitie en Veiligheid](#)

² Een repressieve brandweerorganisatie is het operationele deel van de brandweer dat gericht is op het bestrijden van incidenten en het verlenen van hulp bij noodsituaties, zoals branden en ongevallen.

³ [Gebiedsgerichte opkomsttijden en dekkingsplannen - BrandweerNederland.nl](#)

⁴ Brief van Minister Justitie en Veiligheid aan het Veiligheidsberaad, kenmerk 4367735, 19 december 2022

gebiedsgerichte opkomsttijden (GGO) en heeft als doel inzichtelijk te maken of de snelheid van de hulpverlening binnen de wettelijke normen valt, de dekking procesmatig te evalueren en bij te stellen, de eigen slagkracht te relateren aan de verwachte risico's en landelijke prestaties onderling vergelijkbaar te maken.

In een brief aan de Tweede Kamer van 12 maart 2024⁵ heeft de minister van JenV de Kamer gemeld dat alle besturen van de 25 veiligheidsregio's gevraagd zijn om hun dekkingsplannen vóór 31 december 2023 op basis van de handreiking vast te stellen en de werking ervan in de praktijk te monitoren.

De Inspectie JenV ziet in de implementatie van de handreiking niet alleen een kans om inzichtelijk te maken of de brandweer aan de wettelijk vastgestelde normen (de GGO) voldoet. De handreiking kan ook helpen om de context van eventuele afwijkingen te duiden en verbetermaatregelen te stimuleren, bijvoorbeeld door te investeren in de zelfredzaamheid van burgers op specifieke locaties. In de praktijk kan het voorkomen dat opkomsttijden structureel boven de norm uitkomen door oorzaken die buiten de invloedssfeer van de brandweer liggen. Daarom is het essentieel om deze genoemde risico's inzichtelijk te maken en extra maatregelen te treffen die de risico's zoveel mogelijk beperken. Op regionaal niveau kan elke veiligheidsregio hierin inzicht verkrijgen. Om ervoor te zorgen dat ook bovenregionaal of zelfs landelijk die dialoog plaats kan vinden, is het noodzakelijk dat de dekkingsplannen van de 25 regio's eenduidig en vergelijkbaar zijn. Zonder transparant inzicht in de regionale slagkracht van de brandweer is het niet mogelijk om de juiste verbetermaatregelen te treffen.

⁵ Bron: Verzamelbrief brandweezorg 29517, nr. 253

2. Onderzoeksaanpak

2.1 Doelstelling

In haar Meerjarenperspectief 2025 - 2028⁶ vermeldt de Inspectie JenV dat de risico's die op onze samenleving afkomen steeds groter, langduriger, complexer en meer met elkaar verweven zijn, zoals ook gesignaleerd is in de veiligheidsstrategie van het Koninkrijk der Nederlanden⁷. Het is daarom van groot belang dat de brandweer in Nederland op goede sterkte is om deze risico's samen met andere veiligheidspartners het hoofd te bieden.

Het onderzoek van de Inspectie JenV maakt inzichtelijk in hoeverre de regionale paraatheid van de brandweer op orde is. Voor een weerbare samenleving is van essentieel belang dat de brandweer beschikt over robuuste hulpdiensten, die ook onder druk of bij een verstoring hun functie kunnen (blijven) vervullen.

2.2 Onderzoeksvragen

De centrale vraag in dit onderzoek is:

In hoeverre zijn de dekkingsplannen voor de brandweezorg van de 25 veiligheidsregio's uniform, transparant en navolgbaar geïmplementeerd en wat betekent dit voor de operationele slagkracht van de brandweer?

Om de hoofdonderzoeksvraag te beantwoorden, gaat de Inspectie JenV zich focussen op drie deelonderzoeksvragen, elk gericht op een van de aspecten uniformiteit, transparantie en navolgbaarheid. Op basis van de bevindingen van elk van de drie aspecten worden vervolgens de implicaties besproken voor de mate van inzicht die de plannen bieden op de operationele slagkracht van de brandweer.

- Uniformiteit⁸: Hoe passen de 25 veiligheidsregio's de werkwijze uit de handreiking (versie 3.0) Landelijke Uniforme Systematiek voor Dekkingsplannen toe in hun dekkingsplannen, hoeveel wijken die plannen af van de handreiking, en gebeurt dat afwijken overal op dezelfde manier?
- Transparantie⁹: In hoeverre en via welke cyclische inrichtingsfase en de uitvoeringsfase van het gestandaardiseerde dekkingsplanproces – zoals beschreven in de handreiking – wordt verantwoording afgelegd over de resultaten van de dekkingsplannen, wat is de periodiciteit daarvan, en welke effecten heeft deze verantwoordingspraktijk op kwaliteitsborging, bestuurlijke besluitvorming en (landelijke) operationele effectiviteit?
- Navolgbaarheid¹⁰: Zijn de dekkingsplannen zo duidelijk en compleet vastgelegd dat eenieder, met dezelfde gegevens en rekenregels zoals bijvoorbeeld normtijden en

⁶ Meerjarenperspectief 2025 - 2028 Inspectie JenV | Inspectie Justitie en Veiligheid

⁷ Veiligheidsstrategie voor het Koninkrijk der Nederlanden (Rapport) | Rijksoverheid.nl

⁸ Uniformiteit betekent gelijkvormigheid en het op dezelfde manier uitvoeren van werkwijzen of regels.

⁹ Transparantie betekent openheid en duidelijkheid over handelen, informatie en besluitvorming.

¹⁰ Navolgbaarheid betekent dat handelingen, keuzes of besluiten duidelijk te begrijpen en te reconstrueren zijn voor anderen.

wegingen, de stap van risicoprofiel naar dekking en inzet kan volgen en tot vergelijkbare uitkomsten komt?

2.3 Afbakening

De Inspectie JenV richt zich uitsluitend op de dekkingsplannen die vanaf 2022 zijn vastgesteld in de 25 veiligheidsregio's. De tot 2021 vastgestelde dekkingsplannen waren objectgericht: de opkomsttijden werden per gebouw of per object bepaald (ziekenhuis, school, enzoverder). De sinds 2022 vastgestelde gebiedsgebonden dekkingsplannen zijn naar de verwachting van de Inspectie JenV gebieds- en risicogericht. De opkomsttijden zijn gekoppeld aan het type gebied en de risico's hierin (industrie, woonwijk).

2.4 Operationalisering en onderzoeksmethode

De Inspectie JenV maakt hierbij gebruik van zowel kwalitatieve als kwantitatieve dataverzamelings- en analysemethoden.

Om de hoofdvraag te beantwoorden analyseert de Inspectie JenV de dekkingsplannen van alle 25 veiligheidsregio's in Nederland vanaf 2022. Hiervoor is diverse data nodig zoals meldkamerdata, geo-data en gis-data (bijvoorbeeld gegevens over locaties, objecten, netwerken en gebeurtenissen) bij de regio's die zijn toegepast, rekendata voor afstanden, data voor werkelijke rijafstanden op de voertuigen die de Inspectie JenV gaat opvragen bij de regio's. Daarnaast betreft zij in haar analyse de risicoprofielen per regio, de meerjareninvesteringsplannen, en de jaarlijkse rapportages met bestuurlijke keuzes op basis van het dekkingsplan. De meerjareninvesteringsplannen geven inzicht in de toekomstige capaciteit, materieel, personeel en strategische keuzes. Hiermee wordt onder meer duidelijk of en hoe de brandweer de operationele paraatheid, responscapaciteit en inzetbaarheid wil versterken of aanpassen aan toekomstige risico's.

2.4.1 Operationalisering per deelvraag

Deelvraag 1: Hoe passen de 25 veiligheidsregio's de werkwijze uit de handreiking (versie 3.0) Landelijke Uniforme Systematiek voor Dekkingsplannen toe in hun dekkingsplannen, hoeveel wijken die plannen af van de handreiking, en gebeurt dat afwijken overal op dezelfde manier?

Om de eerste deelonderzoeksvraag te beantwoorden voert de Inspectie JenV een kwalitatieve documentenanalyse uit waarbij ze voor alle dekkingsplannen in kaart brengt of en in hoeverre de handreiking is toegepast. Hiervoor gaat de Inspectie JenV de meest recentelijke gepubliceerde dekkingsplannen van alle 25 veiligheidsregio's in Nederland gebruiken. De inclusiecriteria zijn hierbij dat de dekkingsplannen 1) vastgesteld zijn door het algemeen bestuur van een veiligheidsregio en 2) opgesteld zijn tussen januari 2022 en medio 2026.

Voor de analyse wordt elk dekkingsplan door minimaal twee inspecteurs onafhankelijk van elkaar onderzocht (vier ogenprincipe) door het doorlopen van een vragenlijst gebaseerd op de zeven processtappen van de zogenaamde dekkingsacht zoals beschreven in de handreiking:

- Processtap 1: Dekking bijstellen
- Processtap 2: Dekking beschrijven
- Processtap 3: Dekking beoordelen
- Processtap 4: Dekkingsplan
- Processtap 5: Bijstellen uitvoering
- Processtap 6: Uitvoeren dekking
- Processtap 7: Beoordelen uitvoering

Voor elke vraag wordt beoordeeld in hoeverre de dekkingsplannen aan een norm wel, gedeeltelijk of niet voldoet. Hiernaast gaat de Inspectie JenV onderzoeken of mogelijke afwijkingen van de dekkingsplannen ten opzichte van de handreiking consistent zijn over alle 25 veiligheidsregio's heen.

Deelvraag 2: In hoeverre en via welke cyclische inrichtingsfase en de uitvoeringsfase van het gestandaardiseerde dekkingsplanproces – zoals beschreven in de handreiking – wordt verantwoording afgelegd over de resultaten van de dekkingsplannen, wat is de periodiciteit daarvan, en welke effecten heeft deze verantwoordingspraktijk op kwaliteitsborging, bestuurlijke besluitvorming en (landelijke) operationele effectiviteit?

De Inspectie JenV onderzoekt of en hoe verantwoording wordt afgelegd over de implementatie van de dekkingsplannen (bottom-up). Daarbij wordt gekeken of die verantwoording op een gestandaardiseerde en frequente wijze – bijvoorbeeld via een jaarlijkse rapportage – plaatsvindt richting het algemeen bestuur van de veiligheidsregio's, en wat de gevolgen daarvan zijn (zoals bijvoorbeeld aanpassing van het dekkingsplan of een extra preventieprogramma in een bepaald gebied). De Inspectie JenV bekijkt hiertoe de jaarverslagen, bestuursrapportages en meerjaren-investeringsplannen vanaf 2022 om erachter te komen hoe verbeteringen ten opzichte van de bevindingen in de dekking tot stand komen.

Hiernaast gaat de Inspectie JenV ook onderzoeken hoe de governance rond de implementatie van de handreiking vorm heeft gekregen (top-down) via gremia als Raad van Commandanten en Directeuren Veiligheidsregio (RCDV) en de vakraden (Incidentbestrijding, Brandveiligheid en Risico- en Crisisbeheersing).

Deelvraag 3: Zijn de dekkingsplannen zo duidelijk en compleet vastgelegd dat eenieder, met dezelfde gegevens en rekenregels zoals bijvoorbeeld normtijden en wegingen, de stap van risicoprofiel naar dekking en inzet kan volgen en tot vergelijkbare uitkomsten komt?

De Inspectie JenV onderzoekt of duidelijk is hoe de dekkingsplannen tot stand zijn gekomen. De stappen die bij de totstandkoming zijn gezet moeten makkelijk te volgen zijn en moeten te reconstrueren zijn voor anderen. Daarbij wordt gekeken of informatie, aannames en keuzes helder en compleet door de veiligheidsregio's zijn opgeschreven. Denk aan hoe gebiedsgerichte opkomsttijden (GGO) zijn ingesteld, welke normtijden gelden en hoe wegingen zijn bepaald. Gecontroleerd wordt of rekenmethoden en besluiten zijn vastgelegd, en of zichtbaar is wat later is aangepast en wanneer. Ook wordt beoordeeld of de stap van risicoprofiel naar dekking en inzet logisch en duidelijk is uitgelegd. Tot slot wordt getoetst of een ander met dezelfde informatie het plan kan namaken en tot vergelijkbare uitkomsten kan komen. Daarbij wordt gelet op de borging van kwaliteit, zoals datakwaliteitscontroles, interne reviews en besluitverslagen.

Voor de analyse gaat de Inspectie JenV de benodigde datasets opvragen bij de 25 veiligheidsregio's en het NIPV. Op basis van de beschikbare data en afhankelijk van de bevindingen gaat de Inspectie JenV een aantal verdiepende interviews voeren met een aantal veiligheidsregio's en/of het NIPV.

2.4.2 Verdiepende interviews

Afhankelijk van de bevindingen uit de drie deelvragen gaat de Inspectie JenV een aantal functionarissen interviewen, met als doel te achterhalen hoe de vertaling van het risicoprofiel naar het dekkingsplan tot stand komt en wat dit betekent voor de personele en materiële slagkracht.

Daarnaast komt mogelijk in een aantal interviews de governance rond de implementatie van het nieuwe dekkingsplan aan de orde met als doel te bepalen in hoeverre de RCDV en de vakraden (Incidentbestrijding, Brandveiligheid en Risico- en Crisisbeheersing) de implementatie tot nu toe hebben begeleid en hebben samengewerkt aan het vergroten van de uniformiteit.

Te denken valt aan:

- Portefeuillehouders Vakraden Incidentbestrijding en Risico- en Crisisbeheersing
- Portefeuillehouder(s) RCDV dekkingsplannen
- Adviseur(s) risicobeheersing van veiligheidsregio's
- Specialist(en) risicoduiding van veiligheidsregio's
- Hoofd(en) materieel, materiaal bij veiligheidsregio's.
- Voorzitter(s) van het Algemeen Bestuur (of bestuurlijke portefeuillehouders brandweer)

3. Rapportage en communicatie

3.1 Aankondiging

De Inspectie JenV kondigt haar onderzoek schriftelijk aan bij de 25 veiligheidsregio's. Het directoraat-generaal Politie en Veiligheidsregio's ontvangt een afschrift van het plan van aanpak. Ook publiceert de inspectie het plan van aanpak op haar website.

3.2 Wederhoor en rapportage

De te interviewen functionarissen krijgen vooraf het protocol van de werkwijze van de Inspectie JenV toegestuurd met daarin opgenomen het interviewprotocol. De geïnterviewden ontvangen na het gesprek de interviewverslagen voor wederhoor volgens het interviewprotocol.

Afhankelijk van de uitkomsten wordt bepaald wat de meest geëigende vorm van publicatie is (rapport, brief of alternatief product – hierna rapportage). Deze rapportage is een weergave van alle betrokken partijen tezamen en is niet individueel herleidbaar, er worden geen aparte regio-beelden opgesteld. Het concepteindproduct wordt voorgelegd voor wederhoor aan de eindverantwoordelijken van de betrokken organisaties.

De rapportage wordt door de inspecteur-generaal aangeboden aan de minister van JenV. Deze heeft uiterlijk zes weken de tijd om de rapportage naar de Tweede Kamer te sturen, al dan niet te voorzien van een beleidsreactie. De Inspectie JenV plaatst de rapportage dan op hetzelfde tijdstip op haar website. Als de minister de rapportage niet binnen die zes weken naar de Tweede Kamer stuurt, maakt de Inspectie JenV deze openbaar door het na die periode zelf op haar site te plaatsen. Ook verspreidt de Inspectie JenV de rapportage (digitaal) onder de 25 veiligheidsregio's en andere partijen die bij dit onderzoek zijn betrokken.

Inspectie Justitie en Veiligheid

Toezicht, omdat rechtvaardigheid en veiligheid
niet vanzelfsprekend zijn.

Dit is een uitgave van

Inspectie Justitie en Veiligheid
Ministerie van Justitie en Veiligheid
Hoge Nieuwstraat 8 | 2514 EL Den Haag
Postbus 20301 | 2500 EH Den Haag
Contactformulier | **www.inspectie-jenv.nl**

Juni 2026

*Aan deze publicatie kunnen geen rechten worden ontleend.
Vermenigvuldigen van informatie uit deze publicatie is toegestaan,
mits deze uitgave als bron wordt vermeld*

25-72621/26-108088

Veiligheidsregio Noord- en Oost-Gelderland		
Rnr		
Sector/ afdeling	INGEKOMEN	Behan- deelaar
BV	02 JUL 2026	M
Kopie	SD	

Ministerie van Justitie en Veiligheid

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Veiligheidsregio Noord- en Oost-Gelderland
De heer A.J.M. Heerts
Postbus 234
7300 AE Apeldoorn

**Directoraat-Generaal
Politie en
Veiligheidsregio's**

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/jenv

Contactpersoon

Pepijn Hack
p.m.hack@minjenv.nl

Ons kenmerk

7688097

Kopie aan

Directeur Veiligheidsregio

Bijlage(n)

1

Datum 26 juni 2026
Betreft BDuR junibrief 2026 en Loon- en Prijsbijstelling 2026

Geachte heer Heerts,

Middels deze brief informeer ik u over de toekenning van de Loon- en Prijsbijstelling over 2026 en de BDuR bijdrage over 2027.

Loon- en prijsbijstelling 2026

Via deze brief informeer ik u over het besluit tot toekenning van de loon- en prijsbijstelling over de Brede Doeluitkering Rampenbestrijding (hierna: BDuR). Voor 2026 komt dit neer op € 9.370.001. De verdeling over de regio's treft u aan in bijlage 1 bij deze brief. De uitkering van de loon- en prijsbijstelling over 2026 aan de regio's zal tegelijk met de betaling van het derde kwartaal van de bijdrage 2026 plaatsvinden. Deze betaling vindt medio juli 2026 plaats.

In de voorjaarsbesluitvorming in 2025 is door het toenmalige kabinet besloten om een deel van de prijsbijstelling de komende jaren in te zetten voor rijksbrede problematiek. Dit werkt door in de hoogte van de prijsbijstelling tranche van 2026 waardoor een dalend meerjarig kader ontstaat.

Sinds dit jaar wordt ook LPO uitgekeerd over de extra middelen in het kader van crisisbeheersing en informatievoorziening. Deze LPO is uitgekeerd over alle onderdelen, dus inclusief het deel voor het NIPV en KCR2, met uitzondering van het deel voor JenV. De verdeling over de veiligheidsregio's vindt u in bijlage 1.

Bijdrage 2027

In het Besluit veiligheidsregio's, artikel 8.1, is bepaald dat ik, onder voorbehoud van goedkeuring van de begroting van de uitgaven en ontvangsten van mijn ministerie, jaarlijks vóór 1 juli het bedrag van de doeluitkering aan de veiligheidsregio's van het daaropvolgende jaar vaststel. Onder verwijzing naar dat artikel stel ik u met deze brief op de hoogte van bedoeld bedrag voor het jaar 2027. Dit bedrag bedraagt €292.967.000.

In dit bedrag is de doorwerking van de loon- en prijsbijstelling 2026 inbegrepen. Dit bedrag omvat tevens de volledige uitdeling van de extra middelen in het kader van crisisbeheersing en informatievoorziening. Volledigheidshalve meld ik u dat de BDuR ook bedoeld is om de ambities van de Landelijke Agenda Crisisbeheersing te realiseren.

In bijlage 2 bij deze brief zijn de opbouw en de (voorlopige) verdeling van de bijdrage voor 2027 over de 25 veiligheidsregio's weergegeven.

**Directoraat-Generaal
Politie en
Veiligheidsregio's**

Datum
26 juni 2026

Ons kenmerk
7688097

Met de beschikking die u in december aanstaande, na de goedkeuring van mijn begroting, ontvangt, wordt de bijdrage voor 2027 definitief toegekend.

Meerjarig kader 2028 t/m 2031

De prognose voor het meerjarig kader, inclusief de meerjarige doorwerking van de loon- en prijsbijstelling 2026 is als volgt:

2028: € 292.299.001

2029: € 292.273.000

2030: € 292.271.000

2031: € 292.152.000

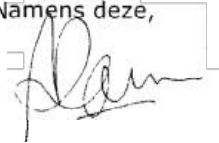
In bijlage 3 is de verdeling van dit meerjarig kader over de 25 veiligheidsregio's opgenomen.

Het meerjarige kader is slechts een prognose. Dit is onder voorbehoud van de door de Tweede Kamer vastgestelde ontwerpbegroting, de hierop volgende suppletoire begrotingen en de bijbehorende budgettaire kaders van het Ministerie van Justitie en Veiligheid. Het Ministerie van Justitie en Veiligheid behoudt het recht om op basis van deze kaders de prognose bij te stellen. De daadwerkelijke toekenning gebeurt in de Decemberbrief voorafgaand aan het jaar waarop de bijdrage van toepassing is.

Voor nadere informatie kunt u zich wenden tot Pepijn Hack
(p.m.hack@minjenv.nl).

Een afschrift van deze brief is verzonden naar de directeur van uw regio.

De Minister van Justitie en Veiligheid,
Namens deze,

drs. A. (Annemieke) van Dam MPA
Directeur-Generaal Ondermijning, Politie en Veiligheidsregio's

Bijlage 1. LPO 2026

Regionr.	Regio	Totale uitkering 2026 incl. LPO Middelen			LPO Middelen			Totale LPO
		LPO	crisisbeheersing		informatievoorziening			
1	Groningen	€ 10.950.639	€	57.207	€	30.540	€	391.667
2	Fryslân	€ 11.388.272	€	59.880	€	30.540	€	408.539
3	Drenthe	€ 8.171.521	€	42.170	€	30.540	€	296.743
4	IJsselland	€ 8.695.819	€	45.197	€	30.540	€	315.856
5	Twente	€ 9.240.884	€	48.345	€	30.540	€	335.725
6	Noord- en Oost-Gelderland	€ 11.435.582	€	60.008	€	30.540	€	409.353
7	Gelderland-Midden	€ 10.159.797	€	53.651	€	30.540	€	369.219
8	Gelderland-Zuid	€ 9.689.959	€	50.938	€	30.540	€	352.097
9	Utrecht	€ 14.515.424	€	78.802	€	30.540	€	527.993
10	Noord-Holland-Noord	€ 9.520.172	€	49.290	€	30.540	€	341.694
11	Zaanstreek-Waterland	€ 6.175.390	€	30.642	€	30.540	€	223.976
12	Kennermerland	€ 15.545.184	€	40.935	€	30.540	€	288.948
13	Amsterdam-Amstelland	€ 14.200.393	€	76.983	€	30.540	€	516.510
14	Gooi- en Vechtstreek	€ 5.409.079	€	26.218	€	30.540	€	196.044
15	Haaglanden	€ 12.328.683	€	65.165	€	30.540	€	441.904
16	Hollands Midden	€ 10.060.326	€	53.076	€	30.540	€	365.593
17	Rotterdam-Rijnmond	€ 18.480.677	€	100.691	€	30.540	€	666.168
18	Zuid-Holland-Zuid	€ 8.304.037	€	42.935	€	30.540	€	301.577
19	Zeeland	€ 9.983.397	€	52.032	€	30.540	€	359.001
20	Midden- en West-Brabant	€ 15.083.878	€	82.085	€	30.540	€	548.713
21	Brabant-Noord	€ 9.954.204	€	52.463	€	30.540	€	361.722
22	Brabant-Zuidoost	€ 10.338.301	€	53.671	€	30.540	€	369.345
23	Limburg-Noord	€ 9.328.630	€	48.851	€	30.540	€	338.921
24	Zuid-Limburg	€ 9.424.225	€	49.404	€	30.540	€	342.412
25	Flevoland	€ 8.268.523	€	42.730	€	30.540	€	300.279
TOTAAL		€ 266.653.000	€	1.363.370	€	763.507	€	9.370.001

Bijlage 2. Prognose berekening 2027

Formule: $\text{Vast deel} = (18,13\% \cdot \text{woningwaarde}) + (0,48 \cdot \text{OAO}) + (659,22 \cdot \text{Kerens 500}) + (0,41 \cdot \text{Totale opp}) + (7736,14 \cdot \text{Hooftverrekening}) + (21833,04 \cdot \text{BRZO}) + (13,32 \cdot \text{omv}) + (11,37 \cdot 10^7 \cdot \text{OZB})$

Regio	Regio	Woonruimte	Bebouwde opp	OAO-wr	Kerens 500	Totale opp	Hooftverrekening	BRZO	Inventaris	OZB	Vast deel	Bedrag/vrh.	%	1) Verdeling extra milieubelasting	Bijzondere bijdragen	Bedrag/verhouding milieubelasting	Subsolaire bijdragen	Compensatie IMO vrzond	2) Verdeling extra milieubelasting	Totaal verdeling
1 Groninger	1 Groninger	2.432.360	326.493	262.564	37.576	395.651	428.753	284.800	192.807	121.847	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
2 Drenthe	2 Drenthe	1.945.425	412.864	161.571	61.967	284.800	515.455	284.800	212.551	121.847	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
3 Friesland	3 Friesland	1.945.425	412.864	161.571	61.967	284.800	515.455	284.800	212.551	121.847	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
4 Drenthe	4 Drenthe	2.015.514	307.358	155.121	45.351	251.351	451.351	251.351	176.000	121.847	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
5 Twente	5 Twente	2.412.800	355.558	208.565	25.732	362.411	515.542	221.440	205.633	131.840	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
6 Noord en Oost Gelderland	6 Noord en Oost Gelderland	2.340.610	441.729	208.565	44.166	362.411	515.542	221.440	205.633	131.840	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
7 Gelderland-Zuiden	7 Gelderland-Zuiden	2.174.458	321.758	243.978	30.983	324.227	458.021	269.031	221.659	139.817	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
8 Gelderland-Noord	8 Gelderland-Noord	2.130.695	283.043	175.585	38.235	256.895	418.118	244.209	187.815	116.169	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
9 Utrecht	9 Utrecht	5.133.212	451.101	643.761	42.849	375.377	751.726	399.010	450.246	293.842	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
10 Noord Holland Noord	10 Noord Holland Noord	2.855.811	313.315	211.575	40.212	324.227	458.021	269.031	221.659	139.817	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
11 Zuidoost Nederland	11 Zuidoost Nederland	2.215.472	313.315	144.585	9.886	111.650	57.475	28.430	112.427	59.959	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
12 Kennemerland	12 Kennemerland	2.215.472	313.315	144.585	9.886	111.650	57.475	28.430	112.427	59.959	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
13 Kennemerland-Amstelland	13 Kennemerland-Amstelland	4.760.385	349.251	342.574	7.251	351.359	480.048	349.251	353.911	314.858	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
14 Noord- en Veluwe	14 Noord- en Veluwe	4.760.385	349.251	342.574	7.251	351.359	480.048	349.251	353.911	314.858	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
15 Holland Midden	15 Holland Midden	3.125.342	325.752	380.352	33.620	217.741	324.747	170.580	271.415	163.844	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
16 Rotterdam-Rijnmond	16 Rotterdam-Rijnmond	5.302.268	355.355	965.125	29.665	256.013	854.673	232.294	438.837	311.858	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
17 Zuid Holland Zuid	17 Zuid Holland Zuid	1.721.017	180.789	172.801	22.413	174.862	262.214	259.021	151.333	97.211	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
18 Zeeland	18 Zeeland	1.742.641	251.475	96.856	49.442	706.957	1.113.288	624.461	125.750	94.437	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
19 Midden- en West Brabant	19 Midden- en West Brabant	4.382.572	621.984	444.351	49.442	706.957	1.113.288	624.461	125.750	94.437	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
20 Brabant-Noord	20 Brabant-Noord	2.505.563	358.406	192.028	35.598	328.068	454.881	248.086	218.086	149.995	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
21 Brabant-Zuidoost	21 Brabant-Zuidoost	5.072.990	447.631	312.465	33.020	351.296	598.021	398.021	281.113	185.015	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
22 Limburg-Noord	22 Limburg-Noord	2.081.388	385.577	125.866	43.509	373.292	607.629	398.021	171.257	123.805	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
23 Limburg-Zuid	23 Limburg-Zuid	2.335.589	277.360	237.364	27.667	159.282	238.273	767.611	192.048	110.094	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
24 Friesland	24 Friesland	1.556.454	197.859	123.404	12.525	581.362	770.520	85.290	146.046	97.382	2.129.717	7.673.602,42	4,21%	1.600.061	175.000	9.357.836	11.142.897	4.207	959.960	12.095.293
TOTAAL	TOTAAL	68.982.839	8.032.234	4.538.775	771.947	10.010.865	11.365.937	11.684.746	5.774.089	3.852.514	53.243.913	182.256.876,65	100%	42.723.127	8.728.000	217.591.872	269.042.599	-	23.924.001	292.967.000

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319.872

€ 217.591.872

€ 42.723.127

€ 23.924.001

€ 226.319

Bijlage 3. Prognose meerjarig BDuR-budget 2028 t/m 2031

Region.	Veilighedsregio	% verhouding	Basis bedrag 2028	Basis bedrag 2029	Basis bedrag 2030	Basis bedrag 2031	Verdeling crisisbeheersing 2028	Verdeling crisisbeheersing 2029	Verdeling crisisbeheersing 2030	Verdeling crisisbeheersing 2031	Verdeling info. voorziening 2028
1	Groningen	4,21%	€ 9 146 027	€ 9 145 190	€ 9 145 125	€ 9 141 252	€ 1 796 001	€ 1 795 835	€ 1 795 823	€ 1 795 823	€ 954 802
2	Fryslân	4,38%	€ 9 513 509	€ 9 512 639	€ 9 512 571	€ 9 508 542	€ 1 868 164	€ 1 867 991	€ 1 867 978	€ 1 867 978	€ 954 802
3	Drenthe	3,07%	€ 6 674 632	€ 6 674 021	€ 6 673 974	€ 6 671 147	€ 1 310 695	€ 1 310 573	€ 1 310 564	€ 1 310 564	€ 954 802
4	IJsselland	3,30%	€ 7 170 555	€ 7 169 899	€ 7 169 848	€ 7 166 812	€ 1 408 079	€ 1 407 949	€ 1 407 939	€ 1 407 939	€ 954 802
5	Twente	3,52%	€ 7 639 097	€ 7 638 399	€ 7 638 344	€ 7 635 109	€ 1 500 086	€ 1 499 947	€ 1 499 937	€ 1 499 937	€ 954 802
6	Noord- en Oost-Gelderland	4,44%	€ 9 644 399	€ 9 643 517	€ 9 643 448	€ 9 639 364	€ 1 893 866	€ 1 893 691	€ 1 893 678	€ 1 892 907	€ 954 802
7	Gelderland-Midden	3,91%	€ 8 486 615	€ 8 485 839	€ 8 485 779	€ 8 482 185	€ 1 666 513	€ 1 666 359	€ 1 666 347	€ 1 665 669	€ 954 802
8	Gelderland-Zuid	3,73%	€ 8 088 175	€ 8 087 435	€ 8 087 377	€ 8 083 952	€ 1 588 271	€ 1 588 124	€ 1 588 114	€ 1 587 467	€ 954 802
9	Utrecht	5,77%	€ 12 521 536	€ 12 520 391	€ 12 520 302	€ 12 515 000	€ 2 458 849	€ 2 458 621	€ 2 458 604	€ 2 457 603	€ 954 802
10	Noord-Holland-Noord	3,61%	€ 7 832 308	€ 7 831 592	€ 7 831 536	€ 7 828 219	€ 1 538 027	€ 1 537 885	€ 1 537 874	€ 1 537 248	€ 954 802
11	Zaanstreek-Waterland	2,24%	€ 4 863 333	€ 4 862 888	€ 4 862 853	€ 4 860 794	€ 955 011	€ 954 922	€ 954 916	€ 954 527	€ 954 802
12	Kennemerland	2,99%	€ 6 498 234	€ 6 497 640	€ 6 497 593	€ 6 494 842	€ 1 276 055	€ 1 275 937	€ 1 275 929	€ 1 275 409	€ 954 802
13	Amsterdam-Amstelland	5,64%	€ 12 252 593	€ 12 251 473	€ 12 251 386	€ 12 246 197	€ 2 408 036	€ 2 405 814	€ 2 405 797	€ 2 404 818	€ 954 802
14	Gooi- en Vechtstreek	1,91%	€ 4 146 533	€ 4 146 154	€ 4 146 124	€ 4 144 368	€ 814 253	€ 814 178	€ 814 172	€ 813 841	€ 954 802
15	Haaglanden	4,79%	€ 10 390 538	€ 10 389 587	€ 10 389 514	€ 10 385 113	€ 2 040 385	€ 2 040 197	€ 2 040 183	€ 2 039 352	€ 954 802
16	Hollands Midden	3,89%	€ 8 442 088	€ 8 441 316	€ 8 441 256	€ 8 437 681	€ 1 657 769	€ 1 657 616	€ 1 657 604	€ 1 656 930	€ 954 802
17	Rotterdam-Rijnmond	7,47%	€ 16 221 799	€ 16 220 316	€ 16 220 200	€ 16 213 330	€ 3 185 468	€ 3 185 173	€ 3 185 151	€ 3 183 854	€ 954 802
18	Zuid-Holland-Zuid	3,13%	€ 6 801 526	€ 6 800 904	€ 6 800 856	€ 6 797 975	€ 1 335 613	€ 1 335 489	€ 1 335 480	€ 1 334 936	€ 954 802
19	Zeeland	3,81%	€ 8 273 142	€ 8 272 385	€ 8 272 326	€ 8 268 823	€ 1 624 593	€ 1 624 443	€ 1 624 432	€ 1 623 771	€ 954 802
20	Midden- en West-Brabant	6,02%	€ 13 059 837	€ 13 058 643	€ 13 058 550	€ 13 053 019	€ 2 564 555	€ 2 564 317	€ 2 564 300	€ 2 563 256	€ 954 802
21	Brabant-Noord	3,85%	€ 8 357 972	€ 8 357 208	€ 8 357 148	€ 8 353 609	€ 1 641 251	€ 1 641 100	€ 1 641 088	€ 1 640 420	€ 954 802
22	Brabant-Zuidoost	3,95%	€ 8 565 859	€ 8 565 076	€ 8 565 015	€ 8 561 387	€ 1 682 074	€ 1 681 918	€ 1 681 907	€ 1 681 222	€ 954 802
23	Limburg-Noord	3,57%	€ 7 738 844	€ 7 738 136	€ 7 738 081	€ 7 734 804	€ 1 519 673	€ 1 519 533	€ 1 519 522	€ 1 518 904	€ 954 802
24	Zuid-Limburg	3,66%	€ 7 955 484	€ 7 954 767	€ 7 954 710	€ 7 951 341	€ 1 562 217	€ 1 562 073	€ 1 562 062	€ 1 561 425	€ 954 802
25	Flevoland	3,13%	€ 6 789 550	€ 6 788 929	€ 6 788 881	€ 6 786 005	€ 1 333 261	€ 1 333 138	€ 1 333 129	€ 1 332 585	€ 954 802
TOTAAL		100,00%	€ 217 074 194	€ 217 054 343	€ 217 052 798	€ 216 960 870	€ 42 626 766	€ 42 622 824	€ 42 622 532	€ 42 605 178	€ 23 870 041

Beschikbaar budget	2028	2029	2030	2031
Beschikbaar budget - vaste bijdragen	€ 225.802.194	€ 225.782.343	€ 225.780.798	€ 225.688.870
	€ 217 074.194	€ 217 054.343	€ 217.052.798	€ 216 960.870

Crisisbeheersing	2028	2029	2030	2031
Informatievoorziening	42.626.766	42.622.824	42.622.532	42.605.178
	23.870.041	23.867.833	23.867.670	23.857.952

Verdeling info. voorziening 2029	Verdeling info. voorziening 2030	Verdeling info. voorziening 2031	Bijzondere bijdragen	Compensatie LMO vr Zeeland	Bijdrage 2028	Bijdrage 2029	Bijdrage 2030	Bijdrage 2031
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	175 000 €	- 4 267 €	12 067 563 €	12 066 472 €	12 066 388 €	12 061 395 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	150 000 €	- 4 675 €	12 481 799 €	12 480 668 €	12 480 581 €	12 475 403 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 3 281 €	8 936 847 €	8 936 027 €	8 935 964 €	8 932 215 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 3 505 €	9 529 931 €	9 529 056 €	9 528 989 €	9 524 991 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 3 745 €	10 090 240 €	10 089 314 €	10 089 243 €	10 085 009 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	175 000 €	- 4 691 €	12 663 376 €	12 662 231 €	12 662 143 €	12 656 899 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 4 041 €	11 103 889 €	11 102 871 €	11 102 792 €	11 098 131 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 3 988 €	10 627 260 €	10 626 285 €	10 626 210 €	10 621 749 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 5 823 €	15 929 364 €	15 927 903 €	15 927 791 €	15 921 098 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	175 500 €	- 3 771 €	10 436 865 €	10 435 919 €	10 435 846 €	10 431 514 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 2 388 €	6 770 757 €	6 770 135 €	6 770 088 €	6 767 251 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	7 587 500 €	- 3 179 €	16 313 412 €	16 312 611 €	16 312 550 €	16 308 890 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 5 691 €	15 607 740 €	15 606 309 €	15 606 199 €	15 599 842 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 2 128 €	5 913 459 €	5 912 917 €	5 912 875 €	5 910 399 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	175 000 €	- 4 933 €	13 555 792 €	13 554 564 €	13 554 470 €	13 548 850 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 4 007 €	11 050 652 €	11 049 638 €	11 049 560 €	11 044 921 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	175 000 €	- 7 650 €	20 529 418 €	20 527 552 €	20 527 408 €	20 518 853 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 3 424 €	9 088 516 €	9 087 682 €	9 087 618 €	9 083 806 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 100 000 €	10 952 537 €	10 951 542 €	10 951 465 €	10 946 911 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 6 006 €	16 573 187 €	16 571 668 €	16 571 551 €	16 564 587 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 3 883 €	10 950 142 €	10 949 138 €	10 949 061 €	10 944 464 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	175 000 €	- 3 982 €	11 373 753 €	11 372 725 €	11 372 646 €	11 367 945 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 3 707 €	10 209 612 €	10 208 675 €	10 208 603 €	10 204 319 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 3 926 €	10 468 587 €	10 467 627 €	10 467 553 €	10 463 159 €
€ 954 713 €	954 707 €	954 318 €	-	- 3 309 €	9 074 303 €	9 073 471 €	9 073 407 €	9 069 500 €
€ 23.867.833 €	23.867.670 €	23.857.952 €	8.728.000 €	-	292.299.001 €	292.273.000 €	292.271.000 €	292.152.000 €

Inspectie Justitie en Veiligheid
Ministerie van Justitie en Veiligheid

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Aan de voorzitter van de Veiligheidsregio,
in afschrift aan de directeur van de Veiligheidsregio

**Inspectie Justitie en
Veiligheid**

Hoge Nieuwstraat 8
2514 EL Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.inspectie-jenv.nl

Onze referentie
7761298

Datum 14 juli 2026
Betreft Aanbieding rapport Risicocommunicatie door
veiligheidsregio's, NCTV en gemeenten

Geachte voorzitter,

In de afgelopen periode heeft de Inspectie Justitie en Veiligheid (verder: Inspectie JenV) onderzoek verricht naar Risicocommunicatie door veiligheidsregio's, NCTV en gemeenten. Hierbij zijn ook bezoeken gebracht aan negen veiligheidsregio's. Het Veiligheidsberaad is in de wederhoorfase van het rapport in de gelegenheid geweest eventuele feitelijke onjuistheden kenbaar te maken.

Graag bied ik u hierbij het vastgestelde rapport aan. De Inspectie JenV is voornemens het rapport in de week van 24 augustus 2026 openbaar te maken door deze te publiceren op haar website.

Het rapport wordt, conform de Aanwijzingen van de minister-president inzake rijksinspecties, uiterlijk zes weken na aanbieding aan de bewindspersoon gepubliceerd op de website van de Inspectie JenV.

Voor de volledigheid wil ik nog vermelden, dat door de Inspectie JenV opgestelde rapporten vertrouwelijk zijn in de periode tot publicatie op de website van de Inspectie JenV. Ik wijs u er graag op dat dit betekent dat noch het rapport in zijn geheel noch delen ervan (zoals de bevindingen, conclusies en aanbevelingen) tot het moment van publicatie mogen worden gedeeld buiten uw eigen organisatie.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

E.G.M. Huijzer
Waarnemend inspecteur-generaal,
Inspectie Justitie en Veiligheid

Inspectie Justitie en Veiligheid
Ministerie van Justitie en Veiligheid

Risicocommunicatie door veiligheidsregio's, NCTV en gemeenten

Onderzoek naar risicocommunicatie door veiligheidsregio's, NCTV
en gemeenten

Rapport

Inhoudsopgave

Voorwoord	2
Samenvatting	4
1. Inleiding.....	8
1.1 Aanleiding onderzoek.....	8
1.2 Doelstelling	9
1.3 Afbakening	9
1.4 Onderzoeksaanpak	10
1.4.1. Toelichting op gebruikte terminologie	11
1.5 Leeswijzer	12
2. Inrichting en borging risicocommunicatie	13
2.1 Ontwikkelingen tot nu toe.....	13
2.2 Inrichting en rolopvatting	13
2.3 Doelen en visie	15
2.4 Sturing/regie	17
2.5 Evalueren en verantwoorden.....	18
2.5.1 Evalueren	18
2.5.2 Verantwoorden	19
3. Uitvoering risicocommunicatie	20
3.1 Communicatiecriteria	20
3.2 Doelgroepen	20
3.3 Gedragsverandering	21
3.4 Activiteiten	22
3.5 Informatievoorziening en kennisdeling	24
4. Toerusting	26
4.1 Capaciteit	26
4.2 Materiaal	27
4.3 Financiering	27
5. Conclusies en aanbevelingen.....	29
5.1 Conclusie	29
5.2 Aanbevelingen	30
6. Bijlagen	31
6.1 Afkortingen.....	31

Voorwoord

Verschillende geopolitieke ontwikkelingen vergroten de kans op crises en rampen die het dagelijks leven kunnen verstoren. In haar meerjarenperspectief 2025–2028 heeft de Inspectie Justitie en Veiligheid (Inspectie JenV) nadrukkelijk oog voor een weerbare samenleving: wij kijken als inspectie hoe organisaties in het Justitie en Veiligheid en Asiel en Migratie-domein hier rekening mee houden in hun taakuitvoering, en hoe zij de samenleving voorbereiden op crises. Daarbij is meer investeren aan de voorkant essentieel: vroegtijdige voorbereiding en het stimuleren van gewenst gedrag vergroten het handelingsvermogen van de samenleving. Een goede voorbereiding begint met duidelijke informatie over potentiële risico's en concrete handelingsperspectieven, oftewel: risicocommunicatie.

Wij onderzochten hoe veiligheidsregio's, het Rijk (via de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (NCTV) en gemeenten (samen)werken aan risicocommunicatie. We hebben gekeken hoe partijen de inrichting hiervan vormgeven en borgen, hoe zij de samenleving informeren en hoe de betrokken partijen hiervoor zijn toegerust. De veiligheidsregio's zijn wettelijk verantwoordelijk voor het informeren van hun inwoners bij een ramp of een crisis. De NCTV en gemeenten ondersteunen hen daarbij. Deze rol is niet wettelijk vastgelegd.

Tijdens de onderzoeksperiode constateerde de inspectie diverse sterke regionale en lokale initiatieven. Zij volgde de lancering van de landelijke campagne Denk Vooruit. Deze inspanningen laten zien dat het belang van risicocommunicatie breed wordt onderkend maar dat onderlinge samenhang vaak ontbreekt. Terwijl gerichte afstemming en samenhang nodig zijn om initiatieven te verbinden die de samenleving voorbereiden op crises en rampen.

Wij zien noodzaak voor verdere ontwikkeling. Het versterken van regie, het verduidelijken van rollen en verantwoordelijkheden en het bevorderen van samenwerking dragen hieraan bij. Ook is het belangrijk dat ambities worden vertaald naar duidelijke afspraken, een heldere rolverdeling en (lange termijn) perspectief, zodat evaluatie, bijsturing en verantwoording beter mogelijk worden. Dit vraagt om een herkenbare landelijke lijn in toon en terminologie, met de benodigde randvoorwaarden om hier uitvoering aan te geven: borging van capaciteiten en middelen. De aanbevelingen die de inspectie hiervoor doet, sluiten aan bij eerdere constatering uit inspectie-onderzoeken naar onderwerpen die de crisisstructuur raken.

Ik ga ervan uit dat de partijen de bevindingen en aanbevelingen uit dit onderzoek benutten en gezamenlijk verder werken aan een samenhangende en effectieve invulling van risicocommunicatie. Daarmee kan de weerbaarheid van de samenleving aantoonbaar worden versterkt.

Liesbeth Huijzer

Waarnemend inspecteur-generaal Inspectie Justitie en Veiligheid

Samenvatting

Aanleiding

Maatschappelijke ontwikkelingen vergroten de kans op crises en rampen die het dagelijkse leven fors kunnen verstoren. In dergelijke situaties kan het langer duren voordat mensen worden geholpen door hulpverleningsdiensten dan in normale omstandigheden. De maatschappelijke voorbereiding op risico's en dreigingen blijft achter. Uit de Risico- en crisisbarometer (najaar 2024) bleek dat slechts een derde van de bevolking is voorbereid.

Eerdere inspectieonderzoeken waaronder Brandveilig Leven en de evaluatie van de Wet veiligheidsregio's (commissie Muller, 2020) laten daarnaast zien dat de communicatie van overheidspartijen niet altijd leidt tot eenduidige, samenhangende boodschappen met een concreet handelingsperspectief voor mensen. Voor de veiligheid is het belangrijk dat burgers onafhankelijk van waar ze wonen goed zijn geïnformeerd over landelijke crises.

Tegen deze achtergrond onderzocht de Inspectie JenV of intensivering en betere afstemming van risicocommunicatie nodig zijn en wat daarvoor vereist is, zodat inwoners beter in staat zijn bewuste keuzes te maken en tijdens crises adequaat te handelen.

Onderzoeksmethoden

Centraal in dit onderzoek staat de vraag: hoe werken veiligheidsregio's, NCTV en gemeenten samen aan risicocommunicatie om de samenleving voor te bereiden op rampen en crises. De Inspectie JenV onderzoekt daarbij:

- 1) hoe risicocommunicatie is ingericht en geborgd;
- 2) hoe de uitvoering richting de samenleving plaatsvindt;
- 3) in hoeverre de betrokken overheidspartijen zijn toegerust.

Het onderzoek richt zich op een afspiegeling van de 25 veiligheidsregio's, een afspiegeling van gemeenten binnen die regio's en de NCTV. Daartoe voerde de Inspectie JenV verdiepende interviews met verantwoordelijke functionarissen risicocommunicatie bij de NCTV, met adviseurs crisisbeheersing/risicocommunicatie van negen geselecteerde veiligheidsregio's en met communicatieadviseurs van zestien gemeenten.

Bevindingen

De Inspectie JenV beoordeelde risicocommunicatie aan de hand van drie elementen: inrichting en borging, uitvoering en toerusting. Deze elementen geven gezamenlijk inzicht in de mate waarin risicocommunicatie structureel is georganiseerd, wordt uitgevoerd en wordt ondersteund.

Inrichting en borging

Op landelijk, regionaal en lokaal niveau is aandacht voor risicocommunicatie. Veiligheidsregio's, NCTV en gemeenten geven hier invulling aan. De wettelijke taak voor risicocommunicatie ligt bij de Veiligheidsregio's en de taak voor risicocommunicatie voor NCTV en gemeenten is niet wettelijk vastgelegd. In beleidsdocumenten zoals de Landelijke Agenda Crisisbeheersing (LAC), het jaarplan van de vakraad risico- en crisisbeheersing¹ en het netwerk risico- en crisiscommunicatie² zijn doelstellingen opgenomen om de weerbaarheid van de samenleving te versterken en risicocommunicatie te intensiveren. Deze doelstellingen zijn echter overwegend algemeen en worden nog beperkt vertaald naar concrete en meetbare doelen op regionaal en lokaal niveau. Het ontbreken hiervan bemoeilijkt het evalueren, bijsturen en verantwoorden. Sturing op risicocommunicatie vindt daardoor vooral plaats binnen de eigen organisatiestructuren. Centrale regie op risicocommunicatie en heldere rolverdeling en samenwerkingsafspraken tussen Rijk, veiligheidsregio's en gemeenten ontbreken.

Uitvoering

Veiligheidsregio's, NCTV en gemeenten ondernemen diverse activiteiten om mensen te bereiken en de samenleving te stimuleren zich voor te bereiden op rampen en crises. De landelijke campagne Denk Vooruit fungeert hierbij als herkenbare pijler. Veiligheidsregio's en gemeenten maken gebruik van beschikbare middelen, vaak met lokale inkleuring. De mate van aansluiting op de landelijke campagne verschilt echter per regio en gemeente. Daarnaast ontwikkelen veiligheidsregio's ook eigen lokale content.

Op verschillende niveaus vindt overleg plaats over risicocommunicatie, vaak in relatie tot de weerbaarheidsopgave, onder meer binnen het netwerk risico- en crisiscommunicatie. Dit netwerk wordt door veiligheidsregio's gewaardeerd, echter ontstaat binnen en tussen deze gremia niet altijd een overkoepelend beeld van activiteiten en wederzijdse verwachtingen. Hierdoor sluiten regionaal en lokaal ontwikkelde handelingsperspectieven en communicatie niet altijd op elkaar aan.

Toerusting

Voor een duurzame uitvoering zijn voldoende capaciteit en (financiële) middelen nodig. Bij de onderzochte veiligheidsregio's, de NCTV en de gemeenten is een basis aanwezig. Tegelijkertijd beschikken niet alle veiligheidsregio's en gemeenten over dezelfde mate van capaciteit en middelen. Deze zijn bovendien niet overal

¹ Dit is een gedelegeerd besluitvormend gremium van de RCDV voor onderwerpen op tactisch/operationeel niveau en geeft gevraagd en ongevraagd advies aan de RCDV. De vakraad zorgt voor gezamenlijke afstemming, besluitvorming, advies, draagvlak en actie op regio-overstijgende onderwerpen op het domein van risico- en crisisbeheersing waarvoor verbinding nodig is.

² Aan het landelijk netwerk, dat vier keer per jaar plaatsvindt, nemen functionarissen communicatie vanuit de NCTV, veiligheidsregio's en enkele gemeenten deel. Het heeft een rol in de kennisontwikkeling van medewerkers en hebben een sociale functie voor de versterking van professionaliteit in de regio's. Het netwerk heeft vooral de focus op de interactie tussen vakgenoten.

structureel belegd of meerjarig geborgd, mede omdat risicocommunicatie niet altijd als afzonderlijke opgave wordt gezien maar is ingebed in bestaande structuren en brede budgetten. De uitvoering op regionaal en lokaal niveau wordt daardoor sterk bepaald door de beschikbare capaciteit en middelen. Dit leidt tot verschillen in positionering, prioritering en uitvoering tussen regio's en gemeenten.

Conclusie

De Inspectie ziet dat risicocommunicatie nadrukkelijk op de agenda staat en in de praktijk wordt opgepakt: veiligheidsregio's hebben een wettelijke opdracht, het netwerk groeit, de campagne Denk Vooruit is herkenbaar en gebruik van materialen en kennisdeling nemen toe.

Tegelijk ontbreekt een heldere, samenhangende inrichting en sturing binnen het stelsel van crisisbeheersing en brandweezorg. Landelijke doelen zijn breed en onvoldoende vertaald naar meetbare regionale en lokale doelen, en rolafspraken en wederzijdse verwachtingen tussen Rijk, veiligheidsregio's en gemeenten zijn onduidelijk. In de praktijk maken partijen eigen afwegingen, onder andere op basis van actualiteit en beschikbare capaciteit en middelen, over vergelijkbare risico's. Zonder gedeeld landelijk afwegingskader en expliciete belegging van rollen en verwachtingen ontstaan regionale verschillen en is niet geborgd dat vergelijkbare risico's tot afgestemde en effectieve communicatie en handelingsperspectieven leiden.

De toerusting is bovendien niet structureel belegd. Landelijke financiering biedt deels houvast, maar regionaal en lokaal zijn capaciteit en middelen onderdeel van bredere budgetten en niet expliciet toegeschreven aan risicocommunicatie. Inzet is daardoor afhankelijk van beschikbare ruimte en waar een veiligheidsregio prioriteit aan geeft.

De inspectie concludeert dat de samenwerking geen samenhangend, stuurbaar geheel is; zicht op voortgang en effectiviteit is beperkt en eenduidige voorbereiding van de samenleving ontbreekt.

Aanbevelingen

De Inspectie JenV doet de volgende aanbevelingen aan de minister van Justitie en Veiligheid én de leden van het Veiligheidsberaad (VB). Doel is om de samenhang, eenduidigheid en effectiviteit van risicocommunicatie stelselbreed te borgen en de weerbaarheid van de samenleving aantoonbaar te versterken.

Inrichting en borging

- De Inspectie vraagt alle betrokken partijen om vanuit hun publieke verantwoordelijkheid actief bij te dragen aan consistente, samenhangende en tijdige risicocommunicatie. Benut de bestaande structuur om samenhang te creëren. Organiseer de samenwerking op basis van duidelijke rolafspraken en bestuurlijk commitment, zonder onnodige formalisering.

- Borg de inrichting van risicocommunicatie zodanig dat centrale regie op samenhang, kennisdeling en eenduidigheid is belegd, inclusief passende bevoegdheden en mandaten om regie te voeren. Een voorspelbare afstemming, bijvoorbeeld via een gezamenlijke kader, draagt bij aan het versterken van het verwachtingsmanagement van alle betrokken partijen.
- Stel een landelijk afwegingskader vast waarin is bepaald op welk schaalniveau (lokaal/regionaal/landelijk) met wie en wanneer welke typen risico's worden geadresseerd, welke doelgroepen prioriteit hebben en welke kernboodschappen worden gehanteerd.
- Versterk de plan-do-check-act-cyclus door systematisch te toetsen of de activiteiten die worden ondernomen op risicocommunicatie ook bijdragen aan het versterken van de weerbaarheid en op basis daarvan bij te sturen.

Uitvoering

- Zorg voor duidelijke richtlijnen voor wat vastligt en waar ruimte is voor lokale inkleuring. Laat ruimte voor lokale inkleuring in uitvoering, zolang de kernboodschappen en uitgangspunten eenduidig en in samenhang blijven.
- Zorg ervoor dat ontwikkelde kennis, middelen en materialen makkelijk beschikbaar en bruikbaar zijn en blijven voor alle betrokken partijen, zodat wat er al is effectief, in samenhang en binnen duidelijke richtlijnen benut kan worden.

Toerusting

- Borg als veiligheidsregio structureel en meerjarig geormerkte middelen en leg capaciteit voor risicocommunicatie vast die past bij de wettelijke opgave.
- Maak heldere afspraken over de betrokkenheid van gemeenten. Zorg dat hierbij de randvoorwaarden voor de uitvoering op orde zijn. Zorg dat de benodigde deskundigheid beschikbaar is, waaronder gedragkennis en effectmeting, om de gestelde doelen te realiseren.

1. Inleiding

Maatschappelijke ontwikkelingen zoals klimaatverandering, de energietransitie, digitalisering en geopolitieke spanningen vergroten de kans op crises en rampen die het dagelijkse leven fors kunnen verstoren.³ In dergelijke situaties kan het langer duren voordat mensen worden geholpen door hulpverleningsdiensten dan in normale omstandigheden. Het kabinet vindt het daarom belangrijk dat mensen zichzelf 72 uur kunnen redden en zichzelf goed voorbereiden.⁴

Om voorbereid te zijn en te blijven, moet de samenleving weerbaar zijn. Dat begint bij duidelijke informatie over risico's en concrete handelingsperspectieven. Met risicocommunicatie informeert de overheid mensen over mogelijke rampen of crises en over wat zij zelf kunnen doen om zich voor te bereiden, zodat zij tijdig en adequaat kunnen handelen.

De verantwoordelijkheid voor risicocommunicatie ligt bij de veiligheidsregio's. Gemeenten kunnen, vanwege hun nabijheid tot inwoners en kennis van lokale omstandigheden, een aanvullende rol vervullen. Het Rijk, onder meer via de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (NCTV), ondersteunt met landelijke kaders en advies. In de Landelijke Agenda Crisisbeheersing hebben Rijk en veiligheidsregio's gezamenlijke ambities vastgelegd om de weerbaarheid van de samenleving verder te versterken, waaronder door het intensiveren van risicocommunicatie⁵.

1.1 Aanleiding onderzoek

De Inspectie JenV maakt zich zorgen over de beperkte voorbereiding van de samenleving op risico's en dreigingen. Aanleiding van het onderzoek is dat volgens de Risico- en Crisisbarometer (najaar 2024)⁶ slechts een derde van de bevolking is voorbereid.

Ondanks verschillende initiatieven, waaronder de landelijke campagne Denk Vooruit die inzet op een noodplan, een noodpakket, het gesprek met de omgeving en het nemen van concrete actie, blijft de voorbereiding achter volgens de Risico- en Crisisbarometer. Recente onderzoeken van de Inspectie JenV (onder andere Brandveilig Leven⁷) en de evaluatie van de Wet veiligheidsregio's door de

³ [Rijksbrede Risicoanalyse Nationale Veiligheid | Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid](#)

⁴ De campagne is opgezet naar aanleiding van de toenemende militaire en hybride dreigingen en doelstellingen ten aanzien van de maatschappelijke weerbaarheidsopgave, zoals deze staan beschreven in de nationale veiligheidsstrategie en Landelijke Agenda Crisisbeheersing 2024-2029. Bij de start van de campagne in 2023 werden mensen gestimuleerd om zichzelf de eerste 48 uur te redden, in 2025 is dit verhoogd naar 72 uur. <https://www.denkvooruit.nl/>

⁵ De Landelijke Agenda Crisisbeheersing is een gezamenlijk document van de Rijksoverheid, de veiligheidsregio's en openbare lichamen in Caribisch Nederland en zet de koers uit voor crisisbeheersing voor de jaren van 2024-2029.

⁶ [Risico- en Crisisbarometer najaar 2024 | Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid](#)

⁷ Rapport *Minder brand, minder slachtoffers en minder schade?* van de Inspectie Justitie en Veiligheid, gepubliceerd op 11 april 2024.

commissie-Muller (2020) ⁸ laten bovendien zien dat overheidspartijen in het veiligheidsdomein nog onvoldoende gecoördineerd en eenduidig communiceren. Daardoor ontvangen inwoners niet altijd de samenhangende boodschap met concreet handelingsperspectief die nodig is om zich goed voor te bereiden.

Ondanks de wettelijke verantwoordelijkheid van de veiligheidsregio's en de aanvullende, niet-wettelijke rollen van NCTV en gemeenten, is de samenwerking in de praktijk niet altijd toereikend, waardoor communicatie gefragmenteerd raakt en risico bestaat op uiteenlopende of tegenstrijdige boodschappen.

Tegen deze achtergrond onderzoekt de Inspectie JenV of intensivering en betere afstemming van risicocommunicatie nodig zijn en wat daarvoor vereist is, zodat inwoners weloverwogen keuzes kunnen maken en hun gedrag kunnen aanpassen om risico's te beperken, zich goed voor te bereiden en tijdens crises adequaat te handelen.

1.2 Doelstelling

Het doel van dit onderzoek is inzichtelijk te maken hoe de NCTV, veiligheidsregio's en gemeenten samenwerken aan risico- en crisiscommunicatie, zodat inwoners een duidelijk en adequaat handelingsperspectief ontvangen bij landelijk en bovenregionaal voorkomende risico's—ongeacht waar zij wonen—en zich daardoor beter kunnen voorbereiden en beschermen. Gezien de beperkte voorbereiding van inwoners en de risico's van ineffektieve of versnipperde samenwerking beoordeelt de Inspectie JenV of risicocommunicatie zó is ingericht en uitgevoerd dat dit resultaat daadwerkelijk wordt bereikt. Daarbij zijn factoren in kaart gebracht die deze samenwerking bevorderen of belemmeren, evenals (regionale) verschillen in aanpak, inzet van toerusting (middelen en capaciteit), en de mogelijke gevolgen daarvan voor de voorbereiding van inwoners.

Met het oog op bovenstaande doelstelling, heeft de Inspectie JenV de volgende centrale onderzoeksvraag:

Hoe werken de NCTV, veiligheidsregio's en gemeenten samen bij risicocommunicatie om de samenleving voor te bereiden op rampen en crisis?

1.3 Afbakening

Dit onderzoek richt zich op risicocommunicatie: de communicatie voorafgaand aan een mogelijke crisis over relevante risico's en het bijbehorende handelingsperspectief. De Inspectie JenV beoordeelt hoe de veiligheidsregio's, NCTV en gemeenten deze risicocommunicatie inrichten en uitvoeren, zodat inwoners een duidelijke, afgestemde boodschap en een gelijk handelingsperspectief

⁸ 'Risicocommunicatie wordt nog te weinig integraal opgepakt als onderdeel van risicobeheersing en het vergroten van de zelfredzaamheid van mensen.'

ontvangen bij landelijk en bovenregionaal voorkomende risico's—ongeacht waar zij wonen.

Binnen de scope van het onderzoek valt de afstemming en rolverdeling tussen de veiligheidsregio's, NCTV en gemeenten en de werkwijzen en samenwerking die nodig zijn om een duidelijk en adequate handelingsperspectief te bieden. Monitoring van communicatie door deze partijen (bereik en effect) en de manier waarop deze inzichten worden benut om te verbeteren worden ook onderzocht.

Binnen de scope van het onderzoek valt ook de rol van de gemeente. Ondanks dat zij geen wettelijke taak hebben op het uitvoering geven aan risicocommunicatie, constateerde de Inspectie JenV bij de oriëntatie op dit onderzoek dat gemeenten in de praktijk uitvoering geven aan risicocommunicatie. De rol van de gemeente wordt daarom ook meegenomen in dit onderzoek.

Buiten de scope van het onderzoek valt crisiscommunicatie, ondanks dat dit nauw is verbonden met risicocommunicatie, tijdens of na een crisis. Daarnaast houdt de inspectie geen effectmeting van feitelijke gedragsverandering bij inwoners.

1.4 Onderzoeksaanpak

Dit onderzoek richt zich op hoe de veiligheidsregio's, NCTV en gemeenten risicocommunicatie hebben ingericht en geborgd, hier (gezamenlijk) uitvoering aan geven en op zijn toegerust. De inspectie betrok een representatieve selectie van 9 van de 25 veiligheidsregio's⁹, 16 gemeenten binnen die regio's¹⁰ en de NCTV. De 9 veiligheidsregio's zijn geselecteerd op landelijke spreiding, geografische kenmerken en bevolkingsdichtheid. De 16 gemeenten zijn, in afstemming met de betreffende veiligheidsregio's, geselecteerd op omvang (groot, middelgroot, klein), aanwezigheid van bijzondere risico's en mate van samenwerking.

De Inspectie JenV voerde in de periode van april 2025 tot en met oktober 2025 verdiepende interviews met:

- functionarissen risicocommunicatie bij de NCTV;
- de portefeuillehouders risico- en crisiscommunicatie uit de vakraad risico- en crisisbeheersing;
- betrokken adviseurs crisisbeheersing/risicocommunicatie in de 9 geselecteerde veiligheidsregio's (sommigen tevens lid van het netwerk risico- en crisiscommunicatie);
- betrokken communicatieadviseurs in 16 gemeenten binnen deze regio's;
- functionarissen risicocommunicatie en maatschappelijke weerbaarheid bij het Nederlands Instituut Publieke Veiligheid (NIPV).

⁹ Het betreft de volgende regio's: Veiligheidsregio Fryslân, Veiligheidsregio IJsselland, Veiligheids- en Gezondheidsregio Gelderland-Midden, Veiligheidsregio Utrecht, Veiligheidsregio Noord-Holland Noord, Veiligheidsregio Hollands Midden, Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond, Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost en Veiligheidsregio Zuid-Limburg

¹⁰ Het betreft de gemeenten Amersfoort, Arnhem, Goeree-Overflakkee, Katwijk, Maassluis, Rheden, Noordwijk, Raalte, Rotterdam, Schagen, Scherpenzeel, Sittard-Geleen, Súdwest Fryslân, Texel, Vaals en Valkenburg.

Met deze interviews is in kaart gebracht hoe de samenwerking rondom risicocommunicatie is ingericht, hoe die wordt vertaald naar de praktijk en uitgevoerd, én in welke mate de betrokken organisaties zijn toegerust (capaciteit, middelen, mandaat en kennis) om deze taak uit te voeren. Daarnaast vroeg de Inspectie JenV bij de NCTV, de geselecteerde veiligheidsregio's en gemeenten documenten op over risicocommunicatie.

1.4.1. Toelichting op gebruikte terminologie

In dit rapport gebruikt de Inspectie JenV enkele termen die voor de lezer verschillende betekenissen kunnen hebben. Hieronder geeft de Inspectie JenV verdere toelichting op deze termen.

Eenduidigheid en samenhang

De Inspectie JenV verstaat onder *eenduidigheid* en *samenhang* dat de kernboodschap en het handelingsperspectief van risicocommunicatie helder, begrijpelijk en consistent moet zijn, zodat mensen weten wat zij moeten doen. Het uitgangspunt is effectiviteit: landelijke afstemming over doelen, kernboodschappen en begrippen zorgt voor samenhang, terwijl regio's de uitwerking en toon kunnen aanpassen aan de lokale context, risico's en doelgroepen. Zo krijgen mensen in heel Nederland vergelijkbare en passende handelingsperspectieven, zonder dat overal exact dezelfde vorm, woorden of middelen worden gebruikt.

Risicocommunicatie

De Inspectie JenV hanteert voor *risicocommunicatie* de omschrijving in de Wet veiligheidsregio's artikel 46, derde lid Wvr: "het verschaffen van informatie aan de bevolking over de rampen en crises die de regio kunnen treffen, en over de maatregelen die zijn getroffen ter voorkoming en bestrijding of beheersing hiervan en over de daarbij te volgen gedragslijn".

Sturing

Onder *sturing* verstaat de Inspectie JenV de manier waarmee bewust het gedrag van organisatieleden of processen worden beïnvloed om de doelstellingen van de organisaties te realiseren.

Weerbaarheid

Onder *weerbaarheid* verstaat de inspectie "het vermogen om tegenstand te bieden aan dreigingen door de kans dat dreigingen zich voordoen te verkleinen, de schade te beperken mochten dreigingen zich toch manifesteren en adequaat herstel mogelijk te maken".¹¹

¹¹ De Inspectie hanteert de definitie uit de Veiligheidsstrategie voor het Koninkrijk der Nederlanden 2023-2029 pag. 40. (NCTV, 2023)

1.5 Leeswijzer

Na dit inleidende hoofdstuk volgt in hoofdstuk 2 een beschrijving over hoe de inrichting, de governance en borging van risicocommunicatie binnen de drietrap veiligheidsregio's, NCTV en gemeenten is vormgegeven.

In hoofdstuk 3 beschrijft de Inspectie JenV hoe in de praktijk daadwerkelijk risicocommunicatie plaatsvindt door Rijk, veiligheidsregio's en gemeenten.

Hoofdstuk 4 bevat de randvoorwaarden en toerusting, waarover Rijk, veiligheidsregio's en gemeenten al dan niet beschikken en nodig zijn om goed uitvoering te kunnen geven aan risicocommunicatie.

In de paars omlijnde kaders beschrijven werkwijzen of ontwikkelingen wat volgens de Inspectie JenV voorbeelden zijn van 'best practices'. Onder *best practice* verstaat de Inspectie JenV werkwijzen die prestaties verbeteren en efficiënt bepaalde doelen bereiken, vaak door te leren van succesvolle ervaringen en deze te delen zodat anderen 'niet het wiel opnieuw hoeven uit te vinden'.

In hoofdstuk 5 worden de conclusies en aanbevelingen toegelicht.

2. Inrichting en borging risicocommunicatie

In dit hoofdstuk beoordeelt de Inspectie JenV hoe de betrokken organisaties het proces van risicocommunicatie hebben ingericht en geborgd, zodat zij hun doelstellingen kunnen bereiken. Daarbij wordt gekeken naar de ontwikkelingen tot nu toe, de inrichting en rolopvatting, de doelen en de visie, en de manier van sturen en evalueren. Ook beoordeelt de Inspectie of er een PDCA-cyclus (Plan-Do-Check-Act) is ingericht. Als die cyclus consequent en samenhangend wordt toegepast, ontstaat er voortdurend ruimte om te leren en te verbeteren.

2.1 Ontwikkelingen tot nu toe

Risicocommunicatie heeft in Nederland o.a. een wettelijke basis in artikel 46 van de Wet veiligheidsregio's (Wvr) en het Besluit informatie inzake rampen en crises (Birc). Deze kaders verplichten veiligheidsregio's om inwoners te informeren over relevante risico's en handelingsperspectieven, met als doel hen beter voor te bereiden op incidenten en crises.

De wet- en regelgeving schrijft echter niet voor hoe deze taak moet worden uitgevoerd en bevat geen expliciete kwaliteitscriteria. Uitzondering vormen artikel 5 en 9 van het Birc, die minimeisen stellen aan de inhoud van de informatie en de frequentie van communicatie, zoals informatie over de oorsprong, omvang en te verwachten gevolgen van de ramp of crisis. De Commissie Muller constateert dat deze wettelijke taakopdracht te algemeen is om afstemming, coördinatie en doelvorming in risicocommunicatie voldoende te borgen en zo te komen tot een goed voorbereide samenleving.

In 2021 heeft het kabinet gereageerd op het evaluatierapport van de commissie Muller in de zogenoemde contourennota Versterking crisisbeheersing en brandweezorg. Hierin zijn beleidsmatige inspanningen aangekondigd om risicocommunicatie door te ontwikkelen en te intensiveren. De Contourennota benoemt de noodzaak om weerbaarheid te versterken, wat in de daaropvolgende veiligheidsstrategie is uitgewerkt in een actielijn gericht op het vergroten van de paraatheid van de samenleving. Deze actielijn vormt een van de pijlers van de Landelijk Agenda Crisisbeheersing 2024-2029 (LAC). Daarmee biedt het landelijke beleid meer richting aan ambities voor risicocommunicatie dan de wet- en regelgeving. Tegelijkertijd maken deze beleidsdocumenten niet concreet hoe taken verdeeld zijn, welke rol de verschillende overheidsorganisaties hebben en met welke doelen en kwaliteitscriteria zij werken. Overheden hebben hierdoor veel ruimte voor eigen invulling, wat kan leiden tot verschillen in de wijze waarop – en de mate waarin – de samenleving wordt geïnformeerd.

2.2 Inrichting en rolopvatting

Veiligheidsregio's hebben een wettelijke taak om inwoners te informeren over risico's en handelingsperspectieven, zodat zij beter zijn voorbereid op incidenten en crises. Ook het Rijk en gemeenten geven invulling aan risicocommunicatie, hoewel deze taak voor hen niet expliciet wettelijk is vastgelegd.

Veiligheidsregio's

In de onderzochte regio's is risicocommunicatie doorgaans belegd bij de afdeling crisisbeheersing voor de inhoudelijke inbreng en afdeling communicatie voor de vormgeving en wijze van communiceren. De communicatie is gericht op risico's die passen bij het regionaal risicoprofiel (RRP)¹², zoals natuurbranden en extreme weersverwachtingen. Het is afhankelijk per bestuur van een veiligheidsregio op welke thema's er prioriteit wordt gegeven in het kader van risicocommunicatie.

Daarnaast krijgt risicocommunicatie ook aandacht in diverse gremia waaraan de veiligheidsregio's actief deelnemen, zoals in het Veiligheidsberaad¹³, de Raad van Commandanten en Directeuren Veiligheidsregio's, de daaronder vallende vakraad Risico- en crisisbeheersing en het landelijk netwerk risico- en crisiscommunicatie. Ieder gremia werkt daarbij vanuit haar eigen verantwoordelijkheid aan risicocommunicatie. Naast het landelijk netwerk risico- en crisiscommunicatie verwijzen veiligheidsregio's in de interviews ook naar andere landelijke overleggen zoals het landelijk netwerk Cobra (communicatie van Brandweer Nederland), het Landelijk Overleg Coördinatoren Bevolkingszorg (LOCB) en het Platform Weerbaar NL.

Gemeenten

Veiligheidsregio's zien meerwaarde in het actief betrekken van gemeenten, omdat zij dicht bij inwoners staan en het bereik van boodschappen kunnen vergroten. VNG, NCTV en de Commandant der Strijdkrachten hebben burgemeesters opgeroepen om hierin een rol te spelen. Hoewel gemeenten geen formele wettelijke taak hebben, nemen zij risicocommunicatie steeds vaker mee in bredere (veiligheids)communicatie rond onderwerpen als ondermijning, vuurwerk en leefbaarheidsrisico's. De inrichting daarvan is in de onderzochte gemeenten niet als een apart proces vormgegeven; meestal wordt het binnen de bestaande organisatie belegd, met samenwerking tussen de afdeling communicatie en de afdeling openbare orde en veiligheid. Ook hier verschillen de prioriteiten per gemeente.

Rijk

Het Rijk, via de NCTV, richt zich op dreigingen die de nationale veiligheid raken. In die rol ontwikkelt, coördineert en faciliteert het landelijke communicatielijnen en materialen die door veiligheidsregio's en gemeenten kunnen worden gebruikt. Deze rol is geen formele wettelijke taak, maar sluit aan bij de opdracht vanuit de Nationale Veiligheidsraad in het kader van de weerbaarheidsopgave. De campagne Denk Vooruit (zie hoofdstuk 3.4) biedt een gezamenlijke basis voor meer samenhang in de risico's waarover Rijk, veiligheidsregio en gemeenten communiceren.

¹² Het regionaal risicoprofiel geeft een inventarisatie en analyse van de regionale risico's op rampen en crises.

¹³ Het veiligheidsberaad bestaat uit de voorzitters van de 25 veiligheidsregio's en wisselt met elkaar van gedachten over strategische en integrale veiligheidsvraagstukken en -ontwikkelingen van nu en in de toekomst. Zij nemen landelijk bestuurlijke standpunten in namens de veiligheidsregio's. Het Veiligheidsberaad is gesprekspartner van de minister van Justitie en Veiligheid.

NIPV

Vanuit het Nederlands Instituut Publieke Veiligheid is een netwerkregisseur aangesteld die landelijke netwerkbijeenkomsten en overleggen over risicocommunicatie organiseert. Uitkomsten van NIPV-onderzoeken naar risicocommunicatie worden gedeeld in het landelijk netwerk risico- en crisiscommunicatie. Tegelijkertijd geven de door de inspectie gesproken veiligheidsregio's aan dat onduidelijk is hoe op aanbevelingen uit deze onderzoeken wordt gestuurd en wat precies de rol van het NIPV is ten aanzien van risicocommunicatie.

Samenwerking en rolverdeling

De Inspectie JenV constateert dat de werkwijze van de betrokken partijen past bij hun eigen verantwoordelijkheden, maar dat niet is vastgelegd wie wanneer het initiatief neemt en hoe de rolverdeling is wanneer zowel landelijke als regionale of lokale niveaus worden geraakt. Evenmin is helder hoe regionale en lokale communicatie zich verhoudt tot landelijke boodschappen. De accenten verschillen: de NCTV richtte zich voor aanvang van de campagne Denk vooruit vooral op militaire en hybride dreigingen en daaruit voortkomende risico's, zoals grootschalige landelijke stroomuitval; veiligheidsregio's richten zich op crises en rampen zoals regionale of lokale stroomuitval en hoogwater; gemeenten richten zich op bredere veiligheidsvraagstukken zoals ondermijning en vuurwerk. Met de lancering van de campagne Denk vooruit is de landelijke communicatie over typen risico's inmiddels verbreed.¹⁴ In de praktijk worden taakverdeling en themakeuze op regionaal en lokaal niveau vooral bepaald door thematische voorkeuren, urgentiebesef en beschikbare capaciteit en middelen. Dat kan ertoe leiden dat een veiligheidsregio een thema wil uitdragen waarvoor de gemeente nodig is, terwijl de gemeente op dat moment andere communicatieprioriteiten heeft. In de LAC en in het jaarplan risico- en crisiscommunicatie 2023–2026 is aangekondigd dat nadere afspraken worden gemaakt over rolverdeling en samenwerking tussen de verschillende overheden. Voor zover de Inspectie JenV in dit onderzoek heeft kunnen nagaan, zijn die afspraken nog niet gemaakt.

2.3 Doelen en visie

Landelijke doelen en visie

In de eerdergenoemde landelijke beleidsdocumenten—de Veiligheidsstrategie en de LAC—is er een brede ambitie geformuleerd: het vergroten van de weerbaarheid en paraatheid van de samenleving. Risicocommunicatie is daarin een middel om die ambitie te realiseren. In haar onderzoek Monitoring doorontwikkeling crisisbeheersing constateert de Inspectie JenV dat er brede steun is bij de veiligheidsregio's voor de realisatie van de LAC; enkele regio's geven wel aan dat

¹⁴ [Risico's in Nederland | Denk vooruit](#)

de doelen ten aanzien van risicocommunicatie concreter kunnen. Ook in de interviews voor dit onderzoek onderschrijven veiligheidsregio's en gemeenten dit.

De vertaling en uitvoering van de LAC vragen inzet van veiligheidsregio's en gemeenten. Het gaat om nadere afspraken over rolverdeling en samenwerking tussen betrokken overheden, het betrekken van crisispartners, het leggen van een basis voor publiekscommunicatie over (inter)regionale en landelijke risico's en dreigingen, helderheid over de afzender, het versterken van het netwerk met specifieke doelgroepen en het toepassen van gedragsadviezen in de aanpak. De Inspectie JenV onderschrijft de observatie dat verdere concretisering ontbreekt, waardoor uitvoering beperkt van de grond komt.

De Vakraad Risico- en crisisbeheersing neemt in het jaarplan 2025 op dat de prioritering binnen het programma Risico- en crisiscommunicatie wordt herijkt op basis van pijler 2 van de LAC en dat een gedeelde visie op risicocommunicatie wordt opgesteld. Het landelijk netwerk werkt dit uit in het Programmaplan Risico- en crisiscommunicatie 2023–2026. Genoemde doelen zijn onder meer: duidelijkheid over taken en rollen in risicocommunicatie, het versterken van de vakbekwaamheid van risicocommunicatiefuncties, het versterken van communicatie in de nafase en het versterken van de samenwerking tussen gemeenten en regio's, tussen Rijk en regio's, tussen veiligheidsregio's onderling en met communicatieve partners. De Inspectie vergelijkt deze doelen met de LAC en constateert dat de accenten niet volledig overeenkomen.

Regionale doelen en visie

De Inspectie JenV ziet dat enkele veiligheidsregio's een regionale visie op risicocommunicatie hebben opgesteld. Andere regio's hebben een strategisch plan of nemen doelstellingen voor risicocommunicatie op in jaarplannen onder communicatie of crisisbeheersing. Voorbeelden van regionale doelen zijn het vergroten van het veiligheidsbewustzijn en het bevorderen van zelfredzaamheid; daarnaast worden soms outputdoelen gehanteerd, zoals het aantal interacties op socialmediakanalen naar aanleiding van risicocommunicatieboodschappen.

In regionale plannen zijn de LAC-doelen herkenbaar en gekoppeld aan risico's uit het RRP. De doelstellingen blijven daarbij veelal op het niveau van informeren en bewustwording. In de uitvoering worden deze vaak vertaald naar het meten van bereik of interacties op sociale media. Daarmee ontstaat nog vooral een indirecte koppeling met het gewenste gedrag van inwoners.

Gemeentelijke doelen en visie

Op gemeentelijk niveau formuleren de onderzochte gemeenten geen specifieke doelen voor risicocommunicatie. Doelstellingen sluiten vooral aan bij lopende onderwerpen of projecten, zoals communicatie in het kader van openbare orde en veiligheid of informatie bij lokale evenementen. Dit wijkt regelmatig af van de thema's waarop de veiligheidsregio prioriteit legt. Daardoor is het beoogde effect van risicocommunicatie op de voorbereiding van inwoners en de gewenste gedragsverandering lastig te bepalen.

In de onderzochte veiligheidsregio's en gemeenten ontbreekt een duidelijke uitwerking waarin de landelijke ambitie is vertaald naar eigen, meetbare doelen. Doordat ambities op landelijk en regionaal niveau breed zijn geformuleerd, ontstaan uiteenlopende vertalingen in de uitvoering.

2.4 Sturing/regie

Landelijk sluit de aansturing aan bij de verantwoordelijkheden van overheden. De Veiligheidsstrategie en de LAC geven richting aan onderwerpen, maar bevatten geen harde afspraken over uitvoering en prioriteit. Daardoor kunnen partijen eigen accenten leggen. De NCTV heeft op basis van gedragsonderzoek de landelijke lijn en de campagne Denk Vooruit ontwikkeld. De rol van NCTV is aanjagend en inspirerend; er is geen afdwingende sturing richting veiligheidsregio's of gemeenten. Buiten Denk Vooruit is niet vastgelegd welke partij (Rijk, veiligheidsregio of gemeente) per risicotype de boodschappen en handelingsperspectieven uitwerkt. Betrokkenheid van regio's en gemeenten bij ontwikkeling en het gebruik van middelen varieert; de campagne biedt een gedeelde basis, maar is niet automatisch de uitvoeringslijn voor alle partijen.

Samenwerking rondom risicocommunicatie vindt plaats in de Vakraad en het Landelijk Netwerk risico- en crisiscommunicatie. In de praktijk richt de sturing vanuit de Vakraad zich op de uitvoering van het programmaplan Risico- en crisiscommunicatie 2023–2026, dat door het Landelijk Netwerk wordt opgepakt. Het Landelijk Netwerk is ingericht op afstemming en kennisdeling en heeft geen mandaat voor besluitvorming richting veiligheidsregio's. Respondenten uit de regio's geven aan behoefte te hebben aan meer centrale regie op risicocommunicatie en heldere rolverdeling en samenwerkingsafspraken tussen Rijk, veiligheidsregio's en gemeenten.

Regionaal is de sturing vanuit veiligheidsregio's richting gemeenten beperkt. Veiligheidsregio's zien hun rol als coördinerend en faciliterend; gemeenten spelen een belangrijke rol in uitvoering en herkenbaarheid bij inwoners. Hoewel het geen wettelijke taak is voor gemeenten en er geen brede uitvoeringsafspraken zijn, geven de meeste gemeenten aan voorkeur te hebben dat de veiligheidsregio een regierol pakt (middelen aanbieden, samenwerking initiëren, ruimte voor couleur locale). De Inspectie JenV ziet dat sommige veiligheidsregio's deze rol al actief invullen, terwijl anderen nog in opbouw zijn.

Gemeenten geven in interviews aan geen rechtstreekse lijnen met de NCTV te hebben; de afstemming verloopt via de veiligheidsregio. Over de samenwerking met de veiligheidsregio zijn zij overwegend positief, al bevinden regio's zich in verschillende ontwikkelfases en geven zij daardoor verschillend invulling aan hun rol richting gemeenten. In het programmaplan Risico- en crisiscommunicatie 2023–2026 is opgenomen om de regierol van de veiligheidsregio's in samenwerking met gemeenten verder te versterken. De Inspectie JenV stimuleert deze ontwikkeling; door actiever regie te voeren op het betrekken en activeren van gemeenten kunnen eenduidigheid in boodschappen en handelingsperspectieven toenemen en kan het bereik onder inwoners verder worden vergroot.

Omdat doelen op verschillende niveaus breed zijn geformuleerd en niet zijn uitgewerkt in meetbare resultaten, ontstaat sturing vooral binnen afzonderlijke organisaties. Dit sluit aan bij lokale/regionale context, maar leidt ook tot verschillen in aanpak en timing en tot gebrek aan centrale samenhang. De Inspectie JenV ziet meerwaarde in centrale regie op kaders en prioritering, met regionaal uitgevoerde regie richting gemeenten, om samenhang te vergroten, bereik te versterken en onnodige dubbele ontwikkelingsspanningen te voorkomen.

2.5 Evalueren en verantwoorden

De Inspectie JenV is van mening dat de PDCA-cyclus moet worden doorlopen voor de risicocommunicatie door concretere doelstellingen op te stellen en deze periodiek te evalueren om te beoordelen of de gekozen aanpak nog aansluit of waar nodig bijgesteld moet worden.

2.5.1 Evalueren

Om de waarde van risicocommunicatie goed te kunnen beoordelen, is een structurele evaluatie van langetermijndoelstellingen nodig. In de praktijk ontbreekt die evaluatie vaak. Dat komt enerzijds doordat concrete, meetbare doelen ontbreken en anderzijds doordat doelen veelal een preventief karakter hebben: ze richten zich op situaties die nog niet hebben plaatsgevonden en zijn daardoor lastig meetbaar. Hierdoor is het moeilijk vast te stellen of de communicatie daadwerkelijk bijdraagt aan voorbereiding op rampen en crises. Wel is meetbaar of mensen zich voorbereiden, bijvoorbeeld door de aanschaf van een noodpakket. De onderzochte gemeenten en veiligheidsregio's meten de effecten van hun risicocommunicatie momenteel in beperkte mate; vrijwel alle onderzochte veiligheidsregio's geven aan dat gedragsverandering en bewustwording lastig meetbaar zijn, vooral bij digitale activiteiten.

Gemeenten geven om die reden de voorkeur aan fysieke communicatieactiviteiten, vanwege de persoonlijke interactie en de veronderstelde hogere effectiviteit. Binnen de onderzochte veiligheidsregio's vindt evaluatie vooral plaats op activiteitsniveau, met nadruk op bereik en zichtbaarheid. Het betreft voornamelijk kwantitatieve indicatoren, zoals aantallen interacties op sociale media of bezoekersaantallen bij bijeenkomsten. De Inspectie JenV constateert dat bereikmeting relevante stuurinformatie oplevert, omdat een groter bereik de kans vergroot dat inwoners geïnformeerd zijn. Tegelijkertijd moedigt de Inspectie aan om, waar mogelijk, aanvullende effectmetingen te doen en vooraf specifieke, meetbare doelen te formuleren. Korte-termijnevaluaties bieden input om de aanpak te verbeteren en dragen bij aan het behalen van langetermijndoelstellingen.

Het meten van effecten is steeds vaker onderwerp van gesprek. In sommige gevallen worden A/B-testen ingezet of wordt bij campagnes een nul- en nameting uitgevoerd. Dergelijke metingen vinden vooral plaats bij grotere campagnes met een specifieke doelgroep of locatie, wanneer er budget beschikbaar is om een onderzoeksbureau in te schakelen. Een structurele, stelselmatige toepassing hiervan is nog niet zichtbaar.

Veiligheidsregio IJsselland voert voor de *Denk Vooruit*-campagne zogenoemde A/B-testen uit. Hierbij wordt een advertentie van de *Denk Vooruit*-campagne geplaatst zowel in een landelijke format (A-variant) als in een regionale vertaling van de campagne (B-variant). Het doel van deze test is om te onderzoeken of de landelijke of regionale variant van de campagne het best aansluit bij de behoefte van inwoners en het meest tractie krijgt. Op basis van deze inzichten wordt de strategie waar nodig bijgestuurd om de impact te vergroten.

Enkele veiligheidsregio's verwijzen in het kader van evaluatie naar de Risico- en Crisisbarometer van de NCTV. Deze barometer biedt tweemaal per jaar inzicht in de beleving van de bevolking omtrent risico's en dreigingen voor de nationale veiligheid; resultaten worden regionaal uitgesplitst en geven zicht op zorgen en veiligheidsgevoelens in de regio. De Inspectie JenV heeft niet geconstateerd dat deze uitkomsten actief worden benut bij de (door)ontwikkeling van de regionale aanpak.

2.5.2 Verantwoorden

Risicocommunicatie is onderdeel van een van de pijlers van de LAC, namelijk pijler 2: versterken van een weerbare samenleving. In het onderzoek Monitoring doorontwikkeling crisisbeheersing¹⁵ constateert de Inspectie JenV dat de monitoring en verantwoording rond de implementatie van de LAC-ambities nog onvoldoende zijn geborgd. Integraal zicht op voortgang en samenhang over de verschillende niveaus (rijk, veiligheidsregio's en gemeenten) ontbreekt, terwijl de verantwoording veelal beperkt blijft tot de eigen veiligheidsregio via bestaande bestuurlijke lijnen. Dit belemmert gezamenlijke regie en stelselmatige bijsturing, temeer omdat risico's en doelgroepen vaak grensoverschrijdend zijn.

De Inspectie JenV beschouwt de beperkte verantwoordingsmechanismen als een belangrijk aandachtspunt. De urgentie en intensiteit van verantwoording verschillen per veiligheidsregio en gemeente. Daardoor is (nog) niet geborgd hoe risicocommunicatie op de verschillende niveaus wordt uitgevoerd en hoe de onderlinge samenhang wordt bewaakt.

¹⁵ [Rapport monitoring versterking crisisbeheersing | Inspectie Justitie en Veiligheid](#)

3. Uitvoering risicocommunicatie

In dit hoofdstuk beschrijft de Inspectie JenV hoe de drietrap Rijk–veiligheidsregio's–gemeenten in de praktijk invulling geeft aan risicocommunicatie. We beoordelen: (1) welke criteria organisaties hanteren om te communiceren, (2) welke doelgroepen zij bereiken en welke gedragsverandering zij beogen, (3) welke activiteiten zij inzetten, en (4) hoe effecten worden gemeten en benut voor bijsturing. Daarnaast onderzoekt de inspectie hoe de samenwerking en informatievoorziening tussen Rijk, veiligheidsregio's en gemeenten is georganiseerd en functioneert.

3.1 Communicatiecriteria

Bij de onderzochte veiligheidsregio's en gemeenten worden communicatiekeuzes primair gebaseerd op risico's uit het RRP en op actuele ontwikkelingen. Daarnaast worden factoren meegewogen zoals de informatiebehoefte van inwoners, de beoogde bewustwording en gedragsverandering, de beschikbare middelen (tijd, capaciteit, budget; zie hoofdstuk 4) en de afweging tussen structureel (periodieke, risicotype- of seizoensgebonden voorlichting) of incidentgedreven (reactief op significante incidenten) communiceren.

De inspectie trof geen regionaal of landelijk gedeeld afwegingskader aan dat vastlegt wanneer over welke risico's wordt gecommuniceerd en op basis van welke criteria. Keuzes steunen daardoor op professionele inschatting per veiligheidsregio of gemeente, wat leidt tot variatie in onderwerpen, timing, frequentie, kanaalkeuze en intensiteit.

3.2 Doelgroepen

In de LAC staat dat specifieke doelgroepen meegenomen moeten worden in de aanpak van risicocommunicatie van Rijk en veiligheidsregio's. De NCTV heeft in 2023 een Handreiking risico- en crisiscommunicatie specifieke doelgroepen¹⁶ opgesteld. De Inspectie JenV vindt het belangrijk dat communicatie stelselmatig rekening houdt met doelgroepen die niet altijd voldoende worden bereikt, zoals inwoners met beperkte taalvaardigheid, laaggeletterden en mensen in kwetsbare posities.

In de onderzochte regio's en gemeenten wordt voorafgaand aan uitingen regelmatig doelgroepgericht onderzoek gedaan om passende kanalen te bepalen en boodschappen te formuleren die aansluiten bij de doelgroep. Veiligheidsregio's en gemeenten zetten gerichte bijeenkomsten in en benutten socialmediakanalen om bijvoorbeeld jongeren te bereiken. Gemeenten geven aan het soms lastig te vinden de balans te bewaren tussen effectieve risicocommunicatie en het voorkomen van onnodige angst in de samenleving.

¹⁶ [Handreiking risico- en crisiscommunicatie specifieke doelgroepen | Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid](#)

Binnen de landelijke campagne Denk Vooruit wordt informatie meertalig aangeboden (naast Nederlands in negen andere talen), is een vereenvoudigde beelddisamenvatting beschikbaar met drie concrete stappen, zijn 'moeilijke zaken' eenvoudig uitgelegd in audio, beeld en tekst, en zijn diverse uitlegvideo's beschikbaar, waaronder in gebarentaal over het noodpakket. De Inspectie JenV concludeert dat hiermee zorgvuldig rekening is gehouden met een groot bereik en met specifieke doelgroepen.

3.3 Gedragsverandering

Zoals beschreven in de LAC 2024-2029, wordt van Rijk en regio's verwacht dat zij gedragsadviezen toepassen in de risicocommunicatie-aanpak. De NCTV heeft in 2024 een onderzoek gedaan naar weerbaarheidsgedragingen¹⁷ wat inzicht biedt in kansrijke gedragingen en gedragsbepalers om op in te zetten met communicatie om Nederlanders beter voor te bereiden op mogelijke noodsituaties. In de onderzochte veiligheidsregio's en gemeenten erkennen gesprekspartners het nut en belang van deze inzichten. Tegelijkertijd geven zij aan dat de toepassing ervan nog beperkt is: gedragsinzichten worden incidenteel gebruikt en vormen geen vast onderdeel van de ontwikkeling en evaluatie van risicocommunicatie. Genoemde oorzaken zijn onder meer beperkte gedragskundige capaciteit, tijdsdruk en het ontbreken van een standaard werkwijze.

Voor het realiseren van gedragsverandering verwijzen veiligheidsregio's vaak naar het moment van communiceren. Zij willen onnodige angst in de samenleving voorkomen en ervaren dat informatie na een crisis beter beklijft. De nadruk op timing leidt er echter toe dat risicocommunicatie vooral reactief en ad hoc plaatsvindt, terwijl artikel 46 van de WvR juist een preventieve opdracht geeft: de bevolking voorafgaand aan een ramp of crisis informeren over mogelijke situaties en de daarbij te volgen gedragslijn. Het borgen van een structurele basiscommunicatie, gebaseerd op gedragsinzichten en waar nodig opschaling bij incidenten, is daarom wenselijk.

Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost heeft een integrale gedragsstrategie opgesteld voor de communicatie over risico's die in het beleidsplan risicocommunicatie zijn vastgesteld. De gedragsstrategie is de basis voor de communicatiestrategie en -materialen.

¹⁷ [Rapportage Onderzoek naar Weerbaarheidsgedragingen - november 2024 | Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid](#)

3.4 Activiteiten

Landelijk, regionaal en gemeentelijk vinden er in het kader van risicocommunicatie verschillende activiteiten plaats, al dan niet gericht op bepaalde doelgroepen. De Inspectie JenV onderzocht op ieder niveau welke activiteiten er worden uitgevoerd en of deze activiteiten in de drietrap Rijk, veiligheidsregio's en gemeenten op elkaar aansluiten.

Landelijke activiteiten

Denk Vooruit is een maatschappij brede communicatieaanpak en -campagne dat wordt ontwikkeld en uitgevoerd. In de periode medio november 2025 tot medio januari 2026 is het informatieboekje 'Bereid je voor op een noodsituatie' landelijk huis-aan-huis verspreid. Het boekje legt uit hoe mensen zich kunnen voorbereiden op uitval van stroom, water of internet. De NCTV coördineert de campagne, verbindt partijen (zoals veiligheidsregio's, VNG, het Rode Kruis, etc.) en stimuleert hen om risicocommunicatie op te pakken. Er is eens per zes weken overleg met koepelorganisaties en twee keer per jaar met andere partners. Veiligheidsregio's en gemeenten zijn onderdeel van dit bredere partnernetwerk. Veiligheidsregio's geven echter aan dat zij beperkt betrokken zijn bij het proces en de (door)ontwikkeling van de campagne. Wel gebruiken zij verschillende kant-en-klare middelen uit Denk Vooruit, soms aangepast aan de lokale context. Die middelen worden vooral ingezet als ze aansluiten bij lopende onderwerpen of wanneer snel materiaal nodig is. De beschikbaarheid ervan verlaagt de drempel om aan risicocommunicatie te doen.

Veiligheidsregio's willen eerder en meer betrokken worden. Het is voor hen soms onduidelijk wanneer nieuwe middelen beschikbaar komen en wat er van hen wordt verwacht. Dat leidt in de praktijk tot twee situaties: (1) zij worden te laat geïnformeerd, waardoor geen capaciteit meer kan worden gereserveerd en soms wordt besloten niet te communiceren; (2) regio's wachten niet en ontwikkelen eigen middelen. De NCTV moedigt eigen ontwikkeling van de veiligheidsregio's aan en ziet zichzelf vooral als facilitator.

Op de website van Denk Vooruit wordt verwezen naar de toolkit die veiligheidsregio Noord- en Oost-Gelderland heeft ontwikkeld onder andere op basis van de campagne. Deze toolkit bevat communicatiemiddelen zoals socialmediaberichten, advertenties, video's en flyers. De Inspectie JenV ziet dat de veiligheidsregio's en gemeenten deze toolkit gebruiken en dat veiligheidsregio's en gemeenten diverse middelen inzetten voor risicocommunicatie richting de samenleving.

De inspectie constateert dat in enkele van de onderzochte veiligheidsregio's inwoners informatie via meerdere kanalen ontvangen: naast de landelijke folder ook regionale uitingen, zoals busreclames of een regionale app met lokaal vertaalde handelingsperspectieven. Deze gaan verder dan uitval van stroom, water of internet en omvatten ook gebiedsgebonden, objectgebonden en thematische informatie, vaak in samenwerking met lokale (crisis)partners. Regio's en gemeenten vinden 'couleur locale' belangrijk, bijvoorbeeld via eigen huisstijl of een

andere vorm. De Inspectie JenV ziet als aandachtspunt dat boodschappen goed op elkaar zijn afgestemd, eenduidig blijven en herkenbaar zijn, om verwarring of informatieverzadiging te voorkomen.

Regionale activiteiten

Veiligheidsregio's zien het als hun taak om inwoners te informeren, zodat mensen zich beter kunnen voorbereiden en handelen bij risico's. Zij voeren uiteenlopende activiteiten uit, toegesneden op regionale risico's en doelgroepen. Naast het gebruik van de landelijke campagne Denk Vooruit ontwikkelen regio's ook eigen initiatieven. De intensiteit en de mate van kennisdeling verschillen per regio.

Voorbeelden zijn bovenregionale en regionale campagnes, bijvoorbeeld over natuurbranden, en publicatie van informatie en doe-adviezen ('handelingsperspectieven') over veelvoorkomende risico's op de website of in een regionale app. Dit blijkt uit jaarplannen en uit interviews. Regio's richten hiervoor samenwerkingen met netwerkpartners op of breiden die uit, en ontwikkelen van daaruit activiteiten.

Bovenregionale samenwerking vindt vaak incidenteel en projectmatig plaats. Waar deze wel is georganiseerd, zoals in het samenwerkingsverband Oost-5¹⁸, werken regio's met een gezamenlijke jaarplanning: elke regio ontwikkelt één of meer campagnes die de andere regio's overnemen. Ook thematisch wordt bovenregionaal samengewerkt waarbij een bepaalde regio kartrekker is, bijvoorbeeld bij de campagne Altijd Handig (Denk vooruit).

De Inspectie JenV ziet meerwaarde in het centraal beheren van kennis en delen van herbruikbare middelen, zodat elke regio ze eenvoudig kan overnemen. Het landelijk netwerk Risico- en crisiscommunicatie deelt al goede voorbeelden en kan zo bijdragen aan samenhang en efficiëntere uitvoering. Tegelijk zijn er twee aandachtspunten: niet alle producten hebben breed draagvlak, en er is geen landelijke regie op het overnemen van middelen en op de uitrol van informatie richting inwoners.

Een voorbeeld van een bovenregionale activiteit is: *Het meest rampzalige kookboek*.¹⁹ Dit is een initiatief van de veiligheidsregio's Rotterdam-Rijnmond, Haaglanden, Utrecht en Zuid-Holland-Zuid. Het is uitgebracht in de vorm van een (online) magazine en bevat recepten met lang houdbare producten uit het noodpakket.

¹⁸ Oost-5 is een districtelijk samenwerkingsverband tussen vijf veiligheidsregio's: veiligheidsregio Noord- en Oost Gelderland (VNOG), veiligheids- en gezondheidsregio Gelderland-Midden (VGGM), veiligheidsregio Gelderland-Zuid (VRGZ), veiligheidsregio IJsselland (VRIJ) en veiligheidsregio Twente (VRT).

¹⁹ [Vier veiligheidsregio's lanceren \(ramp\)zalig kookboek | WeerbaarNL](#)

Gemeentelijke activiteiten

Uit gesprekken met gemeenten blijkt dat zij zelf minder activiteiten ontwikkelen en vooral landelijke en regionale middelen gebruiken, zoals materialen van de NCTV en de veiligheidsregio. Gemeenten ervaren ruimte om zelf te kiezen welke campagnes of materialen zij overnemen. Dat geeft lokale eigenheid, maar vermindert de samenhang.

Gemeenten maken vaak een lokale variant van aangeleverde materialen. Zij verspreiden die via wijkteams, verenigingen, lokale media en social media. Een voorbeeld is de gemeente Texel, die een boekje met uitleg over lokale risico's maakte en aan alle inwoners heeft verstuurd. Hoe vaak en hoe intensief dat gebeurt, verschilt per gemeente. Dat komt doordat gemeenten de urgentie niet altijd even sterk voelen en omdat de beschikbare capaciteit (tijd, budget en expertise) verschilt. Enkele grotere gemeenten wachten niet op regionale middelen en starten zelf activiteiten op het gebied van risicocommunicatie.

Gemeenten hebben soms contact met elkaar over specifieke thema's. De veiligheidsregio speelt een belangrijke rol door gezamenlijke bijeenkomsten te organiseren. Daar delen gemeenten goede voorbeelden en leren ze van elkaar. Gemeenten zien als verbeterpunt dat ze onderling beter kunnen afstemmen, bijvoorbeeld over de timing, de gekozen kanalen en de kernboodschappen.

De Inspectie JenV ziet dat samenwerking vooral plaatsvindt binnen bestaande structuren. Waar deze structuren goed werken, is ook de samenwerking over risicocommunicatie goed georganiseerd. Burgers krijgen hierdoor informatie via verschillende campagnes over diverse onderwerpen. Tegelijk maken veiligheidsregio's, gemeenten en landelijke partijen eigen keuzes in doelen, doelgroepen, kanalen en planning. Daardoor ontstaan er regionale en lokale verschillen in wat mensen te zien krijgen en hoe intensief dat gebeurt. Door verschillen in capaciteit en expertise is het lastig om één gezamenlijk afwegingskader te ontwikkelen en toe te passen (zie hoofdstuk 4).

3.5 Informatievoorziening en kennisdeling

De Inspectie JenV ziet kansen om meer kennis, goede voorbeelden en zelf ontwikkelde producten met elkaar te delen. Het Landelijk Netwerk Risico- en crisiscommunicatie (LNR&C) is hiervoor het belangrijkste platform. Respondenten waarderen dit netwerk en de inhoudelijke afstemming die daarin plaatsvindt. Zo ontstaat er steeds meer gedeelde aanpak voor risicocommunicatie, bijvoorbeeld in kernboodschappen, rollen en planning.

Er is nu geen formele bevoegdheid om op samenhang te sturen. Daarom worden handelingsperspectieven (do's en don'ts voor inwoners) niet structureel samen ontwikkeld of van elkaar overgenomen. Ook zijn er geen duidelijke spelregels: wat staat vast, waar is ruimte voor eigen invulling en wanneer gaat een afwijking te ver? Dit is een gemiste kans voor eenduidigheid. Bovendien is het niet kostenefficiënt en gaat de samenhang tussen Rijk, regio en gemeenten verloren.

De Inspectie JenV ziet een gezamenlijke contentkalender (Rijk-regio-gemeente) als praktische stap. Zo worden thema's, momenten, kernboodschappen en verantwoordelijken vooraf afgestemd. Dat helpt bij verwachtingsmanagement en versterkt de samenhang.

De provincie Zuid-Holland en het Rijk, kustgemeenten, waterschappen, ondernemers en maatschappelijke organisaties hebben het vernieuwde Kustpact (Pact van Noordwijk) 2026–2030 ondertekend om de samenwerking in de kustzone te versterken. Zij trekken gezamenlijk op in de communicatie naar de samenleving en hanteren een uniforme huisstijl en een gedeeld beeldmerk voor een eenduidige boodschap.

Goede informatie is nodig voor besluitvorming en uitvoering. Respondenten noemen de volgende kanalen:

- Het landelijk netwerk Risico- en crisiscommunicatie, waar informatie wordt gedeeld.
- Een appgroep onder het netwerk, waarin de NCTV (Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid) veiligheidsregio's informeert over nieuwe middelen en waar vragen worden gesteld.
- De maandelijkse NCTV-nieuwsbrief van en voor het hele netwerk Denk vooruit: veiligheidsregio's, gemeenten, bedrijven en maatschappelijke organisaties. Gemeenten kunnen zich hiervoor aanmelden, maar niet alle gemeenten geven aan deze mogelijkheid te kennen.
- Netwerkdagen in enkele regio's.
- Gemeentelijke appgroepen, zoals binnen de G4 (Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht).

Er zijn dus veel gremia waarin risicocommunicatie wordt besproken informatiestromen, maar ze sluiten niet altijd goed op elkaar aan. Hierdoor gaat informatie versnipperd en niet altijd op het juiste moment naar de juiste partijen. Bovendien is de deelname aan de diverse gremia afhankelijk van de bekendheid met de overleggen en beschikbare capaciteit van een veiligheidsregio. De Inspectie JenV ziet dit als een aandachtspunt.

In de LAC 2024–2029 staat dat andere overheids- en externe partijen moeten worden betrokken bij risicocommunicatie. Dat kan het bereik vergroten. De Inspectie JenV ziet dat dit gebeurt: veiligheidsregio's werken samen met vitale partners; gemeenten noemen onder andere de reddingsbrigade en supermarkten. De intensiteit en vorm van deze samenwerking verschillen echter per plek en zijn vaak niet structureel georganiseerd.

4. Toerusting

Effectieve risicocommunicatie richting de samenleving vraagt om duidelijke randvoorwaarden: mensen, middelen en financiering. De Inspectie JenV heeft bij de geselecteerde veiligheidsregio's, NCTV en gemeenten onderzocht hoe zij hiervoor zijn toegerust. Wat beschikbaar is, bepaalt in belangrijke mate hoe de uitvoering er in de praktijk uitziet.

4.1 Capaciteit

Rijk

Binnen de NCTV is coördinatie voor de risicocommunicatie van de Rijksoverheid belegd bij de afdeling Communicatie. Van de zeven communicatiemedewerkers is één communicatieadviseur volledig beschikbaar voor risicocommunicatie. Voor de campagne Denk Vooruit zijn daarnaast tijdelijk een campagnemanager en een campagnemedewerker vanuit de NCTV en DPC (Algemene Zaken) aangesteld die zich specifiek richten op de campagne Denk vooruit. Netwerkmanagement met alle partners maakt hier een belangrijk onderdeel van uit: het verbinden van interdepartementale, maatschappelijke, regionale en lokale partners en het stimuleren van initiatieven voor risicocommunicatie. Rechtstreekse operationele ondersteuning aan veiligheidsregio's en gemeenten valt daar in beperkte mate onder.

Regionaal

De Inspectie JenV ziet per regio verschillen in organisatie en formatie. In de meeste veiligheidsregio's werken een adviseur risicocommunicatie en een communicatieadviseur nauw samen: de adviseur risicocommunicatie ontwikkelt de inhoud, de communicatieadviseur vertaalt die naar boodschappen en verzorgt de verspreiding. Niet elke regio heeft een adviseur risicocommunicatie; soms ligt deze taak bij de adviseur crisisbeheersing. De formatie voor de inhoudelijke voorbereiding varieert van 0,5 tot 2 fte. Sommige regio's organiseren risico- en crisiscommunicatie gezamenlijk of interregionaal en beleggen beide bij één medewerker. De Inspectie JenV ziet geen verband tussen de omvang van de regio (aantal inwoners en aanwezige risico's) en het aantal medewerkers dat direct met risicocommunicatie bezig is. Gevraagd naar de toereikendheid geven regio's aan dat zij beperkte ruimte hebben om zelf campagnes te ontwikkelen; zij prioriteren en richten zich dan vaker op andere communicatieactiviteiten. Extra inzet vanuit gemeenten binnen de regio is gewenst volgens respondenten van de veiligheidsregio's, onder meer om inwoners te bereiken.

Lokaal

Binnen de onderzochte gemeenten is capaciteit beschikbaar voor risicocommunicatie, doorgaans bij de communicatieafdeling. Deze medewerkers combineren risicocommunicatie met organisatiebrede en thematische communicatie. Soms is ook een adviseur openbare orde en veiligheid betrokken,

vergelijkbaar met de constructie in veiligheidsregio's. De uitvoeringscapaciteit hangt sterk samen met de gemeentegrootte. Kleinere gemeenten geven aan dat zij geen capaciteit hebben om zelf activiteiten voor risicocommunicatie te ontwikkelen; dit is ook regelmatig een knelpunt bij de afweging om landelijke of regionale campagnes over te nemen.

Capaciteit is op landelijk, regionaal en gemeentelijk niveau een bepalende factor voor de uitvoering van risicocommunicatie. De inspectie constateert dat risicocommunicatie overal deel uitmaakt van een bredere taakportefeuille: wanneer de druk op capaciteit toeneemt, neemt de uitvoeringsruimte af. Verschillen in organisatie en formatie leiden tot variatie in aanpak en intensiteit.

4.2 Materiaal

Vanuit landelijk, regionaal als lokaal worden er voor de risicocommunicatie-uitingen fysiek of digitaal campagnemateriaal ontwikkeld. Landelijk is er geïnvesteerd in een website www.denkvooruit.nl en is er een fysieke folder ontwikkeld die ieder huishouden in Nederland inmiddels heeft ontvangen. Daarnaast wordt de website aangevuld met digitale toolkits met alle beschikbare (campagne) materialen en uitingen waar het netwerk gebruik van kan maken. Veiligheidsregio's en gemeenten geven aan dat zij voornamelijk gebruik maken van digitale middelen, zoals hun eigen social mediakanalen, app of website. Daarnaast is er ook een aantal veiligheidsregio's en gemeenten dat geld en middelen beschikbaar stelt voor fysieke middelen zoals posters en banners bij herkenbare punten, flyers of wordt dit ingezet voor activiteiten zoals veiligheidsmarkten en informatiebijeenkomsten. De Inspectie JenV ziet dat er door veiligheidsregio's diverse middelen verschillend worden ingezet om uitvoering te geven aan risicocommunicatie richting de samenleving, dit is geheel afhankelijk van het beschikbare budget en de capaciteit om materialen te ontwikkelen. Tegelijk zijn er veiligheidsregio's waar mensen een veelheid aan materialen ontvangen. De Inspectie constateert dat er een slag te maken is om dit meer gezamenlijk op te pakken, zodat dit voor alle uitvoerende partijen effectiever en tegen zo laag mogelijke kosten kan worden uitgevoerd. Ook veiligheidsregio's en gemeenten waar de middelen niet voldoende toereikend zijn om zelf te ontwikkelen of materiaal te drukken kunnen hiervan meeprofiteren om zodoende de burger passend van informatie over risico's te voorzien.

4.3 Financiering

Op Rijksniveau is structureel budget vrijgemaakt voor risicocommunicatie, in aansluiting op de maatschappelijke opgave en de doelstellingen uit de Veiligheidsstrategie voor het Koninkrijk der Nederlanden en de LAC. Deze middelen worden vooral ingezet voor de coördinatie en realisatie van de publiekscampagne Denk Vooruit.

Op regionaal niveau is de financiering van risicocommunicatie doorgaans niet structureel geborgd. De meeste veiligheidsregio's dekken de kosten vanuit bredere communicatiebudgetten, waardoor risicocommunicatie wordt afgewogen binnen het totale communicatiebudget van de organisatie. Van de onderzochte regio's heeft, met uitzondering van één regio, geen enkele regio een specifieke begrotingspost

voor risicocommunicatie. Doordat risicocommunicatie niet als apart begrotingsonderdeel is opgenomen en er bovendien geen concrete doelstellingen aan zijn gekoppeld (zie hoofdstuk 2.3), is de bestuurlijke verantwoording beperkt. De Inspectie JenV ziet hierin een risico: risicocommunicatie is voor veiligheidsregio's een wettelijke taak, maar de financiële borging is op dit moment beperkt.

Op lokaal niveau ziet de Inspectie JenV dat er geen aparte budgetten beschikbaar zijn voor risicocommunicatie. Uitvoering vindt vooral plaats uit de reguliere middelen van de communicatieafdeling, soms aangevuld met een bijdrage van de afdeling openbare orde en veiligheid. Fysieke middelen, zoals drukwerk en huis-aan-huisverspreiding, brengen extra kosten met zich mee. In die gevallen zijn de reguliere middelen vaak niet toereikend en is aanvullende financiering nodig via het college van burgemeester en wethouders. Daarbij speelt dat veel veiligheidsregio's benoemen dat zij zich zorgen maken over een bezuinigingsvraagstuk: gemeenten voorzien vanaf 2026 structurele financiële tekorten doordat tijdelijke Rijkscompensaties aflopen en de groei van het Gemeentefonds achterblijft bij de toename van gemeentelijke taken en kosten²⁰.

Bij de meeste veiligheidsregio's en gemeenten ontbreekt een structureel, meerjarig budget voor risicocommunicatie. De Inspectie JenV maakt zich zorgen over de continuïteit. In de praktijk worden keuzes vooral bepaald door de beschikbare middelen, in plaats van door vooraf geformuleerde doelen met een passende middelenraming.

²⁰ Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Kamerbrief gemeentefinanciën 2026 en daarna d.d. 16 september 2025.

https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/begrotingen/2025/09/16/b-gemeentefonds-rijksbegroting-2026/B_Gemeentefonds.pdf

5. Conclusies en aanbevelingen

In dit hoofdstuk geeft de Inspectie JenV het antwoord op de centrale onderzoeksvraag *Hoe werken de NCTV, veiligheidsregio's en gemeenten samen bij risicocommunicatie om de samenleving voor te bereiden op rampen en crisis?* Dit doet zij aan de hand van drie elementen: inrichting en borging, uitvoering en toerusting.

5.1 Conclusie

De inspectie ziet dat Rijk, veiligheidsregio's en gemeenten actief invulling aan risicocommunicatie geven. Er is een wettelijke opdracht voor veiligheidsregio's, een groeiend netwerk van betrokken partijen en met Denk Vooruit is een herkenbaar initiatief ontwikkeld, waarin ook aandacht is voor specifieke doelgroepen en meertaligheid. Regio's en gemeenten maken gebruik van beschikbare materialen en ook kennisdeling via het landelijk netwerk Risico- en crisiscommunicatie neemt toe. Deze ontwikkelingen laten zien dat risicocommunicatie nadrukkelijk op de agenda staat en in de praktijk wordt opgepakt.

Tegelijk concludeert de inspectie dat de inrichting van en sturing op risicocommunicatie binnen het stelsel van crisisbeheersing en brandweerzorg nog onvoldoende helder en samenhangend zijn uitgewerkt. Landelijke doelen op het gebied van risicocommunicatie geven richting, maar zijn breed geformuleerd en beperkt vertaald naar meetbare doelen op regionaal en lokaal niveau. Hierdoor ontbreekt een duidelijke basis om gericht te sturen, voortgang te volgen en bij te sturen. Ook ontbreken er heldere rolafspraken tussen Rijk, veiligheidsregio's en gemeenten en hebben zij beperkt zicht op wederzijdse verwachtingen.

In de praktijk leidt dit ertoe dat partijen zelf bepalen hoe zij invulling geven aan risicocommunicatie, op basis van eigen risicobeelden, actualiteit en beschikbare capaciteit en middelen. Doordat een gedeeld landelijk afwegingskader ontbreekt en rollen en verwachtingen niet expliciet zijn belegd, ontstaat een situatie waarin keuzes niet eenduidig worden gemaakt en uitvoering per regio en gemeente verschilt. Daarmee is niet geborgd dat vergelijkbare risico's leiden tot vergelijkbare communicatie en handelingsperspectieven voor inwoners.

Dit probleem wordt versterkt doordat ook de toerusting niet structureel is belegd. Landelijke financiering biedt deels houvast, maar regionaal en lokaal zijn capaciteit en middelen onderdeel van bredere budgetten en niet expliciet toegeschreven aan risicocommunicatie. Inzet is daardoor afhankelijk van beschikbare ruimte en waar een veiligheidsregio prioriteit aan geeft, in plaats van vastgestelde doelen.

De inspectie concludeert dat ondanks de bereidheid om meer samen te werken, de samenwerking tussen NCTV, veiligheidsregio's en gemeenten op risicocommunicatie daarmee onvoldoende is ingericht als een samenhangend en stuurbaar geheel. Hierdoor is beperkt zicht op de voortgang en effectiviteit van risicocommunicatie en is niet geborgd dat gezamenlijke inspanningen leiden tot een eenduidige voorbereiding van de samenleving op rampen en crises.

5.2 Aanbevelingen

De Inspectie JenV doet de volgende aanbevelingen aan de minister van Justitie en Veiligheid én de leden van het Veiligheidsberaad (VB). Doel is om de samenhang, eenduidigheid en effectiviteit van risicocommunicatie stelselbreed te borgen en de weerbaarheid van de samenleving aantoonbaar te versterken.

Inrichting en borging

- De Inspectie vraagt alle betrokken partijen om vanuit hun publieke verantwoordelijkheid actief bij te dragen aan consistente, samenhangende en tijdige risicocommunicatie. Benut de bestaande structuur om samenhang te creëren. Organiseer de samenwerking op basis van duidelijke rolafspraken en bestuurlijk commitment, zonder onnodige formalisering.
- Borg de inrichting van risicocommunicatie zodanig dat centrale regie op samenhang, kennisdeling en eenduidigheid is belegd, inclusief passende bevoegdheden en mandaten om regie te voeren. Een voorspelbare afstemming, bijvoorbeeld via een gezamenlijk kader, draagt bij aan het versterken van het verwachtingsmanagement van alle betrokken partijen.
- Stel een landelijk afwegingskader vast waarin is bepaald op welk schaalniveau (lokaal/regionaal/landelijk) met wie en wanneer welke typen risico's worden geadresseerd, welke doelgroepen prioriteit hebben en welke kernboodschappen worden gehanteerd.
- Versterk de plan-do-check-act-cyclus door systematisch te toetsen of de activiteiten die worden ondernomen op risicocommunicatie ook bijdragen aan het versterken van de weerbaarheid en op basis daarvan bij te sturen.

Uitvoering

- Zorg voor duidelijke richtlijnen voor wat vastligt en waar ruimte is voor lokale inkleuring. Laat ruimte voor lokale inkleuring in uitvoering, zolang de kernboodschappen en uitgangspunten eenduidig en in samenhang blijven.
- Zorg ervoor dat ontwikkelde kennis, middelen en materialen makkelijk beschikbaar en bruikbaar zijn en blijven voor alle betrokken partijen, zodat wat er al is effectief, in samenhang en binnen duidelijke richtlijnen benut kan worden.

Toerusting

- Borg als veiligheidsregio structureel en meerjarig geoormerkte middelen en leg capaciteit voor risicocommunicatie vast die past bij de wettelijke opgave.
- Maak heldere afspraken over de betrokkenheid van gemeenten. Zorg dat hierbij de randvoorwaarden voor de uitvoering op orde zijn.
- Zorg dat de benodigde deskundigheid beschikbaar is, waaronder gedragkennis en effectmeting, om de gestelde doelen te realiseren.

6. Bijlagen

6.1 Afkortingen

BIRC	Besluit informatie inzake rampen en crises
Bvr	Besluit veiligheidsregio's
Inspectie JenV	Inspectie Justitie en Veiligheid
LAC	Landelijke Agenda Crisisbeheersing
NCTV	Nationaal Coördinator Terrorismedbestrijding en Veiligheid
NIPV	Nederland Instituut voor Publieke Veiligheid
RCDV	Raad van Commandanten en Directeuren Veiligheidsregio's
RRP	Regionaal Risicoprofiel
Vakraad RCB	Vakraad Risico- en Crisisbeheersing
VB	Veiligheidsberaad
Wvr	Wet veiligheidsregio's

Inspectie Justitie en Veiligheid

Toezicht, omdat rechtvaardigheid en veiligheid
niet vanzelfsprekend zijn.

Dit is een uitgave van

Inspectie Justitie en Veiligheid
Ministerie van Justitie en Veiligheid
Hoge Nieuwstraat 8 | 2514 EL Den Haag
Postbus 20301 | 2500 EH Den Haag
Contactformulier | www.inspectie-jenv.nl

Juli 2026

*Aan deze publicatie kunnen geen rechten worden ontleend.
Vermenigvuldigen van informatie uit deze publicatie is toegestaan,
mits deze uitgave als bron wordt vermeld*

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
1.	NCTV	Voorpagina	Risicocommunicatie door veiligheidsregio's	De titel klopt niet met de scope en inhoud van het onderzoek. Suggestie: samenwerking op risicocommunicatie door rijk, regio en gemeenten	Tekst aangepast naar <i>Risicocommunicatie door veiligheidsregio's, NCTV en gemeenten</i> .
2.	NCTV	Samenvatting p.5	Uit de Risico-en Crisisbarometer (najaar 2025) blijkt dat slechts een derde van de bevolking is voorbereid.	Dit aantal is inmiddels aanzienlijk gestegen door de maatschappijbrede intensieve inzet op Denk vooruit vanaf het najaar van 2025 (buiten de looptijd van van dit onderzoek?). Zie ook link naar meest recente onderzoeken en onderzoeksresultaten van begin 2026: Steeds meer Nederlanders bereiden zich door Denk vooruit voor op noodsituaties Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid	Tekst aangepast naar <i>najaar 2024</i> ipv najaar 2025. Dit betreft de aanleiding waarom we dit onderzoek zijn gestart.
3.	NCTV	Samenvatting p.5	...,zodat inwoners beter in staat zijn bewuste keuzes te maken en tijdens crises adequaat te handelen.	Tijdens een crisis is er geen sprake van risico-, maar van crisiscommunicatie. Dan wordt er gecommuniceerd wat men acuut moet weten en doen voor een adequate respons. Risicocommunicatie maakt inwoners vooraf bewust van risico's en dreigingen, informeert wat de	De Inspectie bedoelt hiermee dat risicocommunicatie mensen informeert en voorbereidt; een goede voorbereiding heeft een positief effect op het handelen tijdens een crisis.

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
				overheid doet aan voorberei- ding en stelt inwoners in staat zich hierop voor te bereiden (en zichzelf 72 uur thuis te redden als hulp langer op zich laat wachten)	
4.	NCTV	Samenvatting p.6	Inrichting en borging	Aantal opmerkingen: -De NCTV coördineert risi- cocommunicatie voor/namens de Rijksoverheid. Zicht- baar onder de com- municatieaanpak Denk vooruit (hier is campagne onderdeel van). -Departementen doen hierbinnen ook eigen risicocommunicatie over eigen onderwer- pen (bijvoorbeeld IenW over water, EZK over klimaat, LVVN voedsel etc.) -Naast het LAC is ook de Veiligheidsstrategie voor het Koninkrijk der Nederlanden een richtinggevend be- leidsdocument tav in- tensivering risicocom- municatie.	Klopt, dit is echter te specifiek voor de samenvatting van het onderzoek.

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
				- Specifiek voor de maatschappijbrede weerbaarheidsopgave tav militaire en hybride dreigingen is ook de kamerbrief van december 2024 relevant: Kabinet werkt aan verhogen weerbaarheid tegen militaire en hybride dreigingen Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid - Zie voor de (landelijke) communicatieaanpak die hierbij hoort ook: Verhoging maatschappelijke weerbaarheid: communicatiestrategie met meerjarige publiekscampagne Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid	
5.	NCTV (inbreng DGPenV)	1. Inleiding p. 8	De verantwoordelijkheid voor risico- en crisiscommunicatie ligt primair bij de veiligheidsregio's.	De verantwoordelijkheden voor de risicocommunicatie en de crisiscommunicatie zijn verschillend belegd: - De verantwoordelijkheid voor de <u>risicocommunicatie</u>	Aangepast. 'Crisis' hoort hier niet thuis en is in het onderzoek ook niet als insteek gehanteerd. 'Primair' verwees naar de uitvoering (niet de verantwoordelijkheid) en is

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
				ligt op basis van Wet veiligheidsregio's (Wvr) art. 46, tweede lid op decentraal niveau bij het bestuur van de veiligheidsregio. Het woord "primair" dat de Inspectie JenV gebruikt, schept verwarring, omdat dit ten onrechte suggereert dat er nog andere verantwoordelijken op decentraal niveau zijn. - De burgemeester (en niet de veiligheidsregio) is verantwoordelijk voor de <u>crisiscommunicatie</u> op grond van Wvr art, 7 eerste lid. Bij een (dreigende) ramp of crisis van meer dan plaatselijke betekenis gaat op grond van Wvr art. 39, eerste lid, deze verantwoordelijkheid over naar de voorzitter veiligheidsregio (en niet naar de veiligheidsregio).	daarom geschrapt om verwarring te voorkomen.
6.	NCTV	1.1 Aanleiding onderzoek	Verwijzing onderzoek RCB	Zie opmerking bij nr.2 en link naar actuele onderzoeksresultaten.	De Inspectie JenV hanteert in haar onderzoek de uitkomsten van de risico- en crisisbarometer. Het rapport 'flitspeiling Denk vooruit informatieboekje' richt zich vooral op het informatieboekje.

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
7.	NCTV	1.1 Aanleiding onderzoek	Tegen deze achtergrond onderzoekt de inspectie JenV of intensivering en betere afstemming van risico-en crisiscommunicatie nodig zijn.....te handelen.	Dit onderzoek van de Inspectie richt zich uitsluitend op risicocommunicatie. Dus referentie naar crisiscommunicatie verwijderen, inclusief de passage 'tijdens crises adequaat te handelen'. De intensivering is gaande. Zie ook alle bovenstaande opmerkingen en aanvullende onderzoeksresultaten bij nr.2.	Aangepast naar risicocommunicatie. De intensivering wordt in het onderzoek als onderdeel van de bevindingen meegenomen.
8.	NCTV (inbreng DGPenV)	1.3 Afbakening p 9/10	Dit onderzoek richt zich op risicocommunicatie: de communicatie voorafgaand aan een (mogelijke) crisis over relevante risico's en het bijbehorende handelingsperspectief.	De gehanteerde definitie van risicocommunicatie is onjuist. De correcte is (voor het decentrale niveau): het verschaffen van informatie aan de bevolking over de rampen en crises die de regio kunnen treffen, en over de maatregelen die zijn getroffen ter voorkoming en bestrijding of beheersing hiervan en over de daarbij te volgen gedragslijn (art. 46, derde lid Wvr). Risicocommunicatie gaat alleen over <u>mogelijke</u> rampen en crises en het voorbereiden hierop . Bij een feitelijke dreiging van een specifieke ramp of crisis	Aangepast. De Inspectie JenV verwijst hierbij naar haar reactie onder punt 3; een goede voorbereiding heeft positief effect op het handelen tijdens een crises.

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
				gaat het om crisiscommunica- tie. Risicocommunicatie door het Rijk heeft betrekking op het voorbereiden op (omgaan met) rampen en crises die Nederland kunnen treffen.	
9.	NCTV (inbreng DGPenV)	1.4.1 Toelichting op gebruikte terminologie	De Inspectie JenV hanteert voor risicocommunicatie de omschrijving in de Wet vei- ligheidsregio's artikel 46: "het verschaffen van infor- matie over rampen en crisis die de bevolking kunnen treffen en daarbij te volgen gedragslijn".	De gehanteerde omschrijving door de Inspectie JenV van ri- sicocommunicatie is onjuist. De correcte is (voor het de- centrale niveau): het ver- schaffen van informatie aan de bevolking over de rampen en crises die de regio kunnen treffen, en over de maatrege- len die zijn getroffen ter voor- koming en bestrijding of be- heersing hiervan en over de daarbij te volgen gedragslijn (art. 46, derde lid Wvr).	Aangepast.
10 .	NCTV	1.4 Onderzoeksaanpak	De Inspectie JenV voerde verdiepende interviews met:	Er ontbreekt in deze para- graaf een looptijd waarbinnen de Inspectie de interviews heeft gevoerd en het onder- zoek heeft opgesteld. Dit vin- den wij van belang omdat vanuit de rol van het Rijk de intensivering juist vanaf het najaar onder de vlag van de maatschappijbrede	Toegevoegd.

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
				communicatieaanpak (incl VR's en gemeenten) Denk vooruit heeft plaatsgevonden en vindt. Met meetbare effecten en een aangescherpte aanpak en samenwerking voor het komende jaar als gevolg.	
11.	NCTV (inbreng DGPenV)	2.1 Ontwikkelingen tot nu toe p. 13	Risicocommunicatie heeft in Nederland een wettelijke basis in artikel 46 van de Wet veiligheidsregio's (Wvr) en het Besluit informatie inzake rampen en crises (Birc).	Dit is onvolledig. Er zijn ook specifieke verantwoordelijkheden belegd bij vakministers voor specifieke risico's/crisistypen. Bijvoorbeeld de Kernenergiewet, art. 43, eerste lid: "Onze Minister en Onze Minister wie het aangaat, dragen er zorg voor dat de Nederlandse bevolking op passende wijze informatie wordt verstrekt over mogelijke ongevallen met een categorie A-object, de maatregelen ter voorkoming en bestrijding daarvan, daaronder begrepen maatregelen ter bescherming van de gezondheid, en de bij deze ongevallen te volgen gedragslijn.". Zo zijn er ook andere voorbeelden.	Aangepast.

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
12	NCTV (inbreng DGPenV)	2.2 Inrichting en rol- opvatting p. 14	Het Rijk, via de NCTV, richt zich op dreigingen die de na- tionale veiligheid raken. In die rol ontwikkelt, coördi- neert en faciliteert het lan- delijke communicatielijnen en materialen die door vei- ligheidsregio's en gemeenten kunnen worden gebruikt.	Onder het kopje Rijk ontbre- ken de verantwoordelijkheden van bijvoorbeeld de vakminis- ters. Dit terwijl Wvr en het Besluit informatie inzake ram- pen en crises (Biirc) nu juist een koppeling leggen met deze vakministers bijv. via Wvr art 46, vierde lid: "het bestuur van de veiligheidsre- gio stemt zijn informatievoor- ziening, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, af met de informatievoorziening door of onder verantwoordelijkheid van Onze bij rampen en crises betrokken Ministers. Ook wordt via bijv. de Kern- energiewet gesteld hoe be- trokken minister en besturen veiligheidsregio's zich tot el- kaar verhouden m.b.t. de risi- cocommunicatie.	De Inspectie JenV richt zich in haar onderzoek niet tot speci- ale thema's die onder vakmi- nisters vallen maar in alge- mene zin over de aansturing op risicocommunicatie richting de veiligheidsregio's.
13	NCTV (inbreng DGPenV)	2.2 Inrichting en rol- opvatting p. 14	Deze rol is geen formele wettelijke taak, maar sluit aan bij de opdracht vanuit de Nationale Veiligheidsraad in het kader van de weer- baarheidsopgave.	Ministers hoeven geen wette- lijke taak te hebben. Zij heb- ben verantwoordelijkheden waaraan zij invulling geven. Dit kan ook risicocommunica- tie betreffen over mogelijke rampen en crises die Neder- land kunnen treffen.	Dat klopt.

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
14	NCTV (inbreng DGPenV)	2.2 Inrichting en rol-opvatting Voetnoot 12	Het regionaal risicoprofiel geeft een inventarisatie en analyse van de regionale risico's op rampen en crises.	Het gaat niet alleen om de regionale rampen en crises, maar om de rampen en crises die zich in de regio kunnen voordoen (zie definitie). "regionale rampen en crises" is een te beperkte formulering.	Aangepast.
15	NCTV	2.2. Inrichting en rol-opvatting	De accenten verschillen: de NCTV richting zich vooral op militaire en hybride dreigingen en daaruit voortkomende risico's, zoals grootschalige landelijke stroomuitval	De communicatieaanpak en -campagne Denk vooruit, waarin rijk en regio intensief samenwerken, richt zich op de gevolgen van ongeacht welke dreiging.	De volgende zin is opgenomen: <i>Met de lancering van de campagne Denk vooruit is de landelijke communicatie over typen risico's inmiddels verbreed.</i> Bron is de website van Denk vooruit.
16	NCTV (inbreng DGPenV)	2.2 Inrichting en rol-opvatting p. 15	Evenmin is helder hoe regionale en lokale communicatie zich verhoudt tot landelijke boodschappen.	Zowel bijv. de Kernenergiewet als Wvr art 46 vierde lid, geven hier wel degelijk richting aan.	De Inspectie JenV onderzocht hoe in de praktijk de boodschappen op verschillende niveaus zich tot elkaar verhouden. In deze wetten staat beschreven dat er uitvoering aan gegeven moet worden.
17	NCTV (inbreng DGPenV)	2.2 Inrichting en rol-opvatting p. 15	gemeenten richten zich op bredere veiligheidsvraagstukken zoals ondermijning en vuurwerk. In de praktijk worden taakverdeling en themakeuze nu vooral bepaald door thematische voorkeuren, urgentiebesef	Besturen van veiligheidsregio's hebben de wettelijke taak voor risicocommunicatie, waarbij het regionaal risicoprofiel het uitgangspunt is. Het bestuur van de veiligheidsregio dient de communicatie af te stemmen met de communicatie door het Rijk	De Inspectie JenV onderzocht de rol van de gemeenten omdat tijdens de oriëntatie op dit onderzoek bleek dat gemeenten in de praktijk een rol hebben bij het uitvoering geven aan risicocommunicatie. De Inspectie schrapte om die reden de rol van de gemeenten

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
			en beschikbare capaciteit en middelen.	(art. 46, vierde lid Wvr). Gemeenten hebben hierbij geen rol. Wel kunnen besturen van veiligheidsregio's gemeenten betrekken bij de uitvoering. Door het kopje "gemeenten" wordt verwarring gewekt over de verantwoordelijkheden en taken inzake de risicocommunicatie, omdat de gemeenten hierbij GEEN formele rol hebben. Het advies is daarom voor de duidelijkheid de rol van de gemeenten in dit rapport te schrappen. Ook waar gemeenten worden genoemd in stellingen en conclusies over bijvoorbeeld de samenhang bij risicocommunicatie.	ten aanzien van risicocommunicatie niet in het rapport.
18	NCTV (inbreng DGPenV)	2.2 Inrichting en rol-opvatting p. 15	Voor zover de Inspectie JenV in dit onderzoek heeft kunnen nagaan, zijn die afspraken nog niet gemaakt.	De genoemde 'nadere afspraken' zien op mogelijke verdiepende afspraken binnen de context van de reeds bestaande wettelijke kaders en overleg-/afstemming-structuren en dus niet op opvullen van een door de Inspectie JenV veronderstelde leemte.	De Inspectie JenV heeft meermaals per e-mail verzocht te verduidelijken welke 'nadere afspraken' in het betreffende interview worden bedoeld, om vast te stellen of dergelijke afspraken daadwerkelijk bestaan. De veronderstelde leemte is gebaseerd op meerdere gevoerde gesprekken, waaruit blijkt dat het ontbreekt aan afspraken en aan

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
					concretisering van rolde- lijkheid.
19	NCTV (inbreng DGPenV)	2.3 doelen en visie p 16	het leggen van een basis voor publiekscommuni- catie over (inter)regionale en landelijke risico's en dreigingen,	Het realisatieproces van Lan- delijke Crisisplannen (LCP's) ontbreekt in deze paragraaf. Hierbij wordt onder meer een koepelnotitie risico- en crisis- communicatie gerealiseerd die bij elk van deze LCP's als een integraal onderdeel ontwik- keld wordt door Rijk, veilig- heidsregio's en andere part- ners. Juist via dit soort ont- wikkelingen ontstaat ook meer eenduidigheid op com- municatievlak. De LCP's ma- ken ook onderdeel uit van de Landelijke Agenda Crisisbe- heersing (LAC)	Dit is een positieve ontwikke- ling. De Inspectie JenV kijkt daarnaar in haar lopende on- derzoek naar voorbereiding op landelijke crises door Rijk en veiligheidsregio's.
20	NCTV (inbreng DGPenV)	2.3 doelen en visie p 16	Gemeentelijke doelen en vi- sie Op gemeentelijk niveau for- muleren de onderzochte ge- meenten geen specifieke doelen voor risicocommuni- catie. Doelstellingen sluiten vooral aan bij lopende on- derwerpen of projecten, zo- als communicatie in het ka- der van openbare orde en veiligheid of informatie bij	-Risicocommunicatie is GEEN taak van de gemeenten. Daarom is het logisch dat ze daarvoor geen specifieke doe- len formuleren en dat de thema's van de gemeenten afwijken van die in het kader van de risicocommunicatie van de veiligheidsregio's - Wat is de juridische grond- slag op basis waarvan de In- spectie JenV de communicatie	De Inspectie JenV constateert dat veiligheidsregio's niet (al- tijd) rechtstreeks uitvoering geven aan risicocommunicatie door zelf te communiceren, maar faciliterend zijn richting gemeenten zodat zij de bood- schap kunnen uitdragen. Het is daarmee geen (formele) taak maar de gemeenten heb- ben in de praktijk wel een rol.

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
			lokale evenementen. Dit wijkt regelmatig af van de thema's waarop de veiligheidsregio prioriteit legt.	van gemeenten over ondermijning en OOV (dit is <u>geen</u> risicocommunicatie) onderzoekt? En wat heeft dat te maken met het onderzoek naar risicocommunicatie?	De Inspectie JenV heeft ter verduidelijking een toelichting opgenomen in paragraaf 1.3 Afbakening.
21	NCTV	2.4 Sturing/regie p. 17	Samenwerking rondom risicocommunicatie vindt plaats in de vakraad en het Landelijke netwerk risico-en crisiscommunicatie	Aanvullend hierop zijn er vanuit de, sinds 2024, geïntensiveerde communicatieaanpak Denk vooruit, meerdere momenten en gremia met de veiligheidsregio's (incl. veiligheidsberaad) gemeenten (incl. VNG), waarin intensief wordt samengewerkt aan de ontwikkeling en uitvoering van de communicatieaanpak en -campagne Denk vooruit. Bijvoorbeeld tijdens partnerdagen communicatie, tijdens extra digitale bijpraatbijeenkomsten, in een zeer actieve Signal netwerk groep en tijdens persoonlijke 1-op-1 bijpraatmomenten tussen de contactpersonen van de veiligheidsregio en de NCTV.	De Inspectie JenV ziet dit als een positieve ontwikkeling.
22	NCTV (inbreng DGPenV)	2.4 Sturing/regie p. 17	landelijke regie	Wat wordt hiermee bedoeld? Is dit iets van de 25 veiligheidsregio's samen of is dit iets wat de Rijksoverheid	Aangepast.

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
				moet doen? Het opnemen van verantwoordelijkheden van andere ministers dan alleen de minister van JenV zou tot een completer plaatje leiden, waarbij duidelijk wordt dat er meer regie zit gekoppeld aan specifieke risico's/crisistypen.	
23	NCTV (inbreng DGPenV)	2.4 Sturing/regie p. 17	Regionaal is de sturing vanuit veiligheidsregio's richting gemeenten beperkt.	Gemeenten hebben GEEN formele rol bij de risicocommunicatie en daarom is sturing niet nodig. Dit type zinnen over gemeenten wekt onduidelijkheid en verwarring over de verantwoordelijkheden en taken voor risicocommunicatie. Advies is daarom de rol van gemeenten uit dit rapport te schrappen. Ten behoeve van de eenduidigheid van de informatie is de taak risicocommunicatie op decentraal niveau ALLEEN bij het bestuur van de veiligheidsregio belegd.	Idem aan punt 20.
24	NCTV (inbreng DGPenV)	2.4 Sturing/regie p. 17	De Inspectie JenV ziet meerwaarde in centrale regie op kaders en prioritering, met regionaal uitgevoerde regie richting gemeenten, om eenduidigheid te vergroten,	Zie hierboven.	Idem aan punt 20.

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
			bereik te versterken en onnodige dubbele ontwikkelingspanningen te voorkomen.		
25	NCTV	2.5 Evalueren en verantwoorden p. 18	De inspectie JenV is van mening dat de PDCA-cyclus moet worden doorlopen voor de risicocommunicatie door concretere doelstellingen op te stellen en deze periodiek te evalueren	Deze concrete doelen zijn er jaarlijks wel degelijk voor de communicatieaanpak Denk vooruit in het algemeen en specifiek voor de campagne. Evalueren en meten gebeurt structureel. Zie hiervoor ook de resultaten van de onderzoeken zoals genoemd bij opmerking 2.	De Inspectie JenV benadrukt met deze zin zonder oordeel het belang van evalueren.
26	NCTV (inbreng DGPenV)	2.5.2 Verantwoorden p. 19	een van de pijlers	Is ONDERDEEL van één van de pijlers van de LAC namelijk: 'pijler 2: versterken van een weerbare samenleving'	Aangepast.
27	NCTV (inbreng DGPenV)	3.1 communicatiecriteria p.20	De inspectie trof geen regionaal of landelijk gedeeld afwegingskader aan dat vastlegt wanneer over welke risico's wordt gecommuniceerd en op basis van welke criteria.	-De LCP-ontwikkeling geeft via koepelnotitie Risico- en crisiscommunicatie hier wel enige richting in. - De Wvr en Biirc bieden het wettelijk kader voor de veiligheidsregio. Hieraan moet worden voldaan en is daarmee tevens afwegingskader.	De koepelnotitie Risico- en crisiscommunicatie is geen opzichzelfstaande koepelnotitie waarin verdere eisen staan benoemd, wie waarover communiceert en hoe ver couleur locale mogelijk is.
28	NCTV	3.4 Activiteiten p. 21	Denk vooruit is een landelijke uiting van risicocommunicatie richting inwoners.	Deze formulering doet geen recht aan wat Denk vooruit is: een maatschappijbrede communicatieaanpak en -	Aangepast.

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
				campagne dat wordt ontwikkeld en uitgevoerd door een breed en actief netwerk van rijksoverheid, regio's, gemeenten, bedrijven en maatschappelijke organisaties. De NCTV, namens de Rijksoverheid, coördineert dit netwerk.	
30	NCTV	3.4 Activiteiten p. 24	Tekstblok: Waar deze structuren goed werken....toe te passen (zie hoofdstuk 4).	Denk vooruit (aanpak en campagne) is in samenwerking met regio's zo ontwikkeld dat er juist ruimte is voor regionale en lokale verschillen, maar wel met een eenduidigheid/herkenbaarheid in afzenderschap (Denk vooruit).	De Inspectie JenV constateert dat Denk vooruit niet voor iedere onderzochte regio hét uitgangspunt is in risicocommunicatie richting de mensen. Waar de Inspectie constateert dat er stappen zijn gemaakt in eenduidigheid, is niet altijd op de campagne Denk vooruit herkenbaar in de communicatie vanuit een veiligheidsregio.
31	NCTV	3.5 Informatievoorziening en kennisdeling p. 24	De Inspectie JenV ziet een gezamenlijke contentkalender als praktische stap.	Die is er wel voor Denk vooruit. De NCTV vraagt hier actief op uit bij de veiligheidsregio's, departementen, gemeenten, bedrijven en maatschappelijke organisaties.	De Inspectie JenV ziet dit als een positieve ontwikkeling en vraagt oog voor aansluiting van de gezamenlijke contentkalender op de regionale en lokale kalenders.
32	NCTV	3.5 Informatievoorziening en kennisdeling p. 25	Goede informatie is nodig voor besluitvorming en	Opsomming aanvullen met: - Partnerdagen Denk vooruit	Aangepast.

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
			uitvoering. Respondenten noemen de volgende kana- len: ...	-Signal groep Denk voor- uit De genoemde maandelijkse nieuwsbrief is van en voor het hele netwerk Denk vooruit: regio's, gemeenten, bedrij- ven, maatschappelijke organi- saties.	
33	NCTV	4.1 Capaciteit p. 26	Rijk Gehele passage onder Rijk	Aanscherping passage, want onjuist weergave: Binnen de NCTV is de coördi- natie voor de risicocommu- nicatie van de Rijksover- heid , belegd bij de afdeling communicatie van de NCTV. Het is, naast crisiscommu- nicatie en beleidscommu- nicatie, een kernactiviteit van de hele afdeling die bestaat uit circa 20 mede- werkers. Een campagne- manager van de NCTV en DPC (Algemene Zaken) richten zich specifiek op de campagne Denk vooruit, als onderdeel van de totale communicatieaanpak. Net- werkmanagement met alle partners maakt hier een belangrijk onderdeel van uit.	Aangepast.

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
34	NCTV	4.2 Materiaal	Landelijk is er geïnvesteerd in een website en is er een fysieke folder ontwikkeld die ieder huishouden in Nederland inmiddels heeft ontvangen.	Deze formulering geeft een zeer beperkt beeld van de werkelijkheid. Sinds 2022 is er de website denkvooruit.nl. Als onderdeel van de intensivering van risicocommunicatie en de communicatieaanpak en -campagne Denk vooruit in 2024 en 2025, is en wordt de website steeds verder aangevuld met digitale toolkits met alle beschikbare (campagne) materialen en uitingen. Inclusief de verschillende digitale versies van het informatieboekje 'Bereid je voor op een noodsituatie'. Met de toolkit kan het hele netwerk, inclusief regio's en gemeenten, hun eigen materialen ontwikkelen, maar wel binnen een herkenbare stijl. Aanvullend communiceren vakdepartementen met de eigen achterban, in de stijl van Denk vooruit, over specifieke risico's en handelingsperspectieven.	Aangepast.
35	NCTV (inbreng DGPenV)	4.3 Financiering p. 27	Op regionaal niveau is de financiering van risicocommunicatie doorgaans niet structureel geborgd.	De middelen die de regio's voor de brandweezorg, rampenbestrijding en crisisbeheersing ontvangen van gemeenten en Rijk (BDuR) zijn	De Inspectie JenV constateert dat de BDuR gelden breder worden gebruikt door Veiligheidsregio's en niet

Tabel verwerken Hoor- en Wederhoor Inspectie-rapport naar risicocommunicatie

Nr.	Inzagepartij	Hoofdstuk/ paragraaf	Te corrigeren tekst (eerste...laatste woord)	Argumentatie/ onderbouwing van uw reactie	Reactie Inspectie
				ook bestemd voor risicocom- municatie. Niet duidelijk is op welke financiering en financie- ringsbronnen de Inspectie JenV doelt.	structureel of specifiek zijn gekoppeld aan risicocommuni- catie.
36	NCTV (inbreng DGPenV)	5.1 Conclusie p. 29	Rijk	Bedoelt de Inspectie JenV hier de NCTV of het hele Rijk (in- clusief de vakministers)? De rol van de vakministers lijkt niet te zijn onderzocht.	Aangepast.

CONVENANT SAMENWERKING MELDKAMER OOST-NEDERLAND

- definitief vastgesteld door de besturen van de meldkamerpartijen MKON -

Inwerkingtreding: geldend vanaf 01-07-2026

HOOFDTEKST:

CONVENANT SAMENWERKING MELDKAMER OOST-NEDERLAND

1. Inleiding en doelstelling

De Meldkamer Oost-Nederland (hierna: MKON) is operationeel in bedrijf sinds 21 maart 2023 op grond van de Wijzigingswet meldkamers (2020). De MKON is een samenwerkingsverband, zonder zelfstandige juridische rechtsvorm en rechtspersoonlijkheid, waarin 12 afzonderlijke partijen samenwerken.

Het doel van dit convenant is het waarborgen van de continuïteit, kwaliteit en samenwerking tussen de meldkamervoorzieningen en de meldkamerfuncties van de veiligheidsregio's, politie, ambulancezorg, in aanvulling op de Wijzigingswet meldkamers. De afspraken in dit convenant hebben alleen betrekking op de multidisciplinaire samenwerking tussen de meldkamerfuncties en de meldkamervoorzieningen op de meldkamerlocatie MKON te Apeldoorn en op de andere meldkamerlocaties in geval van uitwijk.

De samenwerkende partijen willen duidelijke en werkbare afspraken met elkaar maken over de uitvoering van de multidisciplinaire samenwerking in de MKON en deze schriftelijk vastleggen.

2. Definities

- a. BMB: Bestuurlijk Meldkamer Beraad. Landelijk beraad in de zin van artikel 3 Regeling hoofdlijnen beleid en beheer meldkamers.
- b. CaCo: Calamiteiten Coördinator in dienst van de veiligheidsregio's. Geeft leiding aan het proces van multidisciplinaire opschaling op de meldkamer.
- c. Convenant: Dit document, inclusief alle bijlagen
- d. Disciplines, ook wel kolommen genoemd: De taakgebieden van de verschillende meldkamerfuncties, te verdelen in Ambulancezorg, Politie en Brandweer/Multi-opschaling (lees: veiligheidsregio's).
- e. DT MKON: Het multidisciplinair Directieteam van de MKON in de zin van het directieoverleg uit artikel 5 Regeling hoofdlijnen beleid en beheer meldkamers, bestaande uit vertegenwoordigers van de disciplines op directieniveau en de directeur van de LMS of diens plaatsvervanger.
- f. GBO: Gebruikersoverleg over de dienstverlening door de LMS.
- g. G-DVO: Gebruikers dienstverleningsovereenkomst per discipline.
- h. Gebruikers: Gebruikers van de meldkamer en daarmee alle partijen betrokken bij de MKON.
- i. GMS: Geïntegreerd Meldkamer Systeem.
- j. Hoofd Meldkamer: Voorzitter van het MT MKON in de zin van artikel 5 Regeling hoofdlijnen beleid en beheer meldkamers; voorzitter van het operationele overleg meldkamer, die wordt voorgedragen door de politie. Deze functionaris heeft een coördinerende en faciliterende rol in de multidisciplinaire samenwerking op de

meldkamerlocatie en is verantwoordelijk voor het bewaken van de gemeenschappelijke aanpak van de operatiën en het faciliteren van de vraagarticulatie van de gebruikers ten aanzien van het beheer van de meldkamer, zoals aangeduid in de memorie van toelichting van de Wijzigingswet meldkamers (2020). Aanstelling vindt plaats na instemming van het DT MKON via een rolprofiel van ontkleurd en verbindend voorzitter in overeenstemming met landelijke afspraken.

- k. Kolomhoofd: De direct leidinggevende meldkamerfunctionaris van een discipline / kolom, die als eerste verantwoordelijk is voor de operationele en dagdagelijkse aansturing van de meldkamerfunctionaliteit op een meldkamerlocatie. Is aangesteld door de partij(en) die verantwoordelijk is(zijn) voor de meldkamerfunctionaliteit op deze meldkamerlocatie. Al naar gelang de inrichting van de kolom door de achterliggende partij(en), kan de functie door één of meerdere functionarissen worden uitgevoerd.
- l. Kolommen: Zie disciplines.
- m. Meldkamer Coördinatie Ploeg (MCP): De LMS heeft op de meldkamerlocaties een MCP ingericht waar de disciplines hun facilitaire aanvragen kunnen neerleggen.
- n. MIOG-definities: Definities uit het project Management Informatie & Operationele Gegevens.
- o. MKON: Meldkamer Oost-Nederland.
- p. MT MKON: Het multidisciplinair Managementteam van de MKON. Het operationeel en tactisch overlegorgaan bestaande uit vertegenwoordigers op managementniveau vanuit iedere discipline, vertegenwoordiging vanuit de LMS en de voorzitter van het OMO binnen de MKON. Zoals genoemd in artikel 5 lid 3 sub b van de Regeling hoofdlijnen beleid en beheer meldkamers.
- q. Netwerk IB&P MKON: Het Netwerk van functionarissen InformatieBeveiliging, gegevensbescherming en Privacy en overige functies, die vanuit de meldkamerpartijen op deze thema's verbonden zijn aan de MKON.
- r. OMO MKON: Het Operationeel Multidisciplinair Overleg van de MKON. Uitvoerend operationeel overlegorgaan ter ondersteuning van het MT MKON bestaande uit vertegenwoordigers op operationeel leidinggevend niveau van iedere discipline en de LMS binnen de MKON.
- s. PDC: Politie Diensten Centrum.
- t. SMB: Strategisch Meldkamer Beraad. Landelijk beraad in de zin van artikel 4 Regeling hoofdlijnen beleid en beheer meldkamers.
- u. SPvE MKON: Het Specifiek Programma van Eisen voor de nieuwbouw van de MKON, die op 21 maart 2023 operationeel in gebruik is genomen.

3. Partijen

De samenwerkende partijen in de MKON, Europaweg 77 te Apeldoorn, te weten;

1. Veiligheidsregio Noord- en Oost-Gelderland in deze vertegenwoordigd door D.G.L. Kransen, directeur en regionaal commandant;
2. Veiligheidsregio Twente in deze vertegenwoordigd door S.J.M. Wevers, commandant Brandweer Twente;
3. Veiligheidsregio IJsselland in deze vertegenwoordigd door A.D.J. Mengerink, directeur veiligheidsregio / commandant brandweer;
4. Veiligheids- en Gezondheidsregio Gelderland-Midden, voor Brandweer-Multi, in deze vertegenwoordigd door A. Slofstra, directeur VGGM / commandant brandweer;
5. Veiligheidsregio Gelderland-Zuid, voor Brandweer-Multi, in deze vertegenwoordigd door A.W. Bloemendaal, directeur Brandweer;
6. Witte Kruis Ambulance Zorg B.V., in deze vertegenwoordigd door M. Jager, algemeen directeur Witte Kruis;

7. Stichting Ambulance Oost, in deze vertegenwoordigd door P. Huizinga, directeur-bestuurder Ambulance Oost;
8. Ambulance IJsselland B.V., in deze vertegenwoordigd door P. Huizinga, directeur-bestuurder Ambulance IJsselland;
9. Veiligheids- en Gezondheidsregio Gelderland-Midden, voor Ambulancezorg, in deze vertegenwoordigd door H.R. Bril, directeur VGGM / Publieke Gezondheid / Regionale Ambulance Voorziening;
10. Veiligheidsregio Gelderland-Zuid, voor Ambulancezorg, in deze vertegenwoordigd door F.R. Berg, directeur Ambulancezorg
11. Nationale Politie, Eenheid Oost-Nederland in deze vertegenwoordigd door H.E.M. Aalbers, hoofd Operatiën Eenheidsleiding Oost-Nederland;
12. Landelijke Meldkamer Samenwerking (LMS), in deze vertegenwoordigd door W.P. Huijsman, plaatsvervangend directeur LMS.

Hierna gezamenlijk te noemen: Partijen.

Overwegende dat:

1. Bovengenoemde partijen samen werken in de MKON;
2. De rechtsvorm van de afzonderlijke deelnemende partijen leidend is bij het aangaan van verplichtingen. De deelnemende partijen handelen ieder binnen de grenzen van hun eigen bevoegdheid. Iedere partij behoudt haar eigen juridische status en verantwoordelijkheden volgens de geldende wet- en regelgeving;
3. Elk van de partijen op wet- en regelgeving gebaseerde eigen verantwoordelijkheden en bevoegdheden heeft om 24/7 dienstverlening te bieden aan burgers die in nood 112 bellen en aan de hulpdiensten in het veld;
4. Van toepassing is, het gestelde in de Wet Veiligheidsregio's, de Politiewet, de Wet ambulancezorgvoorzieningen, het Besluit aanwijzing meldkamers en de Regeling hoofdlijnen beleid en beheer meldkamers;
5. De sturing op de dienstverlening door de LMS landelijk plaatsvindt via multidisciplinaire sturing door het Strategisch Meldkamer Beraad (SMB) respectievelijk het Bestuurlijk Meldkamer Beraad (BMB);
6. De voorzitter van het Directieteam MKON periodiek afstemt met de andere voorzitters van de Directieteams van de overige meldkamers en met (de voorzitter van) het SMB. Afhankelijkheden, zoals continuïteit en uitwijk in het landelijke netwerk van meldkamers, zijn daarbij tenminste aandachtspunten;
7. De partijen de gezamenlijke verantwoordelijkheid dragen voor de multidisciplinaire samenwerking op de meldkamerlocatie MKON (Apeldoorn) en hiervoor aanvullende samenwerkingsafspraken nodig zijn;
8. De kwaliteit van dienstverlening door de MKON een optelsom is van meldkamerfuncties en voorzieningen;
9. De aanvullende samenwerkingsafspraken helder maken wat partijen van elkaar kunnen verwachten en wat niet, en op welke wijze partijen met elkaar willen samenwerken in de MKON;
10. Informatieveiligheid in termen van informatiebeveiliging, gegevensbescherming waaronder privacy en gegevensdeling op de meldkamerlocatie een belangrijk aandachtspunt in de meldkamersamenwerking is;

Partijen spreken met elkaar het navolgende af om de MKON een stabiele, evenwichtige en harmonieuze basis voor de multidisciplinaire samenwerking te geven:

4. Algemeen

- 4.1 Vanuit het Besluit aanwijzing meldkamers (2020) wordt de samenwerking aangeduid als Meldkamer Oost-Nederland (MKON).

- 4.2 Er is vanaf 21 maart 2023 een MKON in het meldkamergebouw aan de Europaweg 77 in Apeldoorn, waarbinnen de genoemde partijen hun meldkamerdienstverlening, primair voor het gebied van Oost-Nederland uitvoeren.
- 4.3 De samenwerking binnen de MKON is ingericht in overeenstemming met de Regeling hoofdlijnen beleid en beheer meldkamers en de van toepassing zijnde wettelijke kaders.
- 4.4 De MKON kent een mono en multidisciplinaire (aan-)sturing: elke discipline stuurt vanuit de eigen verantwoordelijkheid en juridisch kader de eigen dienstverlening. Het DT MKON, in haar verlengde het MT MKON en het OMO, sturen op de samenwerking binnen de MKON.
- 4.5 (Borging van) Continuïteit en kwaliteit van (112) meldkamerdienstverlening en in het verlengde daarvan de facilitering van de collega's van de hulpverlenende diensten in het veld, geldt als de kernactiviteit van de MKON.

5. Governance en multidisciplinaire sturing MKON

- 5.1 Voor de (aan)sturing van de MKON wordt de Regeling hoofdlijnen beleid en beheer meldkamers gevolgd. In aanvulling daarop:
1. Het DT MKON wordt voorgezeten door een directeur Veiligheidsregio. De plaatsvervangend voorzitter is een directeur Veiligheidsregio. Aanwijzing vindt plaats in onderling overleg.
 2. Het DT MKON komt periodiek bijeen en kan een vergaderreglement vaststellen.
 3. Het DT MKON heeft voor de uitvoering van de dagelijkse operationele gang van zaken een MT MKON samengesteld.
 4. Het MT MKON wordt voorgezeten door het Hoofd Meldkamer. De plaatsvervangend voorzitter is een kolomhoofd van een van de disciplines.
 5. Het MT MKON komt periodiek bijeen en kan een vergaderreglement vaststellen.
 6. Het OMO MKON wordt voorgezeten door een voorzitter c.q. plaatsvervangend voorzitter voortkomend uit een van de disciplines.
 7. Het OMO MKON komt periodiek bijeen en kan een vergaderreglement vaststellen.
- 5.2 Daar waar bij issues bestuurlijke escalatie nodig is, volgen de disciplines het escalatiemodel van de eigen discipline; voor de LMS loopt dit via het SMB naar het BMB.
- 5.3 Bestuurlijke escalatie met betrekking tot gezamenlijke continuïteit verloopt via de voorzitter van het MT MKON en de voorzitter van het DT MKON naar het SMB en BMB.
- 5.4 Het DT MKON met haar voorzitter en het MT MKON met als voorzitter het Hoofd Meldkamer en het OMO met haar voorzitter worden ambtelijk ondersteund in hun werkzaamheden op het gebied van administratie, beleids-/agendavoorbereiding en communicatie. De benodigde capaciteit wordt in onderling overleg geborgd binnen een of meerdere partijen.
- 5.5 De voorzitter van het DT MKON stemt waar nodig af met de andere voorzitters van de Directieteams van de overige meldkamers en met (de voorzitter van) het SMB. Afhankelijkheden, zoals continuïteit en uitwijk in het netwerk van 10 meldkamers, zijn in ieder geval agendapunten.
- 5.6 Monodisciplinaire vragen aan de LMS met (mogelijke) gevolgen op landelijk niveau vinden plaats via de disciplines aan het SMB. Deze vragen worden vooraf gedeeld door de disciplines in het MT MKON en het DT MKON.

- 5.7 Multidisciplinaire vragen aan de LMS met (mogelijke) gevolgen op landelijk niveau (zoals over huisvesting of facilitaire services van de meldkamer) gaan via het MT MKON en het DT MKON naar het SMB.
- 5.8 Het OMO MKON is het operationele overlegorgaan dat bevoegd is tot het afstemmen en nemen van besluiten met betrekking tot de praktisch operationele continuïteit en samenwerking van de MKON gericht op de uitvoering. Zaken met financiële, personele, politiek bestuurlijke of organisatorische gevolgen worden altijd eerst voorgelegd aan het MT MKON. Besluitvorming kan alleen plaatsvinden met instemming van de partijen op basis van consensus.
- 5.9 Bij een geschil en/of verschillen van inzicht over aansprakelijkheid gaan partijen eerst met elkaar in overleg. Wanneer dit niet tot een overeenstemming leidt, wordt mediation of arbitrage overwogen. Als dit niet mogelijk is, of niet tot overeenstemming leidt, wordt in het uiterste geval het geschil voorgelegd aan de bevoegde rechtbank te Arnhem.

6. Informatieverzoeken en klachten

- 6.1 Elke discipline handelt onder eigen verantwoordelijkheid externe monodisciplinaire informatieverzoeken en klachten af die betrekking hebben op de eigen discipline, medewerkers of werkzaamheden.
- 6.2 Daar waar meerdere disciplines zijn betrokken bij een extern informatieverzoek of externe klacht wordt dit in het MT MKON afgestemd en afgehandeld met in achtneming van de daarvoor geldende wettelijke termijnen en klachtenregelingen van de betrokken partijen.
- 6.3 Een Woo-verzoek is altijd gericht aan één partij. Als een verzoek op grond van de Woo betrekking heeft op of gevolgen kan hebben voor de andere partij, informeren partijen elkaar daarover en vindt afstemming plaats.

7. Kwaliteit en Certificering

- 7.1 Elke discipline, en ook de LMS, is zelf verantwoordelijk voor het borgen van de kwaliteit van haar processen.
- 7.2 Zowel de disciplines (en/of partijen binnen de discipline) en de LMS zijn zelf verantwoordelijk voor het inrichten en beheren van een kwaliteit managementsysteem.
- 7.3 Zowel de disciplines (en/of partijen binnen de discipline) en de LMS zijn zelf verantwoordelijk voor het (laten) uitvoeren van audits, al dan niet door een externe certificerende instantie.
- 7.4 Alle partijen maken binnen hun eigen discipline, organisatie en/of organisatieonderdeel bindende afspraken ten aanzien van voorgaande drie artikelen
- 7.5 Het MT MKON en het OMO MKON spannen zich maximaal in om (externe) toetsing mogelijk te maken o.a. door auditoren toegang te verlenen tot de meldkamer en de (technische) ruimten indien geïndiceerd, bijvoorbeeld bij audits. Dit gebeurt altijd in afstemming met de partijen uit het oogpunt van veiligheid, integriteit en autorisaties die vanuit de vitale functie zijn gesteld.

8. Archivering

- 8.1 Officiële archiefbewaarplaats van de digitale en papieren archiefbescheiden van de multidisciplinaire samenwerking MKON is de locatie van de hoofdvestiging van de Politie Eenheid Oost-Nederland te Apeldoorn in overeenstemming met de vigerende Archiefwet. Dit betreft de archiefbescheiden, die voortvloeien uit de bevoegdheden van het DT MKON en het MT MKON.
- 8.2 Het archiefbeheer vindt plaats onder verantwoordelijkheid van het Hoofd Meldkamer. De ambtelijke ondersteuning van het MT MKON draagt zorg voor de archivering in samenwerking met de sector bedrijfsvoering i.c. de afdeling Document en Informatievoorziening (DIV) van de Politie Eenheid Oost-Nederland.
- 8.3 De deelnemende partijen aan de MKON zijn zelf verantwoordelijk voor de archivering van de ontvangen documenten voor de bijeenkomsten van het MT MKON en DT MKON, voor zover zij daarover willen beschikken zonder tussenkomst van de archiefbewaarplaats.

9. Juridische reikwijdte en verantwoordelijkheden

- 9.1 Afspraken in dit convenant zijn bindend voor de partijen en betreffen afspraken over de multidisciplinaire samenwerking, financiën, informatievoorziening, gezamenlijke besluitvorming en gedeelde faciliteiten binnen de MKON.

10. Totstandkoming en wijzigingsprocedure

- 10.1 De hoofdtekst van dit convenant kan uitsluitend gewijzigd worden op voordracht van het DT MKON en na bestuurlijke goedkeuring van alle deelnemende partijen.
- 10.2 De bijlagen bij dit convenant kunnen worden vastgesteld en gewijzigd door het MT MKON, mits goedgekeurd door het DT MKON en deze wijzigingen niet in strijd zijn met de hoofdtekst. Een wijziging in de bijlagen wordt ter informatie gedeeld met de besturen van de deelnemende partijen.
- 10.3 Als er onduidelijkheid of strijdigheid ontstaat tussen een bijlage en de hoofdtekst van dit convenant, prevaleert de hoofdtekst van dit convenant.
- 10.4 Tussentijdse evaluatie van het convenant vindt minimaal een keer per vier jaar plaats door het DT MKON. De ambtelijke ondersteuning van het MT MKON draagt hier zorg voor.

11. Looptijd en slotbepalingen

- 11.1 Met de inwerkingtreding van dit convenant vervalt de samenwerkingsovereenkomst Meldkamer Oost Nederland, vastgesteld in het DT MKON 13 april 2023.
- 11.2 Met de inwerkingtreding van dit convenant komen alle voorgaande convenanten tussen partijen aangaande de multisamenwerking in de voormalige meldkamers in Oost-Nederland, alsmede eventuele bijbehorende afspraken, aanvullingen en addenda, te vervallen. Partijen verklaren dat dit convenant de volledige en actuele afspraken bevat die tussen hen gelden met betrekking tot het onderwerp van dit convenant.
- 11.3 Dit convenant treedt in werking op 1 juli 2026 en blijft van kracht totdat een wijziging wordt vastgesteld in overeenstemming met de wijzigingsprocedure.

- 11.4 In gevallen van multidisciplinaire samenwerkingsvraagstukken binnen de MKON waarin dit convenant niet voorziet, is de wet leidend, worden de besluitvormingslijnen van het SMB en BMB gevolgd dan wel beslist het DT MKON.
- 11.5 Dit convenant is aan te halen als: "Convenant Samenwerking Meldkamer Oost-Nederland 2026".

Ondertekening hoofdtekst door partijen

*Voor de daadwerkelijke ondertekening verwijzen wij u
naar het document met handtekeningenpagina's
(separate bijlage c)*

Handtekening

Datum

D.G.L. Kransen
directeur en regionaal commandant
Veiligheidsregio Noord- en Oost-Gelderland

Handtekening

Datum

S.J.M. Wevers
commandant Brandweer Twente
Veiligheidsregio Twente

Handtekening

Datum

A.D.J. Mengerink
directeur veiligheidsregio / commandant brandweer
Veiligheidsregio IJsselland

Handtekening

Datum

A. Slofstra
directeur VGGM / commandant brandweer
Veiligheids- en Gezondheidsregio Gelderland-Midden

Handtekening

Datum

A.W. Bloemendaal
directeur Brandweer
Veiligheidsregio Gelderland-Zuid

Handtekening

Datum

M.J. Jager
algemeen directeur Witte Kruis
Witte Kruis Ambulance Zorg B.V.

***Voor de daadwerkelijke ondertekening verwijzen wij u
naar het document met handtekeningenpagina's
(separate bijlage c)***

Handtekening

Datum

P. Huizinga
directeur-bestuurder Ambulance Oost
Stichting Ambulance Oost

Handtekening

Datum

P. Huizinga
directeur-bestuurder Ambulance IJsselland
Ambulance IJsselland B.V.

Handtekening

Datum

H.R. Bril
directeur VGGM / Publieke Gezondheid / RAV
Veiligheids- en Gezondheidsregio Gelderland-Midden

Handtekening

Datum

F.R. Berg
directeur Ambulancezorg
Veiligheidsregio Gelderland-Zuid

Handtekening

Datum

H.E.M. Aalbers
hoofd Operatiën Eenheidsleiding Oost-Nederland
Politieregio Oost-Nederland

Handtekening

Datum

W.P. Huijsman
plaatsvervangend directeur LMS
Landelijke Meldkamersamenwerking

BIJLAGEN

CONVENANT SAMENWERKING MELDKAMER OOST-NEDERLAND

Bijlage A. Communicatie

- A.1 Externe communicatie vindt plaats vanuit de disciplines dan wel vanuit de LMS. Elke discipline dan wel de LMS communiceert op zijn of haar eigen wijze over de eigen dienstverlening in de meldkamer. Bij twijfel of als externe communicatie kan afstralen op de meldkamer als geheel, worden de andere disciplines via het MT MKON geïnformeerd. Indien nodig vindt hier ook afstemming plaats over de communicatie.
- A.2 Interne communicatie vindt plaats vanuit de disciplines en de LMS en is ook een eigen verantwoordelijkheid van de discipline dan wel de LMS. Als het onderwerpen betreft die de gehele meldkamer aangaan kan, afhankelijk van het karakter van het onderwerp, vanuit DT MKON, MT MKON of OMO MKON worden besloten tot overkoepelende communicatie, die door de disciplineleiding wordt doorgezet naar de discipline.
- A.3 Noch DT MKON, noch MT MKON, noch OMO MKON of leden daarvan communiceren zelfstandig extern met de media over zaken die de MKON als geheel aangaan.

Bijlage B. Continuïteit en Operatiën

Netwerk van meldkamers en (eigen) verantwoordelijkheid

- B.1 De MKON maakt deel uit van een netwerk van meerdere in IV/ICT infrastructuur verbonden meldkamers in Nederland, die een groot aantal functionaliteiten van elkaar soepel en direct kunnen overnemen ten behoeve van een grote mate van garantie op de 24/7 dienstverlening.
- B.2 Continuïteitsgarantie is een optelsom en het samenspel van de meldkamervoorziening en de meldkamerfunctie en is een basiswaarde van de MKON. Het OMO MKON, MT MKON en het DT MKON monitoren regelmatig mogelijke knelpunten in de operatiën, hulpverlening, beheer en bedrijfsvoering van de MKON.
- B.3 De LMS is op grond van de wet verantwoordelijk voor de meldkamervoorziening en heeft met haar opdrachtgevers (gebruikers) per systeem en applicatie een beschikbaarheidsnorm afgesproken. De LMS rapporteert daarover periodiek in het DT MKON. De G-DVO die de LMS met partijen sluit en het meerjarige beleids- en beheerplan LMS biedt daartoe de basis.
- B.4 De afzonderlijke gebruikers zijn op grond van wet verantwoordelijk voor de uitvoering van hun meldkamerfunctionaliteit, waarmee zij te allen tijde vanuit eigen wetgeving verantwoordelijk zijn voor de invulling van voldoende capaciteit en kwaliteit daarvan, zowel voor de eigen afhandeling, als in het kader van de multisamenwerking binnen de meldkamer.
- B.5 De personele capaciteit en kwaliteit is afgestemd op het werkaanbod per discipline (roostering, mate van vakbekwaamheid, organisatorische sterkte, etc.) en is een verantwoordelijkheid van de afzonderlijke disciplines. De afzonderlijke dagelijkse disciplineleidinggevendenden zijn primair verantwoordelijk en escaleren bij problemen binnen hun eigen discipline en/of eigen directielid (-leden) in het DT MKON.
- B.6 Het MT MKON en OMO MKON sturen gezamenlijk, maar ieder voor zover het zijn of haar verantwoordelijkheid betreft, op dagelijkse continuïteit en kwaliteit van de operationele werking van de MKON.
- B.7 De veiligheidsregio's hebben een bijzondere wettelijke verantwoordelijkheid in het kader van de multisamenwerking bij (dreigende) opschaling. Hierbij wordt gewerkt in overeenstemming met de bedoeling van de rampenbestrijding en crisisbeheersing, waarbij samengewerkt wordt met inachtneming van ieders eigen wettelijk taak en verantwoordelijkheid in de meldkamer.
- B.8 De veiligheidsregio's voorzien in de CaCo-functie, hierbij worden landelijke richtlijnen gevolgd. Voor de lokale situatie kunnen aparte afspraken gemaakt worden.
- B.9 Partijen maken samenwerkings-/werkafspraken over de opschaling en werkwijze bij meldkamerincidenten als onderdeel van het multidisciplinair continuïteitsplan
- B.10 Partijen hebben samenwerkings- en werkafspraken gemaakt ten aanzien van de inrichting en uitvoering van de bedrijfshulpverlening (BHV) op de meldkamerlocatie MKON. Er is een BHV-organisatie ingericht die uitvoering geeft aan de

bedrijfshulpverlening onder eindverantwoordelijk van politie, met bijzondere aandacht voor de specifieke vereisten en verantwoordelijkheden van de meldkamerfunctie.

- B.11 Iedere kolom draagt de verantwoordelijkheid voor een aanspreekbare medewerker binnen het meldkamerdomein, zodat er 24/7 een aanspreekpunt voor de andere kolommen bestaat.

Continuïteitsplan, overloop, inwijk en uitwijk

- B.12 De MKON heeft een actueel multidisciplinair continuïteitsplan, met daarin tenminste (al dan niet per discipline) opgenomen een (operationele) organisatiestructuur met verantwoordelijkheden, beslissingsmandaten en bevoegdheden. In dit continuïteitsplan is een risicoanalyse, een effectbeoordeling, mogelijke mitigerende maatregelen, een draaiboek voor inwijk van andere meldkamer(s) in de MKON en een draaiboek uitwijk naar andere meldkamers uit het netwerk van 10 of anderszins opgenomen.
- B.13 Dit continuïteitsplan wordt vastgesteld in het DT MKON en is afgestemd op landelijke schaal voor zover noodzakelijk met de voorzitter Directieteams en het SMB en met de directie LMS en indien relevant met directies van andere meldkamerlocaties (bijvoorbeeld over mogelijkheden voor overloop en inwijk)
- B.14 Dit continuïteitsplan wordt met regelmaat beoordeeld op actualiteit en wordt in een door het MT MKON te bepalen frequentie en vorm beoefend, waarbij resultaten op hoofdlijnen worden gedeeld met het DT MKON.
- B.15 Overloop van de MKON, meldingen naar andere meldkamers in het netwerk, dan wel overloop van andere meldkamers/disciplines naar de MKON wordt in het MT MKON gemonitord. De LMS biedt daartoe periodiek rapportages.

Evaluatie van inzetten

- B.16 Elke partij afzonderlijk of gezamenlijk kan na een operationele inzet in het MT MKON vragen om een evaluatie van de meldkamersamenwerking, of onderdelen daarvan, op basis van een inhoudelijk gemotiveerd verzoek. Het MT MKON meldt dit bij het DT MKON en draagt in overleg met de vragende partij(en) zorg voor de uitvoering van de evaluatie. Per situatie boordeelt het MT MKON of besluitvorming in het DT MKON nodig is. Het DT MKON kan daarnaast zelf verzoeken dat bij een dergelijke evaluatie kaders, randvoorwaarden en een reikwijdte worden meegegeven.
- B.17 Betrokken partijen maken per evaluatie afspraken over in ieder geval de evaluatievraag, de werkwijze, samenwerking, nazorg aan collega's en over geheimhouding.
- B.18 Er kan sprake zijn van een (verplichte) externe evaluatie door een daartoe gerechtigde instantie. Het DT MKON, dan wel de directeur van de in de evaluatie leidende partij, is dan het eerste aanspreekpunt. Hier gelden eveneens B.16 en B.17.

Bijlage C. Informatieveiligheid en gegevensbescherming

Handelingskader veilig delen van gegevens

- C.1 Het SMB stelt - onder regie van de LMS - landelijk beleid vast voor informatieveiligheid, gegevensbescherming waaronder privacy en gegevensdeling in het kader van de multidisciplinaire meldkamersamenwerking. Dit landelijk vastgestelde beleid is leidend voor alle meldkamerpartijen.
- C.2 Elke discipline volgt de eigen wetgeving en het beleid op het gebied van informatieveiligheid en gegevensbescherming waaronder privacy, en deelt vanuit dien hoofde al dan niet de onder zijn of haar verantwoordelijkheid vallende gegevens met andere meldkamerpartijen.
- C.3 Als in het kader van de operationele samenwerking op de meldkamer, ten tijde van incidenten gegevensdeling nodig is, dan houden de disciplines zich aan de afspraken die op landelijk niveau tussen de disciplines gemaakt zijn in het Landelijk convenant gegevensverwerking (10 maart 2018, versie 2.0) en wat hierover nader is uitgewerkt in het Handelingskader meldkamerfunctie, het delen van persoonsgegevens op de meldkamer (1 april 2022, versie 1.1) vastgesteld door het SMB. Wanneer dit de hulpverlening bevordert kan operationeel noodzakelijk beeldmateriaal binnen de meldkamer gedeeld worden. Hierbij wordt de vigerende wet- en regelgeving in acht genomen.
- C.4 Elke werkgever draagt er zorg voor dat elke meldkamerfunctionaris bekwaam is op het genoemde handelingskader.
- C.5 In GMS delen disciplines de inhoud van het Multi kladblok, voor zover de richtlijnen, gedrags- en beroepsregels van de eigen discipline dit toestaan, dan wel vindt deling plaats ten behoeve van een zwaarwegend algemeen belang. Afwegingskaders zijn daartoe opgenomen in het genoemde Handelingskader meldkamerfunctie.
- C.6 Ten behoeve van de sturing tijdens de werkprocessen beschikken de leidinggevenden van de kolommen over een rapportagemogelijkheid over de prestaties benoemd in de MIOG-definities.
- C.7 Iedere discipline bepaalt, met in achtneming van C.3, steeds zelf welke operationele beelden worden gedeeld met de CaCo en andere disciplines binnen het geldende landelijke beleid.
- C.8 De in C.2 genoemde beleidslijn wordt door het MT MKON en het DT MKON gehanteerd als zich andere dan operationeel gerelateerde kwesties op het gebied van informatiedeling voordoen waar de wetgeving van disciplines met elkaar dreigt/likt te botsen maar deling om legitieme redenen wel noodzakelijk is.
- C.9 Gebruikers zijn zelf verantwoordelijk voor de administratieve afhandeling, het beheer en de archivering van de eigen operationele dienstverlening. Er zijn afspraken met de LMS over de wettelijke bewaartermijnen en overdracht van data, voor zover deze op de door de LMS geleverde voorziening worden verwerkt, in de G-DVO's.
- C.10 Een Informatiebeveiligingsplan ten behoeve van MKON wordt afgeleid van het landelijke Informatiebeveiligingsplan LMS in overeenstemming met het door het SMB vastgestelde beleid en wordt vastgesteld door het DT MKON.

- C.11 Het MT MKON draagt zorg voor een actief werkend Netwerk Informatiebeveiliging en Privacy voor de MKON (Netwerk IB&P MKON).
- C.12 Partijen verplichten zich om actief te melden welke functionarissen FG/PO dan wel CISO/ISO er zijn binnen hun organisatie en/of de wijze waarop dat binnen de eigen organisatie georganiseerd is, zodat het MT MKON altijd een actueel overzicht heeft van de IB&P aanspreekpunten en de contactgegevens ten behoeve van het Netwerk IB&P MKON. Partijen melden dit schriftelijk via mail aan het MT MKON.
- C.13 De functionarissen FG/PO en CISO/ISO van het Netwerk IB&P MKON maken tenminste procesafspraken:
- Over het uitvoeren van risicoanalyses bij het voornemen van het invoeren van nieuwe technologie op de meldkamer en de aansluiting van partijen op de informatieronde;
 - De wijze waarop de meldkamerpartijen elkaar tijdig informeren over hoogrisico situaties en incidenten op het gebied van informatieveiligheid in het meldkamerdomein;
 - Welke handelwijze in geval van hoogrisico situaties en incidenten op het gebied van informatieveiligheid in het meldkamerdomein wordt gevolgd om de impact daarvan zowel mono als multi zoveel mogelijk te beperken.
- C.14 Het Netwerk IB&P MKON geeft waar mogelijk en noodzakelijk bovendien:
- Op strategisch niveau gevraagd en ongevraagd advies omtrent informatiebeveiliging, gegevensbescherming waaronder privacy en gegevensdeling aan het DT MKON;
 - Op tactisch niveau gevraagd en ongevraagd advies aan het MT MKON over de uitvoering van beleid op het gebied van informatiebeveiliging, gegevensbescherming waaronder privacy en gegevensdeling, en het prioriteren van de uit te werken procedures en instructies binnen deze gebieden, in het bijzonder daar waar de werkprocessen van de meldkamerfuncties en de meldkamervoorzieningen van de MKON elkaar raken op de koppelvlakken;
 - Signalen aan het MT MKON, het DT MKON en de landelijke Adviesgroep IB, op welke onderwerpen aanvullende besluitvorming nodig is binnen de eigen kolommen dan wel op het niveau van SMB of het BMB, om de uitvoering van het landelijk beleid op het gebied van informatiebeveiliging, gegevensbescherming waaronder privacy en gegevensdeling op de meldkamerlocatie MKON mogelijk te maken.
- C.15 Het Netwerk IB&P MKON onderzoekt de mogelijkheden om dit netwerk door te ontwikkelen naar een FG/CISO Board adviserend aan het DT MKON en een IB&P Office adviserend aan het MT MKON en de toegevoegde waarde hiervan voor de meldkamersamenwerking. De invoering van het “*Three Lines of Defence*” (3LoD) risicomangement model draagt bij aan het versterken van de risicocultuur door het nemen van verantwoordelijkheid voor de beheersing en het managen van risico’s.
- C.16 Binnen het Netwerk IB&P MKON wordt kennis uitgewisseld over informatiebeveiliging, gegevensbescherming waaronder privacy en de wijze van gegevensdeling van/in de meldkamerprocessen in de MKON, in het bijzonder daar waar de werkprocessen van de meldkamerfuncties en de meldkamervoorzieningen van de MKON elkaar raken op

de koppelvlakken, ten behoeve van de professionalisering van de samenwerking op dit belangrijke domein. Dit moet bijdragen aan het continue verbeteren en de verdere professionalisering van de samenwerking op dit belangrijke domein via een planmatige aanpak zoals Plan-Do-Check-Act.

Organisatie en autorisatie

- C.17 Elke partij regelt in organisatorische zin hun eigen informatie- en systeemveiligheid, voor zover hun verantwoordelijkheid vanuit de meldkamerfunctie of de -voorziening daartoe reikt.
- C.18 Screening: Iedereen die werkzaamheden verricht in de meldkamer is tenminste gescreend op basis van VOG specifiek gericht op:
1. Informatie risico
 2. Diensten
 3. Personen
 4. Gezondheidszorg [alleen ambulance].
- C.19 Medewerkers in dienst van politie hebben een andere vorm van screening ondergaan in overeenstemming met de eigen werkgeversrichtlijn.
- C.20 De respectievelijke werkgevers zijn verantwoordelijk voor het uitvoeren, beheren en actueel houden van de screening van de eigen medewerkers.
- C.21 Het DT MKON is bevoegd de respectievelijke werkgever te vragen om een bevestiging, dat een medewerker in bezit is van een VOG of screeningsrapport.

Informatiebeveiligingsincidenten, waaronder datalekken en cyberaanvallen

- C.22 Informatiebeveiligingsincidenten, die alleen van invloed zijn op de data van de eigen discipline, worden per discipline afgehandeld volgens de voor hen geldende wet- en regelgeving en interne regelingen. Partijen maken hierover per discipline afspraken met in achtneming van de eigen verwerkersverantwoordelijkheid van elke partij afzonderlijk.
- C.23 Informatiebeveiligingsincidenten, waarbij meerdere disciplines betrokken zijn, worden - naast de afhandeling volgens het beleid van de discipline - ook afgestemd in het Netwerk IB&P MKON, OMO MKON, MT MKON en het DT MKON.

Bijlage D. Huisvesting en werkplek

Algemeen

- D.1 De MKON is gevestigd aan de Europaweg 77 te Apeldoorn.
- D.2 De Nationale Politie is gebouweigenaar. Het PDC voert het beheer over het gebouw. LMS is hoofdgebruiker van het gebouw.
- D.3 Gebruikers geven afzonderlijk, dan wel gezamenlijk hun gebruikswensen ten aanzien van Informatievoorziening en ICT, ten aanzien van de fysieke werkplek of anderszins over het gebruik van het pand, via een formeel ingericht proces van vraagarticulatie aan bij de LMS. De liaison LMS ondersteunt in het formuleren van deze wens en in het te doorlopen proces.
- D.4 De liaison bedrijfsvoering LMS voor de MKON is aanspreekbaar op de kwaliteit van de dienstverlening van de LMS:
 - 1. Vragen, behoeften en ongemakken die relateren aan Facilitair Management, Facilitaire Services, gebouwenbeheer en beveiliging voor Europaweg 77 worden zoveel mogelijk besproken en opgelost via de lijn MCP - LMS, en waar nodig via de lijn OMO - MT MKON - DT MKON.
 - 2. LMS en PDC Facilitair hebben zitting in een projectgroep voor de MKON van PDC Huisvesting. Landelijk is er een afstemmingsoverleg op directieniveau PDC-LMS waar alle huisvestings-/nazorg projecten van de meldkamers in besproken worden. Een kernteam fungeert als stuurgroep. Terugkoppeling vindt plaats in het MT MKON.

Parkeerbeleid

- D.5 Er geldt specifiek parkeerbeleid voor de 24 uren medewerkers binnen de MKON, waarbij 44 parkeerplekken zijn gegarandeerd op het terrein van Europaweg 77 gedurende bepaalde momenten in de week. Deze garantie is schriftelijk vastgelegd in de brief d.d. 16 september 2019 van Hoofd Operatiën Eenheidsleiding Oost Nederland ten behoeve van het Specifiek Programma van Eisen (SPvE) voor de nieuwbouw van de MKON, die op 21 maart 2023 operationeel in gebruik is genomen.

Meldkamervloer, overige ruimten en faciliteiten

- D.6 Het SPvE MKON is uitgangspunt voor de vaststelling van de hoeveelheid meldtafels. Er kan door het DT MKON op advies van het MT MKON geëvalueerd worden of er voldoende meldtafels zijn om de meldkamerfunctie uit te oefenen. Wanneer dit niet het geval is worden hierover door het DT MKON nieuwe afspraken gemaakt. Met inachtneming van de hiervoor opgestelde landelijke procedures.
- D.7 Disciplines staat het vastgestelde aantal backoffice werkplekken inclusief de opgegeven faciliteiten ter beschikking in overeenstemming met het SPvE MKON.
- D.8 Disciplines hanteren met elkaar ten behoeve van het net en juist gebruik van de meldkamer een huishoudelijk reglement.
- D.9 Partijen, voor zover zij werkgever zijn, vergewissen zich ervan dat ieder voor zich, zich dient te houden aan eisen van goed werkgeverschap en een veilige en gezonde werkplek. Daar waar eisen of het in praktijk brengen daarvan tussen partijen

lijken/dreigen te botsen, lost het MT MKON deze op in samenwerking met het OMO MKON. Indien escalatie nodig is, gebeurt dit naar het DT MKON.

- D.10 Afspraken over het gebruik van (gezamenlijke) faciliteiten, zoals de verdeling van lockers, headsets, het gebruik van de pantry plus, kleedruimtes, parkeren, gebeds- en ontspanningsruimte etc. worden in het OMO MKON en het MT MKON gemonitord, gehandhaafd en in het MT MKON bijgesteld daar waar uit het daadwerkelijke gebruik blijkt dat dit nodig is.
- D.11 Ondanks dat de politie eigenaar is van het pand Europaweg 77 waarin de MKON gehuisvest is en de politie daarmee een bijzondere juridische positie heeft, blijft, in het bijzonder gelet op D6 en D.7, het gebruik van meldkamer gerelateerde (onder-)delen over ter besluitvorming van alle partijen. De reguliere governance als beschreven in de hoofdtekst van het convenant wordt daarvoor gevolgd.

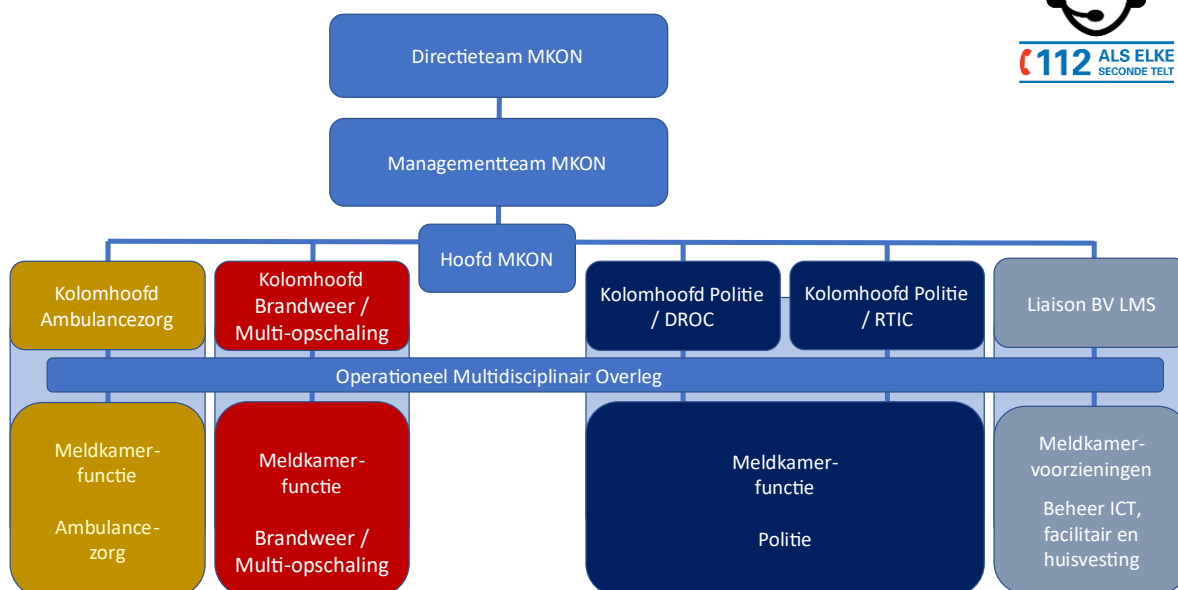
Bijlage E. Financiële samenwerkingsafspraken

- E.1 Elke partij financiert zijn of haar eigen meldkamerdienstverlening uit de eigen begroting en maakt hierover aanvullende afspraken binnen de eigen discipline.
- E.2 Elke partij is verantwoordelijk voor de eigen financiële verantwoordingslijn binnen de gemaakte afspraken in de eigen discipline.
- E.3 Het restant programmabudget Realisatie Meldkamer Oost-Nederland is tot 31 december 2026 in financieel beheer van Veiligheidsregio Noord- en Oost-Gelderland. Voor de periode tot 31 december 2026 stelt het DT MKON een bestedingsplan vast. Voor de allocatie van eventuele restant gelden na deze datum, maakt het MT MKON een voorstel ter instemming van het DT MKON.
- E.4 Het budgetrecht van het restant programmabudget Realisatie Meldkamer is per 1-1-2023 in handen van het DT MKON. Het mandaat voor uitgaven uit dit budget ligt bij het Hoofd Meldkamer in overeenstemming met het vastgestelde bestedingsplan en Tijdelijke Mandaatregeling Multibudget MKON 2025. Voor uitgaven boven 50.000 Euro legt het Hoofd Meldkamer een voorstel voor aan het DT MKON ter instemming.
- E.5 De disciplines en de LMS brengen voor noodzakelijk geachte (structurele en incidentele) uitgaven in het discipline overstijgend belang samen de financiële middelen bijeen. De financiële afspraken die op 1 januari 2027 in werking treden voor de onderlinge verrekening van gezamenlijke uitgaven ten behoeve van de multisamenwerking MKON zijn als volgt geformuleerd:
- a. De MKON is niet bevoegd om zelfstandig financiële verplichtingen aan te gaan;
 - b. De samenwerkende meldkamerpartijen zoals genoemd in dit convenant hebben afspraken gemaakt over gezamenlijke multi-activiteiten waaruit financiële verplichtingen voortvloeien;
 - c. De gezamenlijke multi-activiteiten die voor deze financiële afspraken en wijze van verrekening in aanmerking komen, zijn: een attentie voor ieder personeelslid met Sinterklaas; een jaarlijkse bindingsactiviteit voor het personeel van de meldkamer (verdeeld over drie dagen/avonden i.v.m. volcontinue dienst); catering voor personeel tijdens Kerst en Oud & Nieuw, te weten L/N 24 dec, V/L/N 25 dec, V/L/N 26 dec en V/L/N Lunch 31 dec). V/L/N = vroege / late / nachtdienst;
 - d. In basis geldt de afspraak dat deze activiteiten rechtstreeks gefactureerd worden aan de disciplines en de LMS op basis van het aantal deelnemende personen;
 - e. Mocht dit niet mogelijk zijn dan kan de activiteit door een van de deelnemende partijen worden betaald waarna verrekening naar de andere deelnemende partijen volgt op basis van het aantal deelnemende personen per partij. Verrekening vindt plaats inclusief BTW;
 - f. Aanpassingen in de activiteiten, waarvoor deze financiële afspraken gelden, kunnen op initiatief van het MT MKON ter goedkeuring aan het DT MKON worden voorgelegd met het verzoek om de bijlagen van het convenant op dit punt aan te passen. Voorwaarde is dat dit twee jaar voorafgaand aan de start of afbouw van de activiteit plaatsvindt, zodat organisaties tijd hebben de begroting op dit punt aan te passen in lijn met hun P&C-cyclus;
 - g. De samenwerkende meldkamerpartijen reserveren voor de gezamenlijke multi-activiteiten jaarlijks de - in het DT MKON afgesproken - benodigde middelen in de begrotingen van hun organisaties;

- h. Over gezamenlijke multi-uitgaven na 1 januari 2027 niet vallend onder de activiteiten genoemd onder c. dient separate besluitvorming plaats te vinden, met een voorstel aan het DT MKON.

Bijlage F. Aansturing op meldkamerlocatie MKON

Aansturing op locatie MKON

ADDENDUM

CONVENANT SAMENWERKING MELDKAMER OOST-NEDERLAND

Inleiding

Na vaststelling in het Directieteam MKON d.d. 11 februari 2026 is het 'Eindconcept Convenant Meldkamer Oost-Nederland MKON (v 15 jan 2026)' doorgeleid naar de besturen van de meldkamerpartijen. Bij de ondertekening bleek, dat het mandaat voor de ondertekening en de bevoegdheid van de functionarissen zoals vermeld in de tekst van het convenant nog op juistheid getoetst moesten worden door elk van de meldkamerpartijen. Ook is de publicatie van het convenant vanaf inwerkingtreding is een punt van aandacht. Partijen zijn hierover geïnformeerd:

Mandaat en ondertekening

In het nieuwe convenant zijn bepalingen opgenomen voor de wijzigingsprocedure van de bijlagen, die meer gaan over dagdagelijkse, praktische details. De bevoegdheid tot aanpassing van de bijlagen is belegd bij het DT MKON met een informatieplicht richting de besturen van de 12 meldkamerpartijen als een wijziging in de bijlagen is doorgevoerd. De bevoegdheid tot aanpassing van de hoofdtekst blijft onveranderd en behoort tot de bestuurlijk verantwoordelijkheid van de 12 meldkamerpartijen.

De 12 meldkamerpartijen toetsen of het artikel over de wijzigingsprocedure past binnen hun eigen delegatie- en mandaatbesluit en waar nodig hun eigen besluit hierop bijwerken. Dat is een verantwoordelijkheid en van de 12 partijen zelf.

Deze toets heeft geleid tot een gewijzigde ondertekening, namelijk ondertekening door:

- *Het algemeen bestuur van de Veiligheidsregio Noord- en Oost-Gelderland (voorzitter en secretaris) in plaats van ondertekening door de directeur en regionaal commandant;*
- *Het dagelijks bestuur van dagelijks bestuur van de Veiligheidsregio Gelderland-Zuid (namens deze, algemeen directeur) voor Brandweer-Multi en voor Ambulancezorg in plaats van ondertekening door de directeur Brandweer en de directeur Ambulancezorg.*

Verder is er een taalkundige fout in de hoofdtekst opgemerkt:

5.4 "Het DT MKON met haar voorzitter" moet zijn: "Het DT MKON met zijn voorzitter".

Publicatie

Op het moment dat het Convenant MKON in werking treedt, op 1 juli 2026, is het formeel nog niet verplicht om convenanten te publiceren officielebekendmakingen.nl. De tranche van de Wet open overheid (Woo) die verplicht stelt dat convenanten moeten worden gepubliceerd, is nog niet van toepassing. Organisaties hebben de vrijheid om alvast te publiceren of hiermee nog te wachten.

Elke organisatie moet een convenant waaraan zij deelneemt, zelf publiceren. Het is niet mogelijk om het convenant MKON door één van de partijen te laten publiceren namens de andere partijen.